catalunya música revista musical catalana
NOVEMBRE 1998 NÚM. 169 PREU: 500 PTES

Josep Vila parla del futur de l'Orfeó Català

Els himnes del Barça segons Antoni Bassas

BIBLIOTECA

Montserrat Caballé

torna a cantar a Barcelona

Adagio, la vostra botiga de música.

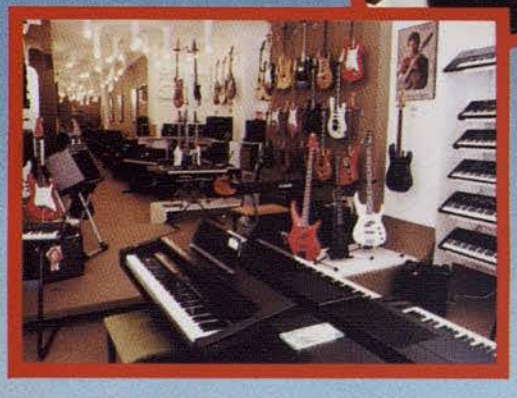

Pianos
Orgues electrònics
Instruments profesionals
Vent i corda
Informàtica musical
Partitures

adagio

BARCELONA
Muntaner, 300, Xamfrà Laforja
Tel. 200 81 00

Sants, 304 bis
Tel. 440 24 48

CENTRE COMERCIAL GLÒRIES
Avda. Diagonal, 200, local B228
Tel. 486 01 87

BARBERÀ DEL VALLÈS
BARICENTRO - Tel. 718 97 51

MADRID
Hermosilla, 75, Esq. Gral. Pardiñas
Tel. 435 89 69

MADRID-2
LA VAGUADA - Tel. 730 48 82

169
catalunya música

3A ÈPOCA ANY XV
NÚM. 169, NOVEMBRE 1998

Consell Editorial: **Fèlix Millet** (President), **Montserrat Albet, Josep M. Bricall, Josep M. Busquets, Josep Caminal, Salvador Cardús, Jordi Casas, Joan M. Clavaguera, Gregori Estrada, Gabriel Ferrer, Joaquim Garrigosa, Joan Guinjoan, Carles Guinovart, Teresa Lloret, Joan Matabosch, Xavier Montsalvatge, Jordi Montull, Ramon Muntaner, Ramon Pla, Eugeni Sallent i Xavier Turull.**

Consell de Direcció: **Pere Artís** (editor), **Pere Burés** (coordinació amb Catalunya Música), **Jaume Comellas** (direcció periodística) **i Lluís Millet** (direcció musical)

Maquetació: **F.S.**
Secretaria de Redacció: **Teresa Martínez**

Publicitat: **Prensasi Tam, S.L.**
Pg. de Sant Joan, 25, 3r 2a
Tel.: 93 245 21 11

Preimpressió: **Ormograf, S.A.**
Impressió: **Agpograf**
Distribució: **Distribarna, S.A.**
Dipòsit legal: **B-34.432/83**
ISSN: **1136-7458**

Col·laboren en aquest número: ***BLANCA AMORÓS, PERE ARTÍS, XOSÉ AVIÑOA, JORDI BADIA I SENDRA, ANTONI BASSAS, CESC, JAUME COMELLAS, JORDI MALUQUER, JORDI MARTÍNEZ CATALÁN, AGUSTÍ MONTELLÀ, MONTSERRAT PUIG, MIQUEL PUJADÓ, ALEXIS EUDALD SOLÀ, ALBERT SUÑÉ, FRANCESC TAVERNA-BECH, JAUME TRIBÓ, LLUÍS TRULLÉN I ALBERT VILARDELL.***

CATALUNYA MÚSICA
REVISTA MUSICAL CATALANA
Sant Francesc de Paula, 2
08003 BARCELONA
Tel. i Fax: 93 268 10 00

Els articles publicats a "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" expressen només l'opinió dels seus autors. "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" no mantindrà correspondència amb els autors d'originals no encarregats i enviats espontàniament a la Redacció. © de les reproduccions autoritzades, VEGAP, Barcelona 1998.

Portada: Montserrat Caballé.

SUMARI

revista musical catalana

BIBLIOTECA

EDITORIAL

5 *Dades il·luminadores*

PANORAMA

6 *Als 25 anys de la mort de Pau Casals*

Pau Casals

9 *Al·leluia pel nostre* Pessebre
per Alexis Eudald Solà

11 *El F.C. Barcelona a través dels seus himnes*
per Antoni Bassas

14 *Jaume Cabré o la teranyina dels sons*
per Miquel Pujadó

20 *Mikrokosmos: Música "litúrgica"*
per P.A.

22 *Tangents: Fer-ho diferent*
per Jordi Maluquer

25 *Del seu affm.: Maria Àngels Anglada*
per Jaume Comellas

27 *L'Espai obre temporada*
per RRMC

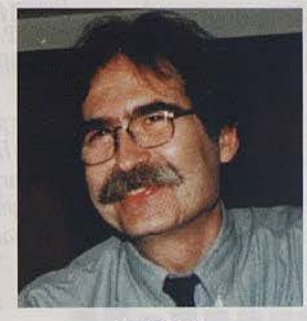

FOTO: P.V.

Jaume Cabré

28 *Interessant temporada d'òpera a Montpeller*
per Jordi Maluquer

30 *Entre l'equanimitat i l'espectacularitat*
per F. Taverna-Bech

31 *Cal acabar amb la llei del mínim esforç*
per Albert Suñé

Explicar l'inexplicable
per J.C.C.

32 *Música a l'estiu, des de Bayreuth a Savonlinna*
per Albert Vilardell

33 *Permanència del disc de vinil i el giradisc*
per Jordi Martínez Catalán

TEMA

35 *El context musical del 1898*

36 *El laberint musical del 98*
per Xosé Aviñoa

39 *El Liceu també va patir el 1898*
per Jaume Tribó

41 *El moment coral finisecular*
per Pere Artís

MUSICALIA

43 *Josep Vila. Nous aires a l'Orfeó Català*
per Blanca Amorós

Josep Vila

47 *Orchestre de Picardie amb Edmon Colomer; Montserrat Caballé; Claret, Kaplan i Kalichstein; Maurice Jarre*
per Lluís Trullén

50 *La música d'Enric Casals*
per F.Taverna-Bech

52 *Una ullada a la música de Schönberg*
per F.T.-B.

53 *El 30è Festival de Jazz de Barcelona ret culte a la música afrocubana*
per Albert Suñé

SCHERZANDO

56 **per Cesc**

DISCOS

57

Concerts Simfònics al Palau

III TEMPORADA 1998-99

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS

Concert nº 1
Dissabte, 28 de novembre de 1998, 12 h.

CONCERT COMMEMORATIU DEL 25è ANIVERSARI DE LA MORT DE PAU CASALS

Lluís Claret, *violoncel*
Jordi Mora, *director*

L. van Beethoven
Leonora núm. 3 (obertura)
Enric Casals
Concert per a violoncel i orquestra
R. Schumann
Simfonia núm. 4 Re menor

Concert nº 2
Dissabte, 19 de desembre de 1998, 12 h.

FESTIVAL DE VALSOS I DANSES DE MOSCOU A VIENA

Salvador Brotons, *director*

M. I. Glinka
Russian i Ludmil·la, obertura
M. Mussorgsky
Danses perses de Khovantxina
P. I. Txailkovsky
La bella dorment (selecció)
J. Strauss
Veus de primavera, vals op. 410
Visca Hongria, polca ràpida
Marxa egipcia op. 335
Sense problemes, polca ràpida
Sang vienesa (vals)

Concert nº 3
Dissabte, 23 de gener de 1999, 12 h.

Jordi Masó, *piano*
Robert Hart Baker, *director*

L. van Beethoven
Simfonia núm. 7, op. 92
La Major
P. I. Txaikovsky
Concert per a piano núm. 1

Concert nº 4
Dissabte, 17 d'abril de 1999, 19 h.

Manuel Porta, *violí*
Salvador Brotons, *director*

M. Ravel
Pavana per a una infanta difunta
S. Brotons
Simfonia núm. 3
P. Sarasate
Fantasia sobre temas de Carmen
M. Ravel
Bolero

Concert nº 5
Dissabte, 8 de maig de 1999, 19 h.

ORFEÓ CATALÀ
(Josep Vila i Casañas, director)
(Patrocinat per Fundació Caixa Penedès)

soprano a determinar
Montserrat Torruella, *contralt*
Francesc Garrigosa, *tenor*
Josep Pieres, *baix*
director a determinar

W. A. Mozart
Rèquiem

Abonaments: de 4.860 a 14.310
Localitats: de 900 a 4.000

Venda d'abonaments:
del 28 d'octubre al 6 de novembre
Venda de localitats:
a partir del 13 de novembre
Informació i venda:
Palau de la Música Catalana.
Tel. 93 268 10 00

Patrocina i organitza:

FUNDACIÓ ORFEÓ CATALÀ PALAU DE LA MÚSICA

Orquestra Simfònica del Vallès

Dades il·luminadores

El passat 30 de setembre el diari "El Periódico" publicava un article molt interessant respecte de la despesa en béns culturals a l'Estat espanyol. Hom fa referència a un estudi publicat alhora per la Conselleria de Cultura i per l'Institut d'Estadística de Catalunya, basat, entre altres fonts, en dades computades de l'Enquesta de Pressupostos Familiars que elabora l'Instituto Nacional de Estadística. Ens trobem, doncs, davant d'un material de gran fiabilitat, fet que atorga al document una força innegable.

Segons l'estudi al·ludit, a Catalunya les despeses de la llar corresponents a cultura, incloent-hi tots els conceptes, assoleixen la xifra de més de 301.000 pessetes, que significa el 5,7% de la despesa bruta de les llars. Al mateix temps suposa una mitjana de prop de 160.000 pessetes per llar catalana. Aquest darrer guarisme supera en el 42% la mitjana estatal i l'apropa als referents europeus més avançats.

El diagnòstic oficial és en principi falaguer i demostra que Catalunya posseeix una sensibilitat cultural, sempre en termes estadístics, autènticament europea. Una altra cosa és que aquesta despesa sigui ben equilibrada entre tots els components del ventall cultural dels segments socials. O sigui, si hi ha decantaments acusats, en positiu o en negatiu, d'una manifestació respecte de les altres.

Un guarisme que ens sembla especialment important de l'estudi és el volum de despesa institucional que rep la cultura i de forma concreta la que depèn de l'Administració central, de la qual deriva, en darrera instància, en el cas específic de Catalunya, la de l'autonòmica. Recordem en aquest sentit que aquesta és una competència absolutament traspassada.

Aquí hom acusa una descompensació molt vistent segons el que s'exposa tot seguit. Així, mentre que rep el 2,7% de la inversió en cultura del pressupost del Ministeri de Cultura, Madrid en percep el 51,2%, la qual cosa significa que cada ciutadà català és destinatari de 860 pessetes cada any de fonts institucionals centrals, mentre que el ciutadà madrileny se'n beneficia de 19.287.

La diferència és tan abrupta que supera les expectatives més pessimistes sorgides des de l'evidència del quefer quotidià. I, per descomptat, convida a una reflexió molt seriosa. En definitiva, denuncien un greuge comparatiu enorme, a partir del qual tot ciutadà atent a la realitat cultural de casa nostra pot establir conclusions molt fàcils. I això abasta des d'aspectes estructurals –equipaments, indústria-, als més immediatament operatius. Recorrent al tòpic que Catalunya és un país de peatge, en el camp de la cultura aquest tòpic esdevé evidència.

Als 25 anys de la mort de Pau Casals

Arran del 25è aniversari de la mort de Pau Casals, la Fundació Pau Casals ha promogut diversos actes de record del músic insigne.

Han estat centrats, bàsicament, en el muntatge d'una exposició fotogràfica itinerant (Beauvais, Andorra la Vella, Girona, Puigcerdà i Terrassa) i en la celebració de diversos concerts a càrrec de l'Octuor de Violloncelles dirigit per J. Bernaert (Andorra la Vella, Universitat Catalana d'Estiu a Prada de Conflent) i del Quartet de Violoncels de Barcelona comandat per Lluís Claret (Andorra la Vella, Girona).

En un futur immediat són previstos concerts i exposicions a Madrid (febrer de 1999), Reus (del 13 al 29 de novembre), Barcelona, el Vendrell i Lleida (entre desembre i gener de l'any que ve).

L'exposició ha tingut el complement d'un catàleg excepcional, *Pau Casals. La passió per viure*, amb la reproducció de les fotos d'aquella exposició retrospectiva.

En evocar la figura de Casals –els trets de la qual prenen més nitidesa a mesura que passa el temps, i als quals han contribuït estudis de rigor històric inqüestionable, lluny de qualsevol panegíric–, "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" li ret homenatge amb la publicació d'algunes de les fotografies abans esmentades, amb la transcripció d'una selecció de sentències del gran músic i amb un treball sobre *El Pessebre*.

Pau Casals el 1881. A sota, el músic amb l'escolania de Montserrat, 1930

Casals en un retrat d'estudi a la ciutat de València, 1901

"Cada músic ha d'aprendre de tocar com si fos un solista i, a la vegada, amb la constant consciència que és una part indispensable d'un equip."

El mestre a Buenos Aires l'any 1937. A la dreta, en una visita a Charles Chaplin a Vevey el 1954

"La vida és, d'entre tots, el do que més hem de preuar. El nostre esforç hauria de ser solament un: protegir la vida."

"L'home que treballa i no s'avorreix mai tampoc no envelleix. Jo em sento renéixer cada jorn. Cada dia haig de tornar a començar."

Detall de la mà sostenint l'arquet (F. Henle)

Pau Casals a Prada, 1950

"El meu violoncel és el meu millor amic. Fins i tot estimo les seves cordes; quan són a punt de trencar-se és quan sonen millor."

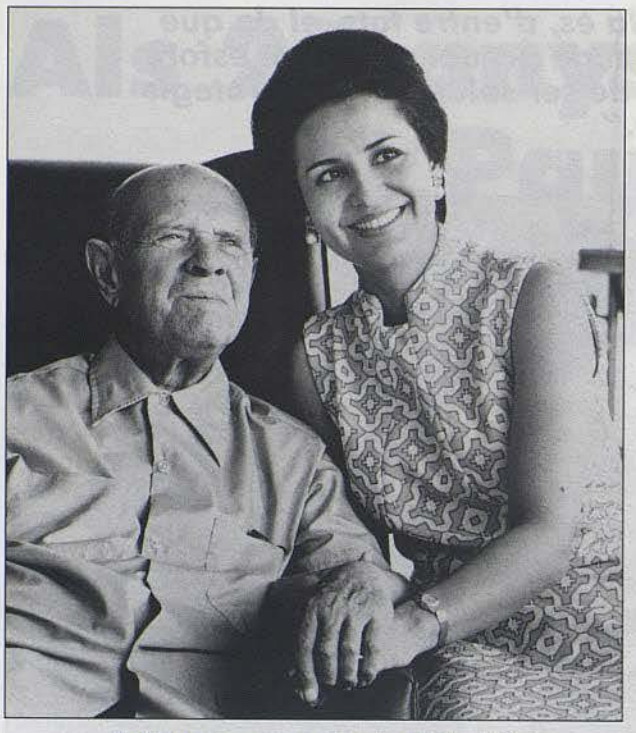

Amb la seva esposa Marta (F. Henle)

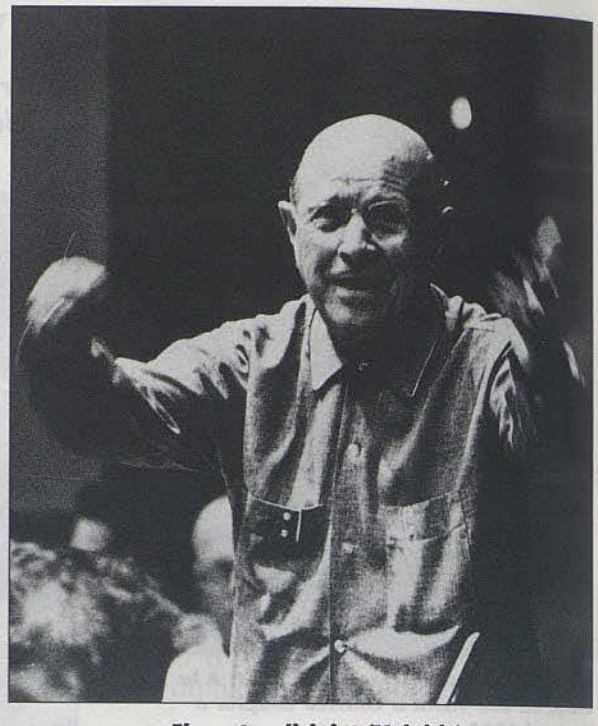

El mestre dirigint (Valaitis)

"La rutina és el més gran enemic de la música."

"La música, aquest meravellós llenguatge universal, hauria de ser font de comunicació entre els homes."

Pau Casals en companyia d'Arthur Rubinstein (Valaitis)

Agraïm la col·laboració de la Fundació Pau Casals per la cessió d'aquestes fotografies

Al·leluia pel nostre *Pessebre*

Per **ALEXIS EUDALD SOLÀ**

De la mateixa manera que amb el pas dels mesos arriben, precises, les diverses estacions, amb el canvi dels colors i amb unes olors ben característiques, semblantment en acostar-se Nadal, amb els llums i els adorns dels carrers ens arriben també unes determinades músiques. I no em refereixo només a les populars nadales, conegudes per tots, sinó a aquelles grans creacions musicals que donen tanta solemnitat a la més familiar i entranyable de les nostres festes. Els dies que precedeixen la festa de Nadal, a tot arreu les sales de concert s'omplen d'oients per escoltar les tan admirades melodies d'*El Messies*, o les sempre fascinants cantates de l'*Oratori de Nadal*.

Des de fa pocs mesos, però, per al gaudi i l'emoció de tots nosaltres, a tot aquest tresor de cultura –i d'autèntic aliment espiritual–, s'hi ha afegit una gravació d'*El Pessebre* de Pau Casals, que és el nostre oratori nadalenc més genuí. Finalment, després de tants i tants anys, als devots d'aquesta composició musical –entre els quals orgullosament em compto– ens ha estat donada la possibilitat d'escoltar-la, de poder-nos recollir en la nostra més profunda intimat per fruir d'unes melodies –i també d'unes paraules– que són de debò commovedores per la seva harmonia, per la seva sinceritat, per la seva bellesa.

Quan l'hivern de 1996, al Palau de la Música Catalana, Lawrence Foster ens va oferir l'oratori *El Pessebre*, amb l'esplendidesa de la versió que n'aconseguí, encara ens va fer enyorar més i més l'existència d'un

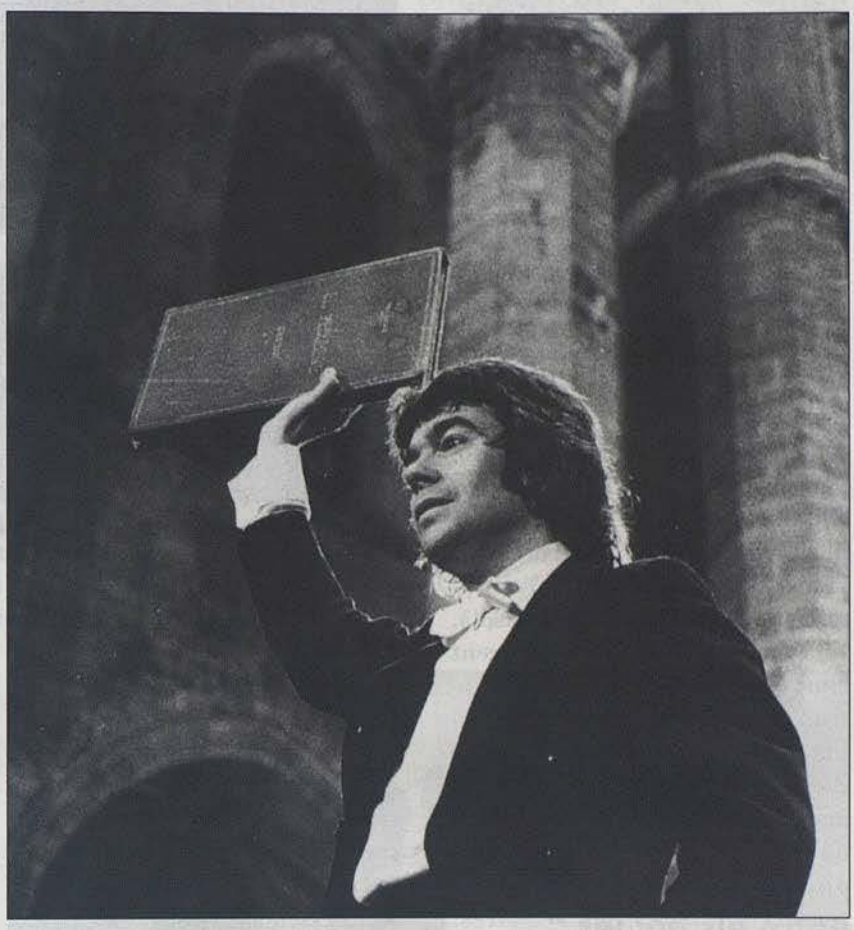

Foto "històrica" d'Antoni Ros Marbà aixecant la partitura d'*El Pessebre*. Era el 26 de novembre de 1974 a la basílica de Santa Maria del Mar, a Barcelona, amb l'Orfeó Català, en la celebració del 75è aniversari del F.C. Barcelona (Foto: Olivella)

disc que avui, per fi, ja posseïm. Al·leluia, doncs, pel nostre *Pessebre*! Han estat anys i anys d'anhelada espera, perquè, tot i que n'existia un lloable enregistrament, nosaltres esperàvem que fos l'Orfeó Català qui ens l'interpretés. I era de justícia que així fos. Perquè va ser l'Orfeó Català qui el va portar triomfal per tot el món i, molt significativament, el va cantar a l'església d'Assís, a l'ombra del Pobrissó de Déu i ben a prop d'on nasqué el costum tan arrelat del pessebre. Després, com tots sabem, l'oratori es va poder sentir en uns llocs tan emblemàtics com l'Odèon d'Herodes Àtic, als peus de l'Acròpoli, i al palau de les Nacions Unides, sense oblidar mai el monestir de Cuixà, on, si la memòria no em traeix, el mes de setembre de 1966 vam poder veure el Mestre per última vegada en terres catalanes.

Al·leluia, doncs, torno a cridar exultant per aquest esplèndid obsequi nadalenc que tan generosament ens han ofert els benemèrits responsables del segell discogràfic editor de l'obra. Una obra que, no ho perdem de vista, a casa nostra i entre nosaltres mateixos massa sovint ha estat denigrada en nom d'un fals progressisme i d'una absurda i mal entesa "modernitat". *El Pessebre* de Pau Casals, no és cap

descobriment, no aporta res de nou –ni pretén aportar res de nou– a la història del fet musical, sinó que, molt humilment, des d'una gran admiració envers els grans mestres, i alhora també des d'una emotiva fidelitat a la cançó popular, vol ser –i ho és!– una legítima aportació catalana a la història de la música universal. Com a simple afeccionat, però com a amant apassionat de la música, d'això no en tinc cap dubte, perquè, en primer lloc, penso que *El Pessebre* demana ser escoltat serenament, sense prejudicis, tan sols amb els sentits lliurats a unes melodies que abunden i s'emparen de nosaltres gràcies a una pura i substancial beutat. Al costat d'això, penso que *El Pessebre* s'ha d'escoltar amb la ment atenta a unes paraules que, partint de la meditació que susciten les figures humils d'un senzill pessebre casolà, sota una aparent, només aparent simplicitat, són capaces de transmetre'ns un missatge corprenedor que ens parla del Nadal de Crist, sí, però també, i amb imatges que recorden Roís de Corella, de la seva sang vessada que esdevindrà eucaristia i resurrecció per a tots nosaltres: *"Cull el vi i guarda'l anyades,/ que un dia el demanaran/ àngels d'ales desplegades./ En una àmfora el duran/ sobre una taula parada/ i els meus amics en beuran/ per comunió amb la sang/ meva que serà vessada."* Paral·lelament a aquest profund sentit religiós, a l'obra no es pot evitar, i és natural que així sigui, una al·lusió, tal vegada no tan transcendental però sí molt més humana, al lacerant dolor que sentien el poeta i el músic en el seu vagareig forçós, lluny de la pàtria: *"Que en són de pesta/ els pendents sobtats/ d'aquestes muntanyes!/ Quan s'acabarà/ tan llarg caminar/ per terres estranyes!"*

Perquè el nostre *Pessebre* nasqué del sofriment vivíssim que va provocar una inútil desfeta, nasqué de l'allunyament d'aquell racó de la llar on, any rere any, tots amb amor i il·lusió posem el nostre naixement. I fou, precisament, d'aquest dolor i d'aquesta enyorança que va sorgir poderosa la creació dels artistes; així va ésser creat el nostre oratori, que hem d'estimar no només perquè és nostre, sinó –raó essencial– perquè és bell. I si crec que és indubtable que qualsevol persona sensible es deixarà captivar pels versos de Joan Alavedra, crec sincerament que més haurà d'exultar en sentir aquests versos acompanyats per la inspirada música d'un gran artista –i aquí em refereixo tant a la plenitud simfònica del *Preludi* de l'obra i a la gràcia exquisida de la *Sardana*, que clou l'ofrena dels pastors, com al conjunt de les àries i els corals, i molt en particular a aquells cors dels pastors i dels reis, d'una tan clara i tan agradable reminiscència bacchiana, que hauran de culminar en l'esclatant, apoteòsic i triomfal *Glòria a Déu*, un himne de pau que ens obliga a alçar-nos des de la primera nota com a mostra de respecte a l'Altíssim i en comunió amb els homes que tan magistralment han sabut lloar-lo.

Una de les darreres gravacions de l'obra de Pau Casals amb l'OBC, l'Orfeó Català i el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

Per tot això, com a devot de la música i com a català, vull expressar públicament la meva alegria per aquest *Pessebre* que per fi hem recuperat. Aquest és, hi insisteixo, el nostre oratori que, fidels a una tradició, la nostra tradició, cada any en arribar Nadal hauríem de poder escoltar a les nostres sales de concert, al costat de les altres grans creacions nadalenques dels grans mestres de la música als quals, més que ningú, Pau Casals sempre va tributar un respectuós homenatge. Un homenatge que, ja per acabar, des d'aquesta meva alegria vull retre, amb l'agraïment més sincer, al mestre Foster, que ha sabut comprendre què és i com és *El Pessebre* i que, com a fruit d'aquesta clara comprensió, ens n'ha donat una versió tan excel·lent. I amb ell, vull regraciar també l'Orfeó Català, els altres intèrprets i tots els qui, d'una manera o altra, ens l'han fet possible. A casa de cadascun de nosaltres, a totes les llars de Catalunya, a partir d'ara i en arribar Nadal podrà ressonar un *Pessebre*. El nostre *Pessebre*. Al·leluia!

El F.C. Barcelona a través dels seus himnes

El passat dia 22 de setembre va tenir lloc al Palau de la Música Catalana l'estrena del *Cant del Centenari* del F.C. Barcelona.

L'acte va comptar amb una important presència institucional –del club i de la Generalitat–, i amb l'actuació de l'Orfeó Català i de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, sota la direcció d'Antoni Ros Marbà.

Amb la presència de Josep Lluís Núñez i la resta dels directius del F.C. Barcelona, del conseller de Cultura, Joan Maria Pujals, i d'una representació de les seccions del club –especialment àmplia la d'handbol–, l'esdeveniment va tenir una notòria solemnitat.

Com s'ha difós pels mitjans de comunicació, el *Cant del Centenari* és una composició amb text del literat Ramon Solsona i música d'Antoni Ros Marbà. Aquesta obra va cloure un miniconcert en el qual les al·ludides formacions coral i simfònica van interpretar un repertori d'un acusat contingut simbòlic –des de la sardana *Juny* a *El cant de la senyera*, passant pel *Cant dels ocells*. La interpretació repetida del nou himne barcelonista va ser rebuda amb aplaudiments intensos.

L'acte, durant el qual van fer parlaments els autors i el violoncel·lista Lluís Claret, va ser obert pel conegut radiofonista Antoni Bassas, que va llegir un document que ens complau reproduir, ja que el contingut transcendeix el mateix àmbit social i cultural que promovia la convocatòria.

Senyores i senyors, amics: Benvinguts a l'estrena del *Cant del Centenari*. Aquesta tarda solemnitzem el que ja és una tradició: cada aniversari rodó, cada festa grossa, el Barça ha sentit la necessitat de celebrar-ho amb una composició musical. Aquest que escoltarem d'aquí a uns minuts per primera vegada és el cant que fa cinc en la llista de composicions de què el club s'ha dotat en aquests cent anys. Aquestes cinc peces retraten els gustos de l'època, però també són material valuós per entendre quins eren els anhels dels barcelonistes que ens han precedit.

El periodista Antoni Bassas llegeix el text que reproduïm abans del concert en el qual es presentà el *Cant del Centenari* del F.C. Barcelona

1923. L'Orfeó Gracienc estrena l'anomenat *Himne del Futbol Club Barcelona*, amb lletra de Rafael Folch i Capdevila (polític socialista, autor d'una gramàtica popular) i música d'Enric Morera (l'autor d'alguna de les més famoses sardanes: *La santa espina*, *La sardana de les monges* o *L'Empordà*).

El Barça és a punt de fer 25 anys, però el motiu de la festa és un homenatge multitudinari a Joan Gamper que aplega 30.000 barcelonistes a les Corts. Curiosament, tot i el títol (*Himne del FCB*), es tracta d'un himne al futbol... Diu: "*Visca el futbol, joc enriquit amb ressonàncies de combat*", i ja apunta el "*més que un club*" d'anys a venir: "*Esport i Pàtria ens han juntat en un abraç de fortitud*", "*Visca el futbol que ens farà forts per heure glòria i llibertat*". La vocació catalanista del Barça hi apareix pels quatre costats. Així no serà estrany que fos només un parell d'anys més tard quan

(en el decurs d'un homenatge a l'Orfeó Català, precisament) una unànime xiulada a un altre himne, l'espanyol, comportés el tancament governatiu del club. (Per cert, les peripècies amb els himnes es repetirien: el 1976, la interpretació d'*El cant de la senyera* a l'estadi acaba amb el secretari general del club a comissaria tota la nit.)

El segon himne, titulat *Barcelona sempre amunt*, lletra de l'escriptor Esteve Calzada i música del pianista i compositor Joan Dotras Vila, compost per a les noces d'or (el 1949) no ha tingut la difusió que, sens dubte, mereixia. És un himne en català, en el més cru franquisme, deu anys després d'acabada la guerra civil, amb una tornada que diu: "*Fort com la ciutat que el nom li ha donat, al nostre club mai no l'ajup l'adversitat.*"

El 1957 s'inaugura el Camp Nou i Josep Badia i Adolf Cabané componen *L'himne de l'estadi*, que de fet és un himne al club. És el famós "*Barça, Barça, Barça, és el crit que pels aires pregona l'esperit i la glòria del club*", que va sonar per la megafonia de l'estadi en sortir els jugadors del 1957 al 1974. És un cant més modern, cantable pels aficionats a la graderia a manera d'arenga col·lectiva abans no comenci el partit.

Però el salt endavant ens el portarà el setanta-cinquè aniversari. En efecte, el 1974 neix el *Cant del Barça*, lletra de Josep Maria Espinàs i Jaume Picas i música de Manuel Valls Gorina. Un cant, ara sí, decididament pensat com a crit d'ànim, que convida fins i tot a picar de mans, fàcil de memoritzar. El cant del Barça explica amb admirable senzillesa el signe del Barça d'aleshores, un dels més grans serveis que el club ha fet al país al llarg dels anys quaranta, cinquanta i seixanta: integrar ciutadans independentment del seu origen ("*tant se val d'on venim, si del Sud o del Nord*"), a l'aixopluc d'una sola bandera i un sol crit: "*ara estem d'acord, una bandera ens agermana*". (Una feina d'integració que el Barça ja està fent amb les cada cop més espesses onades d'immigració magribina i subsahriana. Hi ha molts nens africans –alguns viuen ben a la vora d'aquest Palau de la Música– que juguen al carrer amb la samarreta del Barça, en una demostració que, si troben engrescadors els nostres símbols d'identitat i els nostres codis culturals, els faran seus amb un cost menor de convivència.)

El president del F.C. Barcelona, Josep Lluís Núñez, conversant amb el conseller de Cultura, Joan Maria Pujals. En segon terme, Fèlix Millet, president de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana i vicepresident del club F.C. Barcelona i de la seva Fundació

L'estrena del *Cant del Barça* va tenir lloc la nit del 27 de novembre de 1974. La inoblidable ànima de la Coral Sant Jordi –a ell no li agradava que li'n diguessin fundador– Oriol Martorell, va dirigir apassionadament, amb aquell enèrgic moviment de braços tan característic, 3.600 veus de corals i orfeons de tot Catalunya plantades al voltant del cercle central.

L'èxit d'aquest *Cant* va arrossegar tots els equips de primera divisió mancats d'un himne, que eren la majoria, a encarregar-ne un. Amb l'excepció del de l'Athletic de Bilbao, que fa embogir San Mamés, són composicions amb poca ambició musical i nul·la imaginació literària. Farcides de conceptes com lluita o glòria, sonen, més aviat sense pena ni glòria, abans de començar els partits.

Arribem als cent anys de vida de la institució. El seu president, Josep Lluís Núñez, ha volgut que aquesta fita fos saludada per una composició de la qual els puc dir que té un guió solemne, un fraseig bressolador i que fa repicar campanes en una mena de *Canticorum Iubilo*, i que Händel em perdoni. El mestre Ros Marbà i l'escriptor Ramon Solsona ens han deixat una peça consistent, que explicarà als barcelonistes del bicentenari que gegantina que se'ns ha fet la llavor de Gamper en un segle. M'apresso a felicitar-los a tots dos a l'avançada.

I per cert, em consta que el

El mestre Antoni Ros Marbà dirigint l'OBC i l'Orfeó Català amb el *Cant del Centenari* del F.C. Barcelona

club ja està preparant una vetllada de poemes nadalencs que inclourà la interpretació de tots cinc himnes.

Amb tot, els cants o himnes són el símbol musical del club, però no ens enganyem, no són, en general, l'eina favorita de les graderies de final de segle per animar els seus o atemorir els contraris. Ara, a les graderies es canta de tot: des d'òpera a musiquetes d'anuncis, rock i cançó melòdica, passant per sintonies de programes de TV. És un *totum revolutum* progressivament harmonitzat per la mundialització de les modes, la globalització dels gustos, amb la desgràcia que aquests gustos, sovint, són de gust dubtós.

Així tenim l'"*oé, oé-oé-oé...*" adoptat arreu sense manies, i que ha passat del futbol al carrer. Hi ha un exemple històric: quan el Nadal del 89 els romanesos enderroquen el dictador Ceaucescu, mentre el persegueixen per les escales del palau presidencial, criden "*Oé, Oé, Oé, Ceaucescu ja no hi és.*" Podríem dir que l'"*oé, oé-oé-oé...*" és el crit dels sense crit, o l'himne dels sense himne.

Hi ha altres cants que han passat de les llotges del Liceu a la graderia de general. Als estadis s'anima amb fragments d'*Aida* i de *Carmen*, sense ordre, ni concert, ni partitutra, ni idea de Verdi o de Bizet.

Al jugador contrari que es lesiona se li dedica la ranxera mexicana *Cielito lindo:* "*...ay, ay, ay, canta y no llores*". I a algun porter de color se'l vol posar nerviós amb "*ay, mama Inés, todos los negros tomamos café*".

A Figo li canten "*No pares, Figo, Figo*", extret directament de les discoteques, i a Hesp li han fet una enginyissísima adaptació del *Help, ayúdame* ("*Hesp, ayúdame*"), cançó de l'estiu del 71 d'un altre holandès, el cantant Tony Ronald. L'Òscar i en Ferrer van dedicar-nos un "*és superfort quan em menjo un meló*" des del balcó del Palau de la Generalitat quan es va guanyar l'última Lliga, extret del programa de TV3 *Malalts de tele* (presentat per l'admirat Toni Soler).

En altres latituds amb més cultura musical, o amb la indústria discogràfica en anglès a favor, tenen més sort. A Anglaterra, on el *Déu salvi la reina* entonat per cent mil veus fa posar la pell de gallina, totes les aficions canten una adaptació local del salm *Glòria, Glòria, Al·leluia.* La graderia The Kope d'Anfield Road, a Liverpool, ja cantava a cor, el 64, *She loves you yeah*, dels seus paisans, els Beatles. I és allà a Liverpool on l'afició és capaç de guanyar un partit que s'està perdent, ella soleta, quan s'esgargamellen amb el *You'll never walk alone* (Mai no caminaràs sol), capaç d'esporuguir qualsevol. A Itàlia han arribat a adaptar la petita música nocturna de Mozart, i a tot el món, quan s'ha d'entronitzar un campió, no hi ha millor música que la de Queen i el seu *We are the champions.*

Excuso castigar-los passant del cant al crit, però "*este partido lo vamos a ganar*", "*campeones, campeones, oé, oé-oé-oé*" o l'indesterrable "*fuera, fuera*", són dignes de pitjor causa. I què podem dir dels crits dels jugadors a la plaça de Sant Jaume?

Per això, aprofitant que avui estem unint Barça i música, em permeto manllevar la frase de l'impulsor de la Nova Cançó, Lluís Serrahima, allò que "*ens calen cançons d'ara*", en un "*ens calen crits i cants d'ànim d'ara*" abans que només cantem el mateix que a tot arreu, sense fer ni l'esforç de traduir. Si hem adaptat la samarreta blaugrana als gustos dels temps en nom del *merchandaising* (i no ho estic pas criticant), no podem deixar l'expressió de l'afició que anima en mans del *fast-food* cultural i de la improvisació.

Podria ser aquest un deure per assumir entre tots nosaltres, hereus de cent anys.

Moltes gràcies.

Per Antoni Bassas

La lletra impresa a través de la música

Jaume Cabré o la teranyina dels sons

Jaume Cabré (Barcelona, 1947) és un dels valors més sòlids de la narrativa catalana contemporània. Autor, entre altres obres, de *Carn d'olla* (1978), *La teranyina* (1984, guanyadora del Premi Sant Jordi 1983), *Fra Junoy o l'agonia dels sons* (1984, Premi Prudenci Bertrana i dues vegades Premi de la Crítica), *Llibre de preludis* (1985), *Senyoria* (1991, guanyadora dels premis Joan Crexells, Crítica Serra d'Or, Prudenci Bertrana, Nacional de la Crítica, i dels Lectors d'El Temps) i *L'ombra de l'eunuc* (1996, Premi Ciutat de Barcelona, Premi de la Crítica i Lletra d'Or), també és prou coneguda la seva tasca com a guionista de les sèries televisives *La granja* i *Estació d'enllaç*. Una tarda del mes de juliol ens hem instal·lat al despatx de casa seva, a Matadepera, i hem conversat una bona estona sobre la relació que ha anat establint al llarg dels anys entre la literatura i la seva altra gran passió, la música, una passió que batega a moltes pàgines de la seva obra.

Per MIQUEL PUJADÓ

–Si et sembla bé, la idea fóra fer una repassada als teus llibres, i veure com s'hi manifesta el món musical... Per cert, encara que sembli anar a raure a la vella qüestió de l'ou i la gallina, m'agradaria saber què fou primer per a tu, la literatura o la música.

–Doncs segurament la música va arribar abans. Per una raó biogràfica: a casa meva sempre hi havia hagut música, la vida quotidiana girava al voltant del piano. T'estic parlant dels anys cinquanta, postguerra pura i dura. No teníem tocadiscos, i recordo haver conegut la Cinquena *i la* Sisena Simfonies *de Beethoven per la versió a quatre mans que en feien els meus pares. Quan ja a inicis dels seixanta, quan tenia dotze o tretze anys, vàrem comprar un tocadiscos –un d'aquells petitets, amb l'únic altaveu incorporat a la tapa–, i vaig sentir-hi les mateixes simfonies, vaig anar fent tota una sèrie de descobriments sobre l'orquestració: "Ah, mira: això és el vent, això altre són les cordes..." Va ser una manera una mica especial d'introduir-me en aquest món. A més, molts sopars els acabàvem cantant corals de Bach...*

–Aquest ambient et va dur a estudiar música?

–No, el fet és que, de música, me'n vaig amarar, però no n'he estudiat. I això que vivíem al costat del Conservatori del Bruc, però no hi vam anar a raure. Les meves germanes grans sí que havien estudiat piano, però els tres germans que veníem al darrere vam haver d'estudiar altres coses, la vida era dura...

–Llavors, els teus interessos musicals es van projectar...

–...cap a escoltar molta música. I llegir partitures. Això sí, eh? Llegir música no em representa cap problema. M'agrada llegir partitures, sobretot si estic escoltant la música alhora. Una lectura "abstracta" d'una partitura orquestral, posem per cas, no la sé fer: haig de sentir el que llegeixo. Ja m'agradaria, però: seria una experiència extraordinària.

–I la música també es projecta cap a la teva obra literària, així que comences a escriure. De tota manera, veig que entre tots els teus llibres, n'hi ha que són molt més "musicals", per dir-ho així, que d'altres. En les teves primeres obres, aquest interès no sembla gaire evident...

–Sí, és veritat. En els primers llibres, els volums de contes Faules de mal desar *i* Toquen a morts, *el tema musical no hi té gaire incidència. Tampoc a la primera novel·la,* Carn d'olla, *ni a* Galceran, l'heroi de la guerra negra. *El primer llibre on hi ha una presència musical clara és* El mirall i l'ombra. *Parlar-ne em resulta ara molt llunyà –es va publicar l'any 79 o 80–, però recordo que el món de la música hi apareix, no pas amb un gran protagonisme, però sí com a referència d'un dels personatges. De fet, el moment en què entra la música com un element dramàtic plenament incorporat a la meva obra és quan em trobava en el procés d'elaboració de* Fra Junoy o l'agonia dels sons. *Es tracta d'una novel·la que vaig trigar molts anys a enllestir, i recordo que mentre l'estava fent tenia clar el personatge, però entre ell i jo s'havia establert una certa distància que no sabia pas com escurçar. I això que feia potser més d'un any que convivíem...*

–Justament, *La teranyina* i *Fra Junoy* són dues novel·les que van aparèixer pràcticament

FOTO: P. VIRGILI

Jaume Cabré signant exemplars de la seva obra en una Diada de Sant Jordi

allhora, però *La teranyina* sembla feta amb més rapidesa, fruit d'un impuls. En canvi, *Fra Junoy* es veu més elaborada.

–Exactament, La teranyina *va ser escrita durant un parèntesi que em vaig permetre durant la redacció de* Fra Junoy. *Una frase de* Fra Junoy, *on apareixia un personatge que després va esdevenir el Senyor Rigau de* La teranyina, *em va cridar l'atenció. Llavors, vaig seguir aquell personatge, vaig veure què feia i on anava, vaig conèixer casa seva i la seva família. Vaig passar-me dos anys dins d'aquest parèntesi i, en tancar-lo, vaig tornar a* Fra Junoy. *Però reprenem el fil: et comentava que no sabia què fer per apropar-me al personatge, i em vaig dir: "Dóna-li alguna cosa que a tu t'apassioni, dóna-li una passió teva." I el vaig fer músic. Ell, d'entrada, no ho era pas.*

–És ben curiós, perquè ara el personatge, sense la música, no s'entendria, seria ben diferent...

–I tant! La prova és que vaig haver de començar la novel·la de cap i de nou per tal de presentar la realitat del món tal com la veu un músic. El músic mira el món per les orelles, com aquell qui diu... A partir d'aquell moment vaig entendre que el fet musical, que m'interessava tant, podia ser transmès mitjançant la paraula, o podia conformar-s'hi. Al llibre que vaig publicar a continuació, el Llibre de preludis, *format per contes que havia anat escrivint mentre durava el procés d'elaboració de* Fra Junoy *(amb l'excepció de la novel·la breu que obre el volum,* Luvowski o la desraó*) el món musical és molt present. I cal tenir en compte que, si a* Luvowski o la desraó *hi apareix Debussy com a personatge, i l'ambient del relat gira entorn dels* Nocturns *de Debussy, això és a causa de* Fra Junoy: *en la primera versió que n'havia fet, ni apareixia Debussy ni hi havia cap referència musical. Fou després del* Fra Junoy *que el vaig reescriure tot donant-li aquesta dimensió musical. I els altres contes, ja tenen directament forma musical, amb títols com "Nocturn" o "Sang de violí".*

–Potser, però, que ens aturem encara una mica en *Fra Junoy.* Sembla que la música et serveix –abans parlaves de la visió del món des de la perspectiva d'un músic– per establir la dimensió moral del personatge, un personatge que utilitza la música a l'hora d'enfrontar-se a unes jerarquies que no el comprenen.

–Det fet, tota la novel·la és una reflexió sobre la tolerància o, si ho prefereixes, sobre la intolerància. I el personatge del frare, que és un ésser tan imperfecte, insegur o immadur com vulguis, té tanmateix un avantatge sobre els seus germans en religió: viu feliç, perquè té la música a dins. Sap música, en fa, i no ho pot ni ho vol evitar. Per castigar-lo, el reclouen en un convent diguem-ne antiacústic, on la música es considera més que un luxe un pecat, on no canten, i si algun dia ho fan, encara és pitjor, perquè ho fan

molt malament. Ell ha de viure allà, i el seu càstig més terrible no és tant la solitud –fa de confessor de monges– com el silenci. Però llavors pren consciència que ell ja la du a dins, la música, i que no la hi poden prendre: a partir d'aquest moment, el personatge se sap lliure. La música representa, doncs, la dimensió de llibertat de l'individu. La persona que vol impedir que la gent sigui feliç, prou intentarà castigar Fra Junoy, però només amb la mort li podrien prendre allò que fa la seva autèntica riquesa interior. Aquesta és, per a mi, la dimensió moral de la música, i no és sinó una metàfora de la relació de la llibertat amb qualsevol mena de fet artístic: el fet artístic, tu l'interioritzes, i llavors ja poden venir-te al darrere amb un flabiol sonant...

–Aquesta història també podria interpretar-se des d'una perspectiva social com una al·legoria de la diferència, de la por que la societat sent cap a aquell que és diferent, cap a aquell que es veu representat per l'albatros del poema de Baudelaire...

–Sí, és clar, l'artista sempre ha estat un ésser incòmode, perquè té ales invisibles. Tot i que el frare no és pròpiament un artista, en el sentit social del terme...

–Però sí és copsat com a individu "diferent"... Això em fa pensar en algunes novel·les modernistes, on els personatges no són artistes en el sentit propi del terme, però representen d'alguna manera la sensibilitat artística o la intel·lectualitat: el pastor de *Solitud*, o molt especialment el mossèn Llàtzer d'*Els sots feréstecs*.

–No hi havia pensat, però sí que s'hi pot trobar un cert parentiu.

–Al *Llibre de preludis* comences un costum que ha arribat fins a *L'ombra de l'eunuc:* les citacions, mitjançant partitures, de fragments musicals. En aquest cas, la citació és de Debussy. Es tracta d'un dels teus compositors preferits?

–No, no necessàriament. Evidentment, Debussy m'agrada molt, però no és un d'aquells referents que portes al cor... Ara bé, els seus preludis els trobo extraordinaris, i en aquell moment segurament hi estava més interessat. A més, a partir del moment que situes l'obra en un context històric determinat –en aquest cas, durant la Primera Guerra Mundial, l'any 16 o 17–, una "banda sonora" és molt útil a l'hora de dibuixar l'ambient. I, en aquest sentit, Debussy m'anava molt bé: mor l'any 18, i en la meva nouvelle *va al balneari amb la seva dona per motius de salut.*

–La primera de les narracions breus està precisament precedida d'una citació no musical de Debussy: "*Un total de forces disperses, això és la música. No sabria com dir-ho millor.*"

–Això és una cosa que diu Debussy en el balneari, a les pàgines de Luvowski, *però no m'ho he inventat pas jo: és una frase autèntica de Debussy. Les narracions queden així lligades per una mena de fil invisible. I per la música, és clar: "Sang de violí", per exemple, parteix de la tradició gòtica i romàntica que s'estableix al voltant dels poders màgics de la música. Aquest conte vol ser una mena de metàfora sobre els anhels de perfecció de l'home, que tendeix a estavellar-se sempre contra els seus propis límits.*

–Parlem ja d'altres llibres... El món musical sembla força absent de *La teranyina*.

–La teranyina *és una novel·la amusical, dura d'oïda. I aquesta és una de les raons per les quals no la vaig fondre en una sola obra amb* Fra Junoy, *tot i que estan escrites gairebé alhora i comparteixen època i, parcialment, personatges. Els ambients, els climes, eren massa diferents. És clar que sempre hauria pogut incloure a* La teranyina *un personatge melòman, però la música mai no n'hauria estat un element vertebrador com a* Fra Junoy.

–Estilísticament, també hi veig diferències: *Fra Junoy* em sembla una novel·la pausada, que respira i es pren el seu temps. *La teranyina*, en canvi, és més ràpida i nerviosa. De vegades em fa la impressió d'un concentrat, amb sensibilitat contemporània, d'allò que al segle XIX hauria pogut ser una novel·la de sis-centes pàgines.

–Potser aquesta impressió l'augmenta el contrast amb Fra Junoy. *A* Fra Junoy *hi ha silencis. I on hi ha silencis –tornem al nostre tema– hi ha música.*

–Passem a *Senyoria*...

–A Senyoria *hi ha una qüestió musical purament argumental, i és l'aparició de Ferran Sor com a personatge protagonista. Hi ha referències inventades, però que vaig mirar que no entressin en contradicció amb la vida real de Sor. El vaig fer amic del poeta, un altre personatge important, i tots dos són els antagonistes de Rafel Massó, el jutge de l'audiència. La música, doncs, entra aquí en el camp de l'anècdota, del pur argument. Ara bé, des d'un altre punt de vista t'haig de dir que la meva relativa formació musical, unida al fet que m'agrada molt llegir poesia, fa que tingui sempre molt en compte la musicalitat del llenguatge: els problemes que plantegen les aliteracions, per exemple, i també tot allò relacionat amb el ritme intern de la frase. M'agrada poder llegir un text i que aquest text canti sol, tant pel que fa als fonemes com pel que fa al conjunt de les oracions i dels paràgrafs.*

–Molta gent creu que aquesta ha de ser una preocupació només dels poetes, i se sorprèn quan és un novel·lista qui parla així.

–Però això és el que és realment divertit a l'hora d'escriure! A mi, escriure prosa seca no m'agrada. La prosa ha de tenir

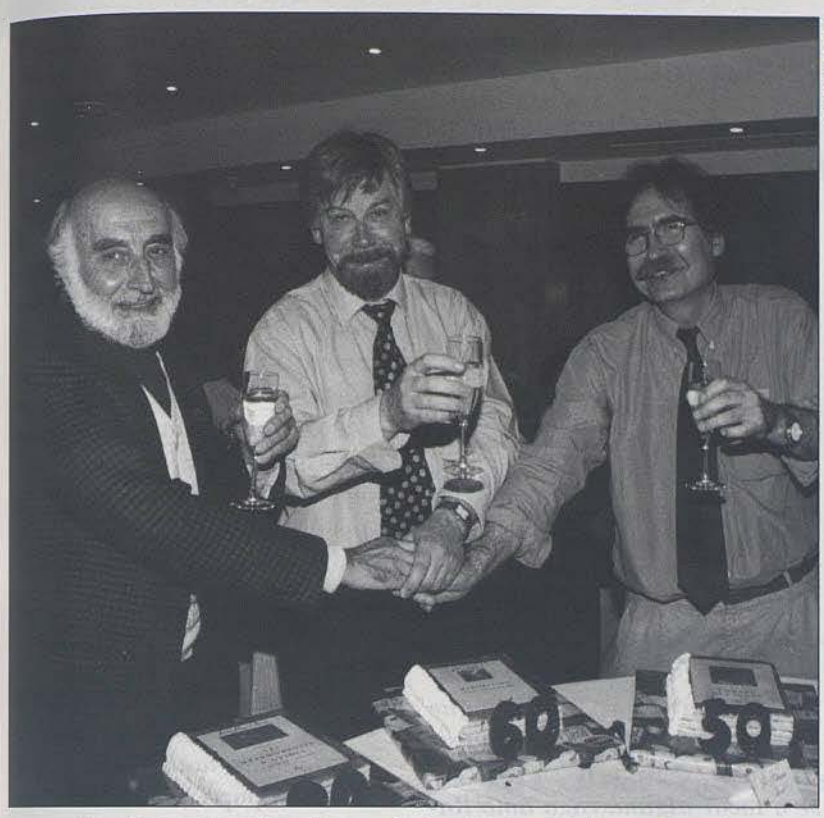

FOTO: P. VIRGILI

L'escriptor (dreta) amb Josep Palau i Fabre i Baltasar Porcel

alguns "plusos". I un d'aquests "plusos" és la musicalitat. Per a mi, totes les frases han de tenir un ritme i una mesura concrets, pensats. No hi ha res que sigui gratuït: és precisament aquesta manca de gratuïtat la que conforma un estil. Crec que en un llibre com Senyoria pots llegir un paràgraf a l'atzar, i trobar-hi aquesta musicalitat, que es concreta en l'absència d'arestes rítmiques o auditives. Això, almenys, és el que he intentat. Que ho hagi aconseguit o no, ja és tota una altra història. Ara bé: el llibre on he arribat a fer més a fons allò que desitjava, pel que fa a la unió de literatura i música, és precisament el darrer, L'ombra de l'eunuc.

–L'obra en què t'esplaies més fent citacions musicals concretes, sovint integrades al mateix fil narratiu...

–Recordo que a Fra Junoy havia descrit un trio de Mendelssohn. Mentre l'estan jutjant, el protagonista utilitza la seva capacitat de fugir interiorment a través de la música tot recordant aquest trio. Però en L'ombra de l'eunuc, en comptes de descriure característiques de les músiques que escolten o recorden els personatges, en faig la transcripció directa. Si vols, és anecdòtic, com també és anecdòtic que hi hagi una referència musical del mateix tipus a les endreces del començament. Però no és tan anecdòtic si t'ho mires des del punt de vista de quin és el plantejament global de l'obra. A les endreces esmentades, hi ha un fragment d'Alban Berg, uns compassos del segon moviment del seu Concert per a violí, que reprèn el tema d'un coral de mort de Bach, que diu, si fa no fa: "Ja n'hi ha prou, Senyor, ja n'hi ha prou!" La veu del violí no és sinó un plany –de fet, aquest és un concert de rèquiem. Berg el va escriure en memòria d'una amiga seva que havia mort molt jove, i ell mateix, quan componia el concert, estava ja greument malalt. Crec recordar que el va acabar a l'agost i va morir el desembre del mateix any. L'abril del 36 el van estrenar a Barcelona...

–Ja que parlàvem de construcció global, cal esmentar que les mateixes parts de la novel·la tenen subparts titulades de forma musical: la primera està subdividida en un Primer Moviment: Andante (Präeludium) i un Segon Moviment: Allegreto (Scherzando). I la segona part de la novel·la està formada per un Tercer Moviment: Allegro (Cadenza) i per un Quart Moviment: Adagio (Coral: Es ist genug) –que reprèn el tema del "Ja n'hi ha prou" que obre la narració.

–Perquè aquesta és exactament l'estructura del Concert per a violí d'Alban Berg. És un concert fet en dues parts, i cada part té dos moviments. La novel·la, doncs, segueix amb fidelitat l'estructura del concert. Un dia, estava escoltant un quintet de Brahms en un auditori, i vaig tenir la sensació, en un moment concret, de ser conscient de l'estructura de l'obra que estava escoltant. Ja no es tractava del timbre o de les intervencions de tal instrument o de tal altre, sinó d'una idea de conjunt. Llavors, tot fruint del plaer de l'estructura per fi copsada, vaig intuir (ja portava uns anys treballant en L'ombra de l'eunuc) com distribuir el meu material narratiu. De fet, un personatge important per al desenvolupament de la història toca el concert de Berg en el Royal Festival de Londres... Doncs bé, ja que a dins de la història hi havia ficat aquest concert, un concert de rèquiem, molt adequat per als personatges de la novel·la, vaig adonar-me que els impulsos que movien el concert eren els mateixos que movien el conjunt de la meva narració. Llavors vaig manllevar l'estructura del concert a Alban Berg i la vaig adequar a la novel·la. Per a mi, ho repeteixo, és en aquesta obra on, d'una manera més íntima, queden lligades la música i la literatura. Tant pel fet de passar de l'escriptura lingüística a la musical en una mateixa pàgina com per l'intent de fer una aproxi-

mació global a l'univers musical. Potser algú em podria dir: "Posats a fer, per què no incloïes amb el llibre un CD amb la banda sonora que esmentes?" Bé, això és una qüestió molt personal. Hi ha gent que els agrada llegir tot escoltant música, i d'altres que no. Les bandes sonores ja queden indicades. Si algú les vol escoltar, l'accés no li serà gens difícil.

–Diguem que el que has fet és marcar unes acotacions per tal que cadascú s'escolti internament la banda sonora de la narració.

–Això: la gràcia és precisament aquest nivell d'audició interna. Algú pot dir: "Jo, aquest trio de Xostakóvitx del qual parlen no el conec." Bé, si hi tens molta curiositat, el pots anar a buscar. Sé de persones que, després de llegir el llibre, han anat a comprar el concert d'Alban Berg. I si no hi entens gens, de música, o no t'interessa, les citacions queden com una referència cultural més, com quan et parlen enmig d'una narració d'un pintor que no coneixes, però que te'l pots imaginar segons el context: saps que si és del Renaixement, pintarà si fa no fa com aquell o com tal altre...

–Queda clar, en tot cas, que *L'ombra de l'eunuc* és, de totes les teves novel·les, aquella on es veu més clarament la voluntat d'establir una arquitectura musical.

–Arquitectura que segueix la línia d'una novel·la que admiro molt, el Doctor Faust *de Thomas Mann. I això no vol dir, deixem-ho clar, que em vegi obligat a incloure la música en tot allò que escric. La música ja la porto a dins meu, m'acompanya al llarg de la meva vida, i ja en tinc prou. Ara, si surt espontàniament, tampoc no la rebutjo, ni l'obligo a amagar el cap.*

–I, pregunta obligada abans d'acabar, quina és aquesta música que t'acompanya? Quins són els "teus" compositors?

–A mi m'agrada la bona música. I definir què és la bona música ja és una qüestió de gustos personals. Però en principi m'atreu tota la música que pugui conèixer. És clar que per motius d'educació i formació m'interessen més les obres segregades per la cultura occidental. Altres músiques me les miro amb molt de respecte però no les entenc. Un Iehudi Menuhin pot fer un esforç, suposo que sincer, d'acostament a la música hindú, seure a terra i posar-se a tocar alguna raga amb Ravi Shankar, però és clar, això ho pots fer si et dediques en cos i ànima a la música, i jo sóc més aviat un consumidor de música –i un envejador dels compositors i intèrprets–, no pas un creador. Per tant, m'interessa tot el que puc entendre, des dels temes trobadorescos tal com s'estan reproduint avui –amb la inseguretat de no disposar d'una notació musical fiable– fins a les composicions contemporànies. Evidentment, tinc algunes febleses: Alban Berg, és clar. I, molt endins de l'ànima, hi porto un nom que per a mi irradia en totes les direccions, que és Schubert. Ja sé que alguns el consideren un compositor menor, no tan poderós com Beethoven, no tan complet com Bach... Quan estableixes comparacions, Schubert acostuma a sortir malparat, com Mendelssohn i Schumann –aquest darrer, sobretot en el camp de l'orquestració–, però quan entres en la immensitat de la seva obra, t'adones del seu impressionant poder d'expressió. També m'encanta la música de cambra de Brahms, que és una font inesgotable de descobriments, moltes coses de Txaikovski, tot Beethoven, tot Bach... tantes i tantes coses. Un cop entrem al segle XX, les meves preferències van més cap a Berg que no pas cap a Schönberg, pel que fa a l'escola de Viena. I també m'agraden Stravinsky, Bartók, Xostakóvitx, Penderecki, Brotons... És evident, però, que desconec molta música d'avui: en llegir les programacions dels concerts, veus que hi ha molts autors del XVIII i del XIX, però quan es programa un compositor actual n'hi ha per fer festa grossa! És un peix que es mossega la cua: no hi ha oferta d'aquesta mena de música perquè no hi ha demanda, però si el públic no la coneix tampoc no podrà crear aquesta demanda... El que sí haig de dir és que em cansen, per monòtones, la majoria de les manifestacions del pop *i del rock.*

"La música ja la porto a dins meu, m'acompanya al llarg de la meva vida"

–Assisteixes sovint a concerts? De vegades hem coincidit a la sala Paper de Música de Capellades...

–A Capellades hi ha una oferta interessantíssima de música de cambra, i hi vaig sempre que puc. Però segueixo poc els festivals i els circuits. Em passo el dia escrivint, i la veritat és que surto molt poc de casa. Menys que no voldria, i molt menys que no li caldria al melòman que sóc. Però actualment existeix la possibilitat de comprar-te un disc i de sentir-lo a casa en les condicions immillorables que permet la tècnica dels compactes. Això fa que puguis compensar les teves mancances amb una certa tranquil·litat. L'audició casolana no substitueix un concert, és clar: quan vaig al concert, més que no a sentir-lo en perfectes condicions, vaig a assistir a un fet únic i irrepetible, com una representació teatral. Miro de seure sempre que puc a les primeres files, tot i que l'audició no hi sigui perfecta: vull veure la suor dels músics, com fan tal o tal posició, com es miren, sentir els grinyols dels arquets i fins i tot de les cadires on seuen... Per a mi, tot això forma part de la música.

XII FESTIVAL CASTELL DE PERALADA

JULIOL - AGOST 1998

PRESENTAT PER:

FCC FOMENTO DE CONSTRUCCIONES Y CONTRATAS, S.A.

AMB EL COPATROCINI DE:

Audi · La Vanguardia · Canal+ · Castell Peralada Caves i Vins · Casinos de Catalunya

PRODUCTES OFICIALS:

Ready Soft · Layher, S.A. Sistemas de Andamios · curver · Font Picant · Cointreau · The Famous Grouse Finest Scotch Whisky

COL.LABORACIÓ ESPECIAL:

Piaget · Saloni Ceramica

LÍNEA AÈRIA OFICIAL:

Iberia

AMB EL SUPORT DE:

Generalitat de Catalunya Departament de Cultura · Ministerio de Cultura INAEM · Diputació de Girona · Ajuntament de Peralada · Fundació Castell de Peralada

El nostre agraïment a tots ells!

MIKROKOSMOS

Música "litúrgica"

Malgrat les disposicions conciliars –tant del Vaticà II com del Concili Provincial Tarraconense– en ordre a la funció de la música en els actes litúrgics; malgrat la renovació del repertori, del qual el temps ha fet un filtre benefactor; malgrat tots els "malgrats" que un vulgui, de tant en tant salta la llebre de la sorpresa musical i un queda astorat d'allò que sent en actes de signe religiós.

Els en diré dos exemples, viscuts no fa gaire.

· A la capella del cementiri de Collserola s'aplega una gernació per dir adéu a una xicota morta en fructífera maduresa i per solidaritzar-se amb el dolor dels familiars. Un silenci punyent plana a l'estança. I en el moment del comiat la megafonia (que, en altres ocasions, he sentit com emetia fragments d'allò que hom anomena música clàssica) ens fa sentir la melodia d'aquell bolero la lletra del qual fa: *"Bésame, bésame mucho, como si fuera esta noche la última vez..."* Al·lucinant!

· En un petit poblet de l'Alt Penedès, la cerimònia matrimonial d'uns joves és motiu de goig i satisfacció per a tots aquells que els acompanyen. La celebració eucarística és subratllada amb els cants de l'ordinari de la missa, amb el suport d'un orgue electrònic. En acabar –mentre els nuvis i els testimonis firmen les actes, abans de la preceptiva marxa nupcial– l'organista engega l'olímpic *Amics per sempre* i uns fragments del *Viatge a Itaca* de Lluís Llach... Home! Un ja vol veure la bona voluntat de la iniciativa, si considera la base dels textos de les melodies, però...

Els dos exemples poden ser presos com a simples anècdotes o considerar-los amb valor de categoria, segons la particular òptica de cadascú.

El columnista, simplement, constata que som lluny de la normalitat generalitzada d'uns mínims de qualitat en aquesta faceta liturgicocultual.

Certament, ja han quedat enrere la febre dels *cumbaià* i les desguitarrades versions de *spirituals*; però, massa sovint, allò que preval, musicalment, en les celebracions litúrgiques no és precisament el bon gust.

P.A.

Vila-seca inaugura nova seu per al Conservatori de Música

Més de 300 alumnes que actualment reben ensenyament musical a Vila-seca han estrenat nou Conservatori. El passat mes d'octubre obria les portes el nou edifici, a la plaça de Frederic Mompou, una construcció on l'Ajuntament ha invertit 380 milions de pessetes. Es tracta d'una de les apostes més importants que Vila-seca ha fet en matèria educativa, projecte que no es veurà definitivament acabat fins que finalitzin els acabats d'un auditori annex amb capacitat per a 500 persones.

Amb la construcció d'aquest nou centre, els estudis musicals a Vila-seca hauran guanyat sobretot qualitat en infraestructures, malgrat haver abandonat el punt cèntric dins la població que fins ara ocupaven. Els espais útils del nou edifici sumen un total de 1.250 metres quadrats amb, entre d'altres, 22 aules d'instrument, sis cabines d'estudi, sis aules d'instrument i música de cambra, a més de biblioteca, sala de cant i sala d'audicions (aquesta darrera amb una capacitat per a 100 persones). La distribució s'estructura en tres plantes i soterrani, i dóna com a resultat un edifici de 2.280 metres quadrats de superfície total construïda.

La construcció del nou Conservatori es va iniciar el novembre de 1996 i s'ha desenvolupat en dues fases d'actuació que s'han allargat fins enguany. No serà fins al proper any que el Conservatori haurà recuperat totalment la normalitat, quan l'Ajuntament escometi l'última de les fases del projecte amb la construcció de l'auditori.

Actualment el Conservatori de Música de Vila-seca, que dirigeix Joaquim Garrigosa, compta amb més de 130 alumnes a l'escola de música i al voltant de 180 al conservatori. D'aquest, més d'un centenar segueixen els estudis segons el Pla del 66, mentre que la resta cursa el grau mitjà de la nova ordenació educativa.

La seva àrea d'influència no es limita només al municipi de Vila-seca, tot i que el 49 per cent dels alumnes són del mateix poble, sinó que s'estén a la resta de comarques de dins i fora de Tarragona. De fet, més de 150 joves de fora del municipi acudeixen al centre a rebre ensenyaments musicals, xifra que representa un 51 per cent del total dels alumnes del Conservatori.

Des de la seva consolidació com a Conservatori, l'any 1978, la proposta docent de Vila-seca s'ha apuntat com a pionera en la configuració de l'ensenyament de la música a tot l'Estat, amb alguns aspectes que *a posteriori* s'han recollit en la nova ordenació dels ensenyaments musicals de la LOGSE. Ja des de la seva creació, el centre ha parat una atenció especial a la formació dels seus alumnes en la interpretació coral i orquestral, activitats que són fomentades des de l'inici dels estudis al centre. Aquesta insistència ha donat fruits importants que es consoliden actualment en quatre agrupacions orquestrals (Orquestra de Cambra, Orquestra Händel, Orquestra Corelli i Orquestra Lully), cinc agrupacions corals (Cor Sant Esteve, Cor Petits Cantors, Cor Mozart, Cor Vivaldi i Cor Mixt), i d'altres agrupacions, totes elles en plena activitat musical amb actuacions arreu de les comarques tarragonines i de Catalunya. Els certàmens més importants que organitza el Conservatori són el Festival de Música de Vila-seca i el Curs Internacional de Música, que aplega joves estudiants d'arreu del món.

Estrenes d'obres de Joaquim Homs

El passat 12 d'octubre va tenir lloc a Ljubljana, Eslovènia, l'estrena d'una obra primerenca de Joaquim Homs. Es tracta de *Nou apunts per a piano*, datada l'any 1925, és a dir, quan el compositor tenia 19 anys. La interpretació va ser a càrrec de la pianista Pilar López Carrasco.

Pocs dies abans, el 25 de setembre, la saxofonista Carola Cuypers estrenava la composició *Tres seqüències per a saxo soprano*, escrita per Joaquim Homs l'any 1987. El concert va tenir lloc a la Universitat de Carolina del Nord, als EUA.

Finalment, el destacat pianista granollerí Jordi Masó va estrenar una altra obra d'Homs. Va ser el dia 14 de juliol en un concert que va tenir lloc a la Casa Elizalde, a Barcelona. La composició es titula *Set peces per a piano* i data del 1951. ■

FOTO: P. BARCELÓ

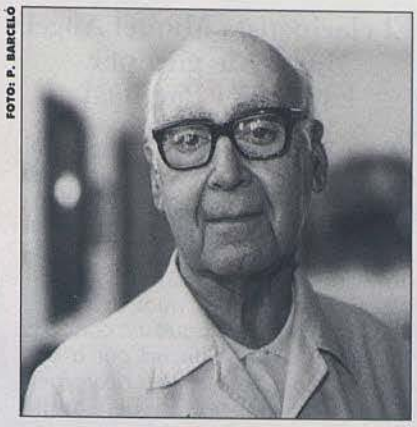

Foto retrospectiva del compositor Homs

Cicle de concerts a Pedreguer

L'església de la Santa Creu del poble alacantí de Pedreguer va ser el marc d'un cicle de concerts centrats en el seu esplèndid orgue, que va ser realitzat per Gerard Grenzig.

El cicle el va inaugurar el passat 25 de setembre Josep Vicent Giner, titular de l'orgue, i el continuà ell mateix amb el Quintet de Metall Iberbrass. El 9 d'octubre va actuar l'organista Peter Bartetzky, titular a l'abadia de Sant Joan de Duisburg-Hamborn, a Alemanya. Posteriorment ho va fer l'organista Miquel Bernal, catedràtic d'orgue del Conservatori Superior de Música de Cáceres, i la soprano Julia Ruiz. El penúltim concert el va oferir Esteban Lizondo, catedràtic d'orgue al Conservatori Superior de Música de Sant Sebastià, i va cloure el cicle un concert a càrrec del Cor Cabanilles d'Algemesí i Josep Giner, sota la direcció de Diego Ramon Lluch.

Aquest cicle ha estat promogut per la Fundació Server i Pérez. ■

Homenatge a Oriol Martorell a Sant Boi de Llobregat

El passat 11 de setembre aquesta ciutat del Baix Llobregat va homenatjar qui fou director i fundador de la Coral Sant Jordi tot inaugurant un monument dedicat al músic. El monument és a la plaça de Catalunya, lloc on Martorell i la Sant Jordi van actuar el primer Onze de Setembre oficial de la democràcia. ■

Gira del Trio Werther per l'Orient Mitjà

El Trio Werther va fer el passat juny una gira de tres concerts per Jordània i el Líban, un dels quals a l'Instituto Cervantes d'Amman, la capital jordana. Les altres actuacions van tenir lloc a la Fundació Shoman d'art contemporani també a Amman, i a la Facultat de Medicina de Beirut, la capital libanesa.

El Trio Werther, format per Queralt Roca (clarinet), Albert Gumí (*corno di bassetto*) i Sílvia Vidal (piano), va interpretar en aquesta gira les *Canciones populares* de Federico García Lorca (amb arranjaments de J. A. Amargós), una estrena del català R. Humet, una obra d'E. Palomar i dues peces d'Albert Gumí. ■

S'ha celebrat la tercera edició del Festival Ribermúsica

Sota el lema "Més de 100 espais amb actuacions gratuïtes al barri de la Ribera" de Barcelona, es va celebrar la tercera edició d'aquesta proposta els dies 16, 17 i 18 del passat octubre.

Les actuacions musicals del festival, que abastaren un ampli ventall d'estils musicals, tingueren lloc a bars i locals de copes, museus, palaus, galeries, espais d'art i tallers d'artesania, carrers i places, la basílica de Santa Maria del Mar –que va acollir un macroconcert on es va oferir des de música medieval a música contemporània– i el claustre del Convent de Sant Agustí –amb un recital de cançons d'autor. ■

10è aniversari de l'Associació Arpista Ludovico

L'Asssociació Arpista Ludovico, que presideix la coneguda arpista i pedagoga María Rosa Calvo-Manzano, va celebrar el seu 10è aniversari amb un cicle de concerts que va tenir lloc a les seus dels madrilenys museus Cerralbo, Sorolla i Romántico. Cadascun dels programes va ser adaptat a les característiques específiques del marc que els acollia i van tenir un èxit considerable pel que fa a resposta del públic.

Aquest cicle es va cloure amb l'estrena del titulat *Cuento musical sobre la historia del arpa*, narrat per Rafael de Penagos sobre il·lustracions de l'esmentada María Rosa Calvo-Manzano. Paral·lelament a aquests concerts també es van presentar diferents treballs d'investigació i es van convocar dos concursos: el Concurs Ibèric d'Arpa i el de Musicologia.

El primer va tenir com a vencedors els joves arpistes Alfredo Otero, Andrea Márquez, Elisa Medeiro, María José Carralero, Estíbaliz Aldecoa, Irantu Aguirre i Maite García-Bonet. ■

Concerts d'Anton Serra a Hèlsinki i Moscou

El flautista barceloní Anton Serra ha ofert aquest estiu dos concerts a Hèlsinki i Moscou. A la capital finesa va actuar a Seuraassari, en un recital en solitari amb obres de Marin Marais, Quantz, Bach, Ibert, Debussy i Gerhard, de qui va interpretar *Capriccio*. Posteriorment es va traslladar a Moscou, on va actuar a la Sala Muradelis en un recital ofert conjuntament amb el pianista Gennady Dzubenko, membre del Romantic Trio. El recital va estar integrat per obres en solitari de l'esmentat pianista (Albéniz, Chopin i Brahms) i en duo (Rodrigo, Sarasate, Bizet, Fauré i Poulenc).

Aquest recital va resultar especialment important i va tenir una molt bona acollida entre el públic, fet que va afavorir un intercanvi de relacions del músic barceloní amb l'ambient moscovita que podria traduir-se en una gira l'any vinent per Rússia d'Anton Serra juntament amb la Camerata de Moscou, amb un programa que inclouria l'estrena del *Concert per a flauta i orquestra* de Xavier Turull i del *Trípic tonal per a clarinet i orquestra* recentment gravat pel quintet que porta el nom del compositor barceloní. ■

TANGENTS

Fer-ho diferent

Cada estiu, sentint una mica de música aquí i allà, sempre hi ha la sorpresa, el fet musical que no respon a les expectatives. Enguany ha estat una coral, el brasiler Cor Equala d'Ipanema.

Era el concert de cloenda de l'anomenat Festival Internacional de Cant Coral Catalunya Centre. Tot es desenvolupava com s'esperava: bon nivell dels locals –la Polifònica de Puigreig–, la pobresa subsegüent de dues corals modestes; el reconeixement al Cor Vivaldi que acabava de retornar guanyador del Concurs d'Arezzo... Totes les corals disciplinades, plantades convencionalment a l'escenari esglaonat, amb un vestit que igualava els homes i les dones o bé una camisa blanca i una armilla blava que igualava nois i noies. I de cop surt una *troupe* en la qual ningú anava vestit igual –el millor dissenyador de vestuari d'un *West Side story* no els hauria superat–, que s'apinya al mig i mentre va cantant es desplaça d'un costat a l'altre, insinuant passes de ball, si cal, i pel damunt es veuen boques, mans alçades, crispades, al servei de l'expressió. A sobre cantaven bé.

El Cor Equale –ni un d'igual– es va limitar, però, al repertori brasiler de cançons de Gilberto Gil. En canten de Joao Augusto, Arnaldo Antunes i Caetano Veloso. Ens hauria agradat sentir-los també en un repertori més comparable per equilibrar-ne el valor. De tota manera, el seu director, André Protasio, ens va semblar un músic notable.

Tants anys de sentir corals, àdhuc d'exòtiques, i la sorpresa és que trencant tota convenció també es pot fer música i bona música. A part dels instrumentistes de Carles Santos "que fan vida normal" quan actuen, no havíem vist gaires alternatives. Vejam quan una filharmònica ens dóna la sorpresa...

Jordi Maluquer

El clarinetista Miquel Àngel Marín, de gira per Espanya i Portugal

Aquest clarinetista, nascut el 1966 a la Cava, va realitzar el passat octubre una gira per diferents ciutats del nord de Portugal amb el director i clarinetista nordamericà Barry Kolman i l'Orquestra do Norte, de la qual és el primer clarinet. En aquests concerts va interpretar el *Concert per a dos clarinets, op. 35* de F.W. Krommer. Aquest novembre, Miquel Àngel Marín torna a Portugal i inicia la gira espanyola, amb l'Orquestra de Cambra de Moscou.

L'únic concert que s'escau a Catalunya és el 10 de novembre al Teatre Metropol de Tarragona, on interpreta el *Gran quintet, op. 34 per a clarinet i quartet de corda* (versió d'orquestra) de C. M. von Weber.

L'intèrpret català va ser deixeble de Juli Panyella a Barcelona i de Wolfgang Meyer a Karlsruhe, Alemanya. Ha actuat en concerts simfònics, de cambra i com a solista, i amb orquestres com la Polish Chamber Philharmonic. Ha treballat amb directors com Pétér Eötvös o Enrique Bátiz, i amb el pianista Dalton Baldwin. ■

Neix l'Orquestra Camerart

Dos concerts, un al juny (Vilassar de Mar) i l'altre al juliol (Premià de Mar) van ser la presentació de la nova Orquestra Camerart, que dirigeix Jordi Colomer, amb obres de Bach (*Concerts de Brandemburg, núm. 3* i *5)* i Villa-Lobos (*Concert per a guitarra i petita orquestra)*.

Aquesta formació, vinculada territorialment a la comarca del Maresme, ha nascut de la voluntat d'una sèrie de persones vinculades als àmbits musical, polític i social d'aquesta comarca amb la finalitat de tenir una formació musical professional pròpia al Maresme. L'orquestra posseeix, segons que informa Joan Devesa, un bon nivell tècnic, un equilibri acústic remarcable respecte de la sonoritat i l'afinació i una lectura de les partitures respectuosa amb la forma i l'estil de cada obra.

Els dos concerts esmentats van tenir una gran resposta del públic, i hi van col·laborar com a solistes Alba Roca (violí) i Eduard Giménez (clavicèmbal) al de Vilassar, i Antònia escalas (violí) i Jordi Reguant (clavicèmbal) al de Premià, mentre que Marta Lorenz (flauta travessera) i Elisabeth Roma (guitarra) van actuar a les dues cites. ■

S'ha celebrat el XIX Encontre de Compositors a Mallorca

Entre els dies 11 i 19 de setembre passats va tenir lloc el XIX Encontre Internacional de Compositors Festival Illa de Mallorca, que organitza la Fundació ACA.

Les propostes d'enguany han aplegat un concert entorn dels compositors contemporanis de l'orgue de Santanyí, amb els organistes Arnau Reynés i Miquel Bennàssar i el contrabaixista Martin Gregg, i obres d'Antoni Matheu, Antoni Martorell, Xavier Carbonell i Enric Ferrer. La segona proposta, ja al Teatre Principal de Palma, va ser un concert monogràfic dedicat al compositor Luca Lombardi, amb la Logos Ensemble. El tercer concert va ser dedicat al compositor palencià Claudio Prieto, amb el pianista Umberto Quagliata; i el quart va ser dedicat a l'obra de Salvador Brotons, amb una formació de quartet i una de sextet.

Al cinquè concert va ser l'Orquestra Simfònica de les Balears Ciutat de Palma, dirigida pel seu titular, Salvador Brotons, la que va interpretar obres del mateix Brotons, Luca Lombardi, Claudio Prieto i Bartomeu Poquet. Finalment, el darrer concert el va executar el conjunt instrumental Encontres, dirigit per Agustí Aguiló, que va oferir obres d'Armando Lorente, Antoni Matheu, Bartomeu Artigues, Xavier Carbonell i Mercè Pons. ■

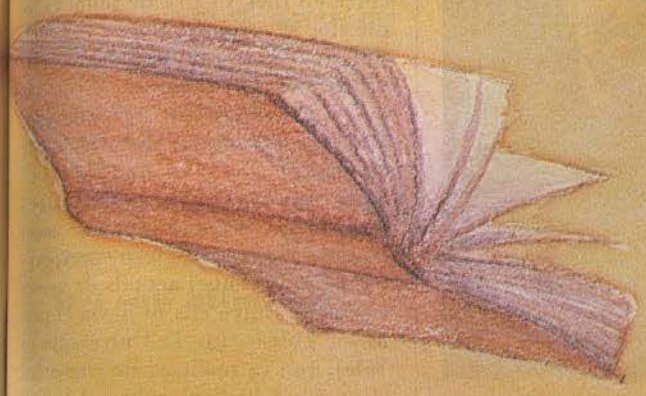

15è Premi d'assaig Josep Vallverdú

14 de novembre de 1998 a les 21 hores

"Tres poetas"

(F. García Lorca, A. Cunqueiro i A. García Calvo)

a càrrec d'Amancio Prada.

21 de novembre de 1998 a les 21 hores

Homenatge a García Lorca,

a càrrec de Carles Trepat (guitarra)

i el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalan

Director: Jordi Casas Bayer.

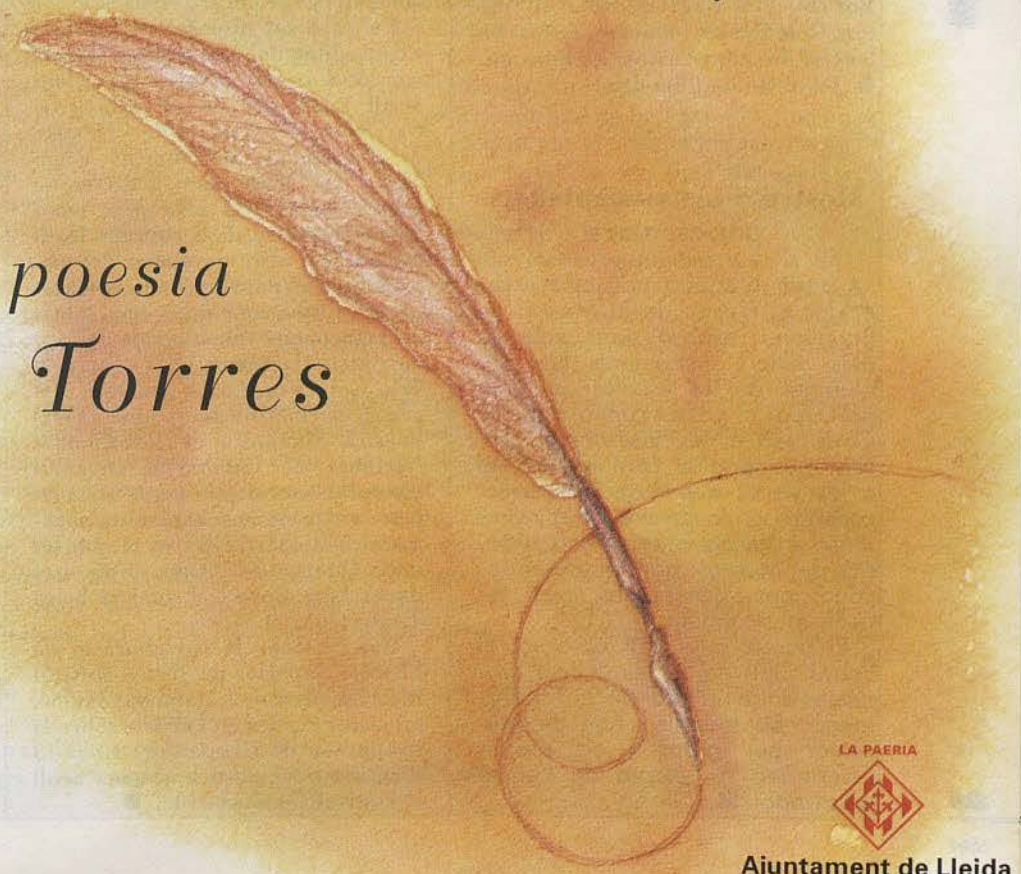

Ber Premi de poesia Màrius Torres

INSTITUT D'ESTUDIS ILERDENCS

Fundació Pública de la Diputació de Lleida

LA PAERIA

Ajuntament de Lleida

Bons concerts d'estiu a Capellades

Aquest estiu passat vam poder gaudir de bell nou amb quatre concerts de diferents estils a Capellades, tots de gran categoria. Com cada estiu, mercès a la iniciativa conjunta de Paper de Música i l'Ajuntament de Capellades, s'ha apropat la música a un públic més heterogeni que mai, jove i gran.

Els concerts han estat Bassama, de música ètnica; la Kent County Youth Orchestra; el Casellas Sextet Folk; i l'Oriol Bordas Big Band amb la Barcelona Jazz Orquestra. Aquest darrer concert mereix una atenció especial, perquè Oriol Bordas i la seva formació són un dels conjunts de jazz més importants d'Espanya. Oriol Bordas és, sens dubte, un dels directors més carismàtics del jazz europeu; instrumentista virtuós, compositor, pedagog, director, ell ha impulsat el Taller de Músics, Les Escoles al Palau, Jazz en Viu, etc., tot treballant el vessant ludicopedagògic de la música i assolint l'encert de fundar fa tres anys aquesta meravellosa orquestra, amb una improvisació al vibràfon que ningú no podria superar.

Una prova del prestigi de la jove orquestra són els personatges honorífics del jazz invitats, com Frank Wess, Bill David o Randy Greer, el gran cantant que vam poder escoltar a la Font Cuitora de Capellades, amb el seu impressionant cabal de veu, amb obres del mateix Oriol Bordas, Ray Charles, Duke Ellington, Cole Porter i d'altres autors cèlebres. Felicitats a tots i endavant. ● **Jordi Badia i Sendra**

Mostra d'instruments fets per escolars

A partir d'aquest nou curs escolar el Museu de la Música de Barcelona exposa una selecció dels millors instruments fets per alumnes de 24 escoles que van participar el passat curs al concurs Construeix el Teu Instrument, activitat pedagògica complementària a les visites del Museu. L'activitat consisteix en la construcció d'instruments inspirats a partir dels històrics del Museu i que reuneixen les condicions necessàries per ser usats musicalment.

El passat curs van optar al III Premi Clau de So les millors propostes entre un total de 213 instruments. Els treballs s'han de presentar per grups i els premis reverteixen a l'escola de l'equip guanyador. ■

Jordi Vilaprinyó participa a Gershwin 100

Gershwin 100 commemora el Centenari Gershwin amb diversos actes fins a final d'any

El programa Gershwin 100 ve commemorant durant tot aquest any el centenari del naixement de George Gershwin amb diferents actes, essent d'àmbit internacional i promogut des de Barcelona a través d'internet (www.gershwin100.com). Aquest programa recull tots els intèrprets, els discos i les activitats que durant tot aquest any es desenvolupen per celebrar l'efemèride.

En l'apartat discogràfic, fins ara s'han editat dos compactes: *Gershwin & Co.*, del pianista barceloní Jordi Vilaprinyó del Perugia, i *G. Gershwin*, del Quartet de Clarinets de Barcelona. Recentment s'han editat tres discos més: a càrrec de Núria Tomàs i la seva *jazz band* Jamfeel Factory, de la soprano Ruth Nabal, i un altre novament del pianista Jordi Vilaprinyó. Altres intèrprets i formacions que s'han sumat als homenatges són, a banda dels esmentats: Barcelona Sax Quartet, Trio Gershwin, La Locomotora Negra, el clarinetista Josep Mira i l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Diversos intèrprets estrangers també participen en el programa: el pianista nordamericà Richard Glazier, el quartet italià Quartetto d'Arqui, el pianista danès Lars Boye i el quartet belga Tactus Quartet.

Cal destacar la col·laboració de l'Escola Superior de Teatre Musical i la Filmoteca de Catalunya. També, tal com s'explica en l'article sobre la temporada de L'Espai, del 12 al 15 d'aquest novembre l'escenari acull el Festival Gershwin 100. ■

La historiografia musical d'avui

En els cursos d'estiu organitzats per la Universitat de Girona, entre els dies 13 i 17 de juliol va tenir lloc la primera edició del Curs d'Historiografia de la Música, organitzat pel Departament d'Història de l'Art i coordinat per Pilar Ramos, professora d'Història de la Música.

Hi van participar especialistes i musicòlegs reconegudíssims mundialment que van oferir perspectives ben diferents i actuals de la musicologia. Entre ells hi havia el professor Palisca (de la Universitat de Yale), que va realitzar un comentari minuciós i brillant sobre el tractat de V. Galilei *Dialogo della musica antica et della moderna* (1581), tot relacionant els canvis estilístics de final del Renaixement amb els problemes d'afinació, el contrapunt i l'estil dels madrigals.

El professor Steszewski (Universitat de Poznan) també va fer una interessant aproximació a la historiografia musical polonesa, i va plantejar problemes concrets, com la funció social de les teories musicològiques, exemplificades en el mite "nacional" de Chopin i el realisme socialista, i també un acostament etnomusicològic a la música polonesa (masurques, poloneses i folklore regional) i l'ús que en fan els compositors contemporanis.

Diverses perspectives de la musicologia francesa van ser presentades per la professora F. Escal (École des Hautes Études de París), que va posar un èmfasi especial a la interdisciplinarietat entre literatura i arts plàstiques, i al tractament sociohistòric de la música.

D'altra banda, el professor Strohm (Universitat d'Oxford) va mostrar exemples pràctics de musicologia aplicada, com el de l'òpera del segle XVIII, relacionant l'emancipació musical, virtuosisme, amb la tradició literària i el descriptivisme de la naturalesa. També va tractar de l'autonomia de l'obra musical i dels problemes de periodització de la història de la música que suposen "el final" de la l'edat mitjana i de la il·lustració.

Finalment, Ocampo i Ramos van fer una valoració molt realista de les darreres tendències de la teoria de l'art i la historiografia musical a Espanya, respectivament.

La taula rodona que va cloure el curs va plantejar nous interrogants sobre la musicologia del futur. ● **M. Font**

Homenatge a García Lorca a Viena

La mezzosoprano Àngels Civit i el pianista Jordi Vilaprinyó, que la va acompanyar al piano, van ser els protagonistes del concert que l'ORF (Radiotelevisió d'Àustria) va organitzar a Viena com a homenatge del centenari Federico García Lorca.

El concert, retransmès en directe, va tenir lloc el passat 3 de setembre i s'hi van interpretar les *Cançons populars* recollides i harmonitzades per García Lorca, les *Set cançons populars* de Manuel de Falla i l'obra *Sonet a Manuel de Falla* de García Lorca amb música de Xavier Montsalvatge, obra en primera audició mundial. ■

Àngels Civit

Del seu affm.

Sra. Maria Àngels Anglada

Il·lustre escriptora imaginadora de violinistes reals

Estimada amiga:

Com en poques altres vegades aquesta salutació inicial formalment obligada és fidel a la realitat més exacta. A cavall de l'admiració per la seva obra i del coneixement personal, per a mi tan gratificant, el concepte té un valor cada dia més afermat..., i no es pot imaginar com em satisfà. Bé, això darrer no ho tinc tan clar, perquè del que vull parlar-li justament va lligat amb la seva rica capacitat "imaginativa" que ara fa poc ha viscut un episodi extraordinari.

Segons que explicava el passat 30 d'agost a "El Periódico" Ramon Miravitlles, vostè ha protagonitzat una història que, n'estic segur, molts col·legues seus envegen. Un personatge "imaginat" –paraula clau– per vostè, un músic que va "imaginar" que havia existit i que el va fer protagonista d'una novel·la alhora entranyable i tremenda, existeix. Té nom i cognom, té residència, esposa, fills i, a més, s'hi ha pogut fondre en una emotiva abraçada.

Daniel, aquell *luthier* jueu que vostè situa en un devastador camp d'extermini a la novel·la *El violí d'Auschwitz*, i que gràcies a la seva capacitat per construir un violí perfecte salva la seva vida, és l'*alter ego* de Jacques Stroumsa, un jueu de 85 anys d'edat a qui va saludar recentment aprofitant la visita d'aquest a Barcelona. Ell va viure –és un dir– a Auschwitz i la seva condició de violinista va resultar decisiva perquè avui pugui escampar arreu en persona i també gràcies al seu llibre memoralístic *Tu choisiras la vie*, la seva experiència i la de milers i milers que, ben altrament d'ell, no van poder superar l'esborronador tràngol. Entre els quals la seva esposa, que va ser entaforada a una cambra de gas amb un infant al ventre amb vuit mesos de gestació. I una germana que no es va poder casar, víctima, també, de les tràgiques conseqüències de l'holocaust i el promès de la qual, que va esperar set anys el seu retorn, ha esdevingut el pare d'un dels pianistes més transcendents de la generació actual: Murray Perahia.

Jo, benvolguda Maria Àngels, li admiro moltes virtuts. I la primera i per damunt de tot, la de l'honestedat en el pla personal i en l'intel·lectual. I això vol dir que en vostè obra i persona esdevenen amb tota exactitud una mateixa cosa. Que la seva escriptura projecta idealment la seva persona i que la seva persona sembla sorgida de forma natural de la seva escriptura. Que en tots els personatges que "imagina", hi és tota vostè; que per damunt de l'elucubració "imaginativa" i literària, els seus fills literaris estan amarats de vostè. I això és el que crec que ha fet possible que la ficció es tornés realitat plena, fet que, imagino –i disculpi la redundància tan insistida–, ha de constituir el súmmum de la felicitat de tot escriptor. La confirmació més plena de la veritat i de l'honestedat creativa.

I és que vostè, estimada amiga, no crea des de l'artifici, ni des de l'exercici intel·lectual especulatiu i fred; o de l'afany exhibicionista; o empesa per un imperatiu professional mal entès que porta a omplir pàgines per pur neguit de no perdre quota de presència a la fira; o des d'un laboratori experimental de fórmules més o menys gastades, pretensioses o *soi-dissant* originals. No, vostè crea des de la vida; des de la que l'envolta i contempla amb esperit esponjat i especialment des de la seva; des de la que passa pels racons més profunds de la seva sensibilitat, tan ben alimentada per una formació humanística vasta i per una categoria personal selectiva. I és clar, la vida és el valor més autèntic. El que no falla mai. El referent absolut. En certa mesura, vostè juga sobre segur. I estic segur que no ho entendrà com un retret, sinó exactament tot el contrari. Com l'elogi definitiu. Com aquell que va fer Joan Maragall a Pere Coromines: "*El vostre llibre és un home*", i que amb tanta exactitud escau a la seva creació.

I en inevitable conseqüència, gran amant de la música com és, el nostre art es fa present sovint en la seva obra –narrativa i poètica– i hi plana amb un protagonisme a vegades eteri però viu i en algunes ocasions i fins i tot ocupant un paper central. Tinc la impressió que per a vostè la música és un dels components més importants de la complexa atmosfera que és la vida, la manca del qual li faria l'existència molt particularment irrespirable. Per això, amb gairebé tota probabilitat, en la imaginació d'una peripècia musical, d'un impressionant contingut humà i tràgic com el que centra l'esmentada novel·la, ha trobat aquell desideràtum excepcional que ratifica definitivament les excel·lències de la seva obra literària i el rigor i l'honestedat creatius. Tot un privilegi pel qual la felicito amb una sentida i crescuda admiració.

Del seu affm.
Jaume Comellas ●

CONVOCATÒRIES

IV CONCURS NACIONAL DE COMPOSICIÓ DE MARXES DE PROCESSÓ. A la ciutat alacantina d'Oriola, les societats musicals Unión Lírica Orcelitana i Cantores de la Primitiva Pasión "Federico Rogel" convoquen aquest premi, "Ciudad de Orihuela", dotat amb 250.000 pessetes, amb un accèssit de 100.000 pessetes. Hi poden participar tots els compositors sense límit d'edat. Les composicions, totalment inèdites, han de ser per a banda de música, amb un mínim, a banda del guió del director, d'instruments: flautí, flauta, oboè, requinto, clarinet (principal, primer, segon i tercer), saxo (alt, tenor i barítion), fagot, trompa (primera, segona i tercera), trompeta (primera i segona), trombó (primer, segon i tercer), fiscorn, bombardí, tuba i percussió. La durada ha ser entre 4 i 8 minuts. Per a més informació sobre les condicions de participació: Sr. José Manuel Espinosa, tel.: 96.530.07.45; o bé: Sociedad Musical Unión Lírica Orcelitana. Centro Cultural Miguel Hernández. Masquefa, 2. 03300 Oriola.

VIII CONCURS EUGENIO MARCO I III CURS DE PROFESSIONALITZACIÓ PER A JOVES CANTANTS. Organitzat per l'Escola d'Òpera de Sabadell (Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell), que dirigeix Mirna Lacambra, el concurs té com a finalitat la selecció de cantants que participaran al curs (del 8 de març al 7 de maig) que desenvoluparà *Il barbiere di Siviglia* de Rossini i que es representarà a La Faràndula de Sabadell el 29 de maig de 1999, en la temporada d'òpera del cicle Òpera a Catalunya. Al concurs, hi poden participar tots els cantants espanyols o estrangers residents a Espanya que tinguin acabada la carrera de cant en un conservatori oficial o equivalent amb professor particular. L'edat màxima dels candidats és 32 anys. La data límit d'inscripció al concurs, que tindrà lloc a Sabadell entre el 25 i 29 de gener de 1999, és el dia 11 de gener de 1999. Per a més informació sobre els detalls del concurs i els continguts i el professorat del curs, cal adreçar-se a: Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell. Pl. Sant Roc, 22, 2n. 08201 Sabadell. Tel.: 93.725.67.34. Fax: 93.727.53.21.

CURS DE MÚSICA MODERNA. El proper 7 de gener de 1999 el centre d'educació musical Diaula inicia un curs de 30 hores, impartit per Xavier Fort, entorn de la música moderna i dirigit a professors d'escoles de música. El curs tractarà de facilitar tant a nivell teòric com pràctic el coneixement dels elements característics i diferencials propis d'aquest gènere musical. Per a més informació: Diaula. Ballester, 45. 08023 Barcelona. Tel. i fax: 93.211.47.91. Horari de secretaria: de 16,30 a 20,30 h.

El Cor Albada col·labora amb l'Institut Europeu de Cant Coral

Entre el 25 d'agost i el 5 de setembre el Cor Albada, membre de l'Agrupació Cor Madrigal, va prendre part en una trobada de cors que va tenir lloc a la seu de l'Acadèmia Europea d'Otzenhausen, a la regió alemanya del Saar.

La iniciativa consisteix en un projecte de creació d'un cor europeu per tal d'aplegar-se anualment en una trobada de treball. El cor barceloní, que dirigeix Esteve Narbona, va integrar-se en un conjunt del qual formen part agrupacions de la regió del Saar, la Lorena, Luxemburg i Valònia, amb els quals van preparar la interpretació de l'obra *Canto general*, compost per Mikis Theodorakis sobre el més conegut dels poemes de Pablo Neruda. La participació del Cor Albada va resultar especialment rellevant en aquesta tasca que va cloure amb la interpretació de l'obra al Kongresshalle de Saarbrücken, el dia 4 de setembre, sota la direcció de Martin Folz, comptant amb l'acompanyament d'un grup instrumental format *ad hoc* per a aquest esdeveniment.

Mikis Theodorakis

La trobada va ser promoguda per l'Institut Europeu de Cant Coral que dirigeix el prestigiós director de cor Pierre Cao. ■

Comença el Cicle de Música Antiga

Un concert a càrrec de l'Orquestra Barroca Catalana, amb Josep Borràs com a solista, obre aquest 5 de novembre la segona edició del Cicle de Música Antiga a Badalona.

Aquest cicle, promogut pel Conservatori d'aquesta ciutat i patrocinat per l'Ajuntament, compta amb un total de cinc concerts que tenen lloc a diferents esglésies de la ciutat.

L'Orquestra Barroca Catalana, que dirigeix Sergi Casademunt i que té com a concertino Santi Aubert, ofereix un concert d'un acusat contingut barroc –Corelli, Händel i Purcell– amb una obra d'un interès especial, es tracta del *Concert per a baixó obligat* d'Anselm Viola, amb l'esmentat Josep Borràs com a solista. El concert és a l'església de Santa Maria.

El segon concert és el 12 de novembre a l'església del Col·legi de la Divina Providència a càrrec del grup Virelai Ensemble, que interpreta un programa amb el títol "La música a la cort dels reis Catòlics". Virelai és una formació vocal i instrumental integrada per onze components ben coneguts en l'àmbit del conreu de la música antiga a casa nostra. El dirigeix Jordi Reguant.

El dia 19 actua el pianista Josep Maria Roger a la capella de l'església de Sant Josep amb un interessant programa a redós de l'òrbita per a *pianoforte* de Ferran Sor.

El duo format per Pere Ros (viola de gamba) i Juan Carlos Rivera (tiorba) ofereix un programa dedicat a obra barroca francesa. Aquest concert té lloc a la cripta de l'església de Sant Josep el dia 26. Finalment, el 3 de desembre, tancarà el cicle el clavicembal·lista Davitt Moroney amb obres de Bach, Anglebert i Couperin a l'església dels Pares Carmelitans. ■

Albert Gumí al Festival de Doorn

El clarinetista català Albert Gumí va ser convidat a participar, el passat setembre, al Festival Internacional de Doorn, a Holanda. Aquest festival, que durant els seus dotze anys de vida funcionava com un típic cicle de concerts de cambra, ha convidat enguany músics d'arreu del món per tal que poguessin formar grups de cambra entre ells, oferir concerts i intercanviar opinions i experiències.

Així, Albert Gumí ha pogut treballar amb intèrprets com els pianistes Martha Argerich i Jeremy Menuhin, els violinistes Jean Jacques Kantorov, Gordan Nicolic, el violista Vladimir Mendelssohn o el clarinetista Michel Lethiec. ■

L'Espai obre temporada

Per RRMC

El ballet titulat *Rugged lines* de la coreògrafa Maria Rovira amb la seva companyia Trànsit va obrir el passat 1 d'octubre la temporada de ballet de L'Espai. Recordem que aquesta artista, que compta amb un importantíssim historial i amb una gran projecció internacional, acaba de ser distingida amb el Premi Nacional de Catalunya. *Rugged lines* compta amb una partitura concebuda pel grup Barcelona 216 en una producció de l'IRCAM dirigida per Ernest Martínez Izquierdo.

Aquest és un dels esdeveniments més importants de la programació del primer trimestre de la temporada actual. Una programació que comptarà amb altres presències destacades, com la de la Compagnie Taffanel amb el seu espectacle *Tambours voilés*.

Més endavant, a la darreria d'aquest novembre, actua la companyia Iliacan amb l'espectacle *Tirana Bohemia*, una proposta que no amaga un cert dèbit de la figura de Valle Inclán, ni que sigui llunyana. Finalment, per les vacances nadalenques actuarà la companyia Nats Nus Nens, amb l'espectacle *Caixes*, especialment dedicat al món infantil. Recordem que aquest grup, encara que ni molt menys de forma exclusiva, sovint ha dedicat l'atenció a aquest tipus de públic.

Pel que fa a la programació musical, hom referma la voluntat de conrear la música d'autor, amb criteris, però, oberts, sense circumscriure's a formes massa específiques. El cicle l'haurà obert Jabier Muguiruza –veu i acordió–, amb un conjunt reduït. Aquest artista donostiarra és un dels representants més reconeguts de la música popular del seu país, i és també un artista d'una personalitat molt individualitzada.

Lluís Costabella i Joan Pairó, o el que és el mateix, Kitsch, amb la col·laboració de Met Garcia i Mariona Urpí, hauran seguit en la programació amb una proposta titulada *1r Curset*. Ocults, un grup força consolidat, serà la tercera proposta d'aquest primer trimestre musical de L'Espai amb un recital presidit per l'afany de confluència del món mediterrani i l'afrollatí. El mallorquí Biel Majoral serà protagonista també d'aquesta programació i alhora esdeveniment amb la presentació del seu primer disc en un quart de segle de professió.

Maria Rovira

Marina Rossell

Seguirà el retorn d'Oriol Tramvia, un antic *enfant terrible* de la Cançó i artista polifacètic que oferirà un recital de característiques prou difícils d'imaginar, i el títol del qual, *Ràdio Club Harlem Jazz*, poc ajuda a confirmar-ho.

L'actuació de Marina Rossell, al principi d'aquest novembre en un recital intimista, dóna un relleu especial al cicle. Acompanyada només per Maurici Villavecchia –piano i acordió–, l'artista de la Gornal mostra l'estat de feliç maduresa en què es troba.

El Centenari Gershwin afavoreix la proposta sobre el paper més espectacular –pel mateix fet del seu considerable format–, amb l'actuació del pianista Jordi Vilaprinyó, el Quartet de Clarinets de Barcelona, l'Orquestra Gershwin, el Barcelona Saxs Quartet, Núria Tomàs i Jamfeel Factory, La Locomotora Negra i diversos solistes vocals. El títol *Del clàssic a l'òpera* apunta una certa dimensió antològica d'aquest Festival Gershwin 100, els dies 12, 13, 14 i 15 d'aquest novembre.

Finalment, els dies 2 i 3 de desembre s'oferirà una experiència que pot resultar molt interessant. Una proposta de fusió entre jazz i sardana de la mà de dos conjunts de la Catalunya Nord: la Brass Band i la Cobla Mil·lenària, una de les formacions d'aquest tipus més inquietes. El resultat pot ser molt interessant.

Al marge d'aquesta informació sintètica, cal parlar de la realitat intrínseca de L'Espai i del seu lloc a la realitat cultural de Barcelona i del país. Amb gestió institucional, la seva voluntat, com va assenyalar el senyor Vicenç Villatoro a l'acte de presentació de la temporada, se centra en dues columnes: continuïtat i disponibilitat. Consolidar la creació d'hàbit, de tradició i punt de referència i fer possible una oferta de plataformes de creació. No es tracta, en paraules del mateix director general de Promoció Cultural, d'esdevenir un gueto dedicat només a presentació d'iniciatives, sinó de ser una gran possibilitat de normalització de la divulgació de la creació en el doble àmbit a què es dedica: dansa i música.

Es tracta, per tant, d'una tasca que entra dins dels pressupòsits d'una actuació institucional en omplir un buit necessari i que per les seves característiques no pot ser atès per la iniciativa privada. En tot cas, l'exigència de la consolidació d'una resposta del públic acceptable no deixa de constituir ara per ara un repte que cal assolir.

Interessant temporada d'òpera a Montpeller

Per JORDI MALUQUER

És un fet que per a molts catalans afeccionats a l'òpera que s'han hagut d'adaptar a aquestes semitemporades que ha fet el Liceu amb motiu de la seva reconstrucció o que no en tenen prou amb l'oferta de Barcelona i Sabadell, van a la veïna Montpeller, que programa sempre temporades d'interès. Avui dia, en un cap de setmana, es pot anar a qualsevol capital europea a sentir òpera. Montpeller ofereix, però, encara més proximitat. Els diumenges es pot sortir a les deu del matí de Barcelona, arribar a dinar a algun dels bons restaurants ràpids que hi ha, tant a prop de l'Opéra Comédie com de l'Opéra Berlioz-Le Corum, i anar a la sessió de les tres. De sis a set ja s'ha acabat la representació i es pot arribar a casa, novament, a l'hora de sopar. Hi ha àdhuc autocars d'alguna de les organitzacions musicals amb seu a Barcelona que hi van sovint.

Justificada l'avinentesa, entrem en les programacions. De fa anys Montpeller és una avançada en la programació operística i juntament amb els títols de sempre –cal donar gust a la part més tradicional del públic– ofereix sempre primícies que deu anys després arriben als altres teatres. Fent un breu repàs a la memòria recordem que van programar fa deu o dotze anys l'*Orfeo ed Euridice* de Franz Joseph Haydn, també excel·lent compositor d'òpera la moda del qual està renaixent. Actualment les seves òperes ja es poden veure en diversos teatres o festivals d'òpera. Una excel·lent *Oberon* de Weber, *Noces de sang* de Lorca-Chaynes el 1988 (deu anys abans del centenari...), les meravelloses *Athys de Lully* i les *Indes Galantes* i el *Platee* de Rameau. Molts anys abans de l'*Orfeo* de Monteverdi al Liceu, amb el mateix duet de director d'escena i escenògraf, ja havien fet uns esplèndids *Incoronazione di Popea* (1989) i *Il ritorno di Ulisse in patria*.

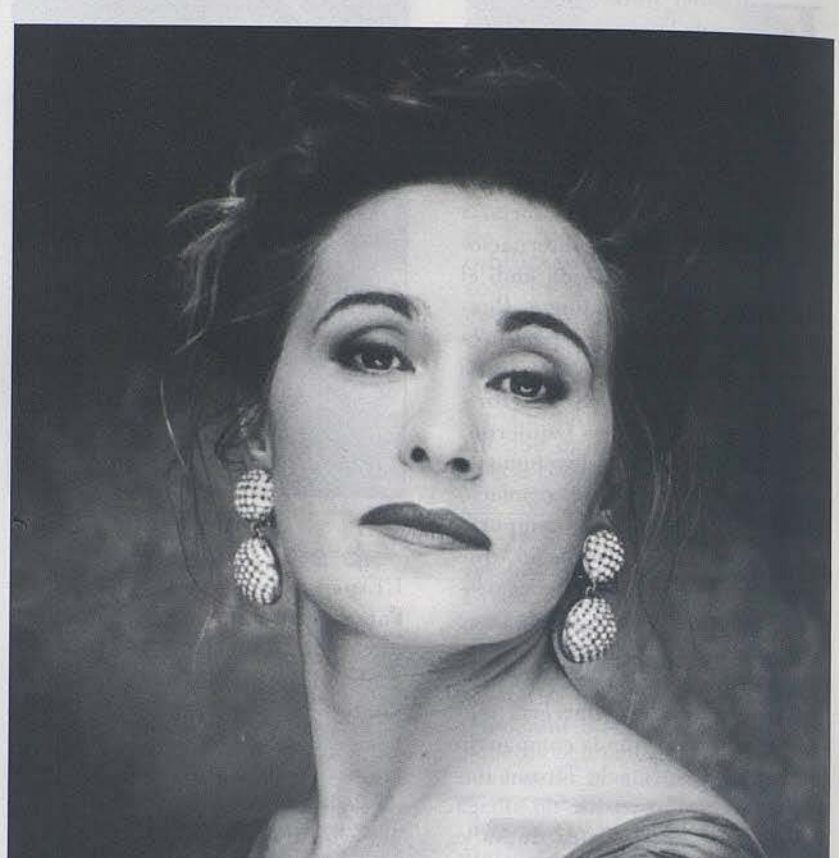

María Bayo protagonitzarà La Calisto a Montpeller l'any que ve

Le livre de Cristophe Colomb de Claudel-Milhaud, *Vol de nuit* de Dallapicola i *Ivanhoé* de Rossini (primera representació mundial des del 1825) completaren la temporada 1989-90. Un Martín i Soler, *Il burbero di buon cuore*, amb Jordi Savall també va ser programat. *Palestrina* de Pfitzner l'any 1991, també *The turn of the screw* de Britten, que no vam poder veure aquí fins al 1996. La reposició de *Les Huguenots* de Meyerbeer –tot un *tour de force* va servir per inaugurar l'octubre de 1990 el nou teatre d'òpera. Més pròximes, 1996-97, són *Hyppolyte et Arycie* de Rameau, *Ombra felice*, obra confegida per Ursel i Karl-Ernest Hermann sobre les àries esparses de Mozart, *Le Roi Arthus* de Chausson, *Arminio* de Händel i *Iphigenie en Aulide* de Gluck. La temporada 1997-98, ultra acollir la gira del Mariinsky –que ens va permetre

veure dues versions fabuloses de *Les fiançailles au couvent* i *L'Ange de feu* de Prokófiev– va dur *The Rake's Progress* de Stravinsky, *Les Pèlerins de la Mecque* de Gluck, i *Le Roi Théodore a Venise* de Paisiello. Tot això sense dir que s'han pogut veure Verdis que fa anys que, deixant de banda les versions en concert, no es donen a Barcelona, com són *I vespri siciliani*, *Macbeth* i *Ernani*.

Enguany la temporada obre amb *La finta giardiniera* de Mozart el 4, 6 i 8 de novembre, amb Isabel Rey i Margaret Marshall, i segueix un paral·lel molt interessant: el 26, 28, 29 de novembre i 1 de desembre fan *The beggar's opera* de John Gay, a l'Opéra Comédie, i l'11, 12, 13, 18, 19, 22, i 23 de desembre l'adaptació francesa de l'obra de Brecht-Weill, inspirada precisament en l'anterior, *L'opéra de quat'sous*. Aquesta a un altre espai, el Théâtre de Grammont. Més tard, amb una posada en escena de Jérôme Savary, el 27, 29 i 30 de desembre i el 3 i 5 de gener, fan *La mascotte* d'Edmon Audran. Després, en doble sessió, el 2, 4, 5 i 7 de febrer *Les Mamelles de Tirésias* de Poulenc i *L'enfant et les sortilèges* de Ravel. Tot això a l'Opéra Comédie, un deliciós espai de sonoritat exquisida, un Liceu en petit amb només mil localitats.

La temporada al gran espai, l'Opéra Berlioz, dues mil butaques i bones visibilitat i acústica, comença el 5, 9 i 7 de març amb *Le Comte Ory* de Rossini. Després ve la "repesca" anual –l'any passat va ser la versió de *Carmen* de Peter Brook–, que és *La Calisto* de Cavalli, amb María Bayo, en la producció de La Monnaie que vam poder veure aquí l'any passat al Teatre Nacional de Catalunya, el 25 i 27 d'abril. I es clou amb *Ernani* de Verdi, amb posada en escena de Jean-Claude Auvray, el 26, 28 i 30 de maig. Pel mig una nova incursió a l'Opéra Comédie ens du el 26, 30 de març i 1 d'abril el *Giulio Cesare in Egitto* de Händel, amb Sara Mingardo, dirigit per Cristophe Rousset, el director musical de la pel·lícula *Farinelli* i del musicalment excel·lent *Artaserse* del Grec de l'estiu passat. I el 16 i 18 d'abril, l'òpera contemporània del compositor grec Thanos Mikroutsikos, amb una escriptura molt vocal, *Le retour d'Hèlène*.

Ni més ni menys això és tot i cal agrair-ho a la saviesa operística del director de l'òpera, Henri Maier, tot i que compta amb un pressupost limitat. Un s'atreviria a imaginar què podria fer en un teatre més important, de més recursos –París, Munic, Barcelona... L'orquestra, formada alhora per un excel·lent director, Cyril Diederich, és molt correcta i dóna el cent per cent quan la dirigeix el seu titular actual, Friedmann Layer.

JUDITH BORRÀS
ANTONIO LOTTI
SYLVIA CORBACHO
VICENTE SARDINERO
JOSEP PIERES
ANGEL RODRIGUEZ
MIKI MORI

ÒPERA A CATALUNYA
AMICS DE L'ÒPERA DE SABADELL

XIè CICLE ÒPERA A CATALUNYA
TEMPORADA 1998-1999
Presidenta - Directora General:
MIRNA LACAMBRA

Teatre La Faràndula
Sabadell

AIDA

G. VERDI

Direcció d'escena, escenografia i vestuari:
STEFANO PODA

Direcció musical:
FEDERICO GARCIA VIGIL
ALBERT ARGUDO

COR DELS AMICS DE L'ÒPERA DE SABADELL
Directora General: ROSA M.RIBERA Sotsdirector: JOAN MANAU
ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS
BALLET

NOVEMBRE
Dies 4 i 6 a les nou del vespre
Dia 8 a les sis de la tarda
Dia 10 a les nou del vespre

Producció:
AMICS DE L'ÒPERA DE SABADELL

Venda anticipada a les taquilles del teatre d'11 a 13h. i de 18 a 20h. *Tel. 93 725 83 16*
Per targeta VISA, Master Card i 4B al *Tel. 93 725 67 34*
Línia Entrades de Caixa de Sabadell al *Tel. 902 33 55 66*
Preus de 2.000 a 7.500 ptes.

L'Òpera a internet amb "la Sumi"
www.amics-opera-sabadell.es

Amb el patrocini de:
Generalitat de Catalunya Departament de Cultura
Fundació BancSabadell
Ajuntament de Sabadell
MINISTERIO DE EDUCACION Y CULTURA INAEM

Un recital pianístic clàssic amb accent

Cicle Joves & Clàssica. Jordi Martín, piano. Bach, Beethoven, Debussy, Liszt. Casal del Metge. 26 de setembre de 1998.

Per F. TAVERNA-BECH

Certament, Jordi Martín ens va proposar per a la seva actuació al Casal del Metge un repertori que seguia fil per randa els programes que solen presentar els pianistes quan volen demostrar que la seva capacitat interpretativa abasta tots els estils. Un Bach *(Suite anglesa núm. 2)* per començar on es comprova la pulcritud amb la qual s'és capaç de clarificar el joc polifònic, a continuació Beethoven *(Sonata op. 53 núm. 21, "Waldstein")* per donar fe del potencial expressiu i del temperament emotiu, després Debussy *(Imatges - 1r Quadern-)* on podia exhibir la capacitat de poetitzar el seu discurs i, finalment, com a culminació lògica, Liszt *(Vallées d'Obermann)* i donar fe del domini absolut de la tècnica virtuosística.

Diguem també que la varietat estètica va donar agilitat, interès i suggestió al concert, qualitat aquesta a la qual va contribuir especialment el to càlid i la rica coloració que hi atorgà la lectura, altament memoritzada, del jovenissim Jordi Martín.

Matisos ben calibrats, pulsació noble i de sonoritat plena, a la qual solament objectaríem algun excés en l'aplicació del pedal i un fraseig que revelava la profunda assimilació del joc harmònic de les obres, van ésser qualitats amb les quals el pianista gironí Jordi Martín va guanyar-se l'aplaudiment entusiasta de l'escàs públic assistent i que ens deixà amb ganes d'escoltar-lo amb altres programes tan ben estructurats com el que ens va oferir.

Nou conjunt filharmònic

XII Cicle de Música a la Universitat de Barcelona. Orquestra Filharmònica Metropolitana. Dir.: Joan Martínez Colàs. Obertura de *La Flauta màgica* de Mozart i *Cinquena Simfonia* de Schubert. Paranimf de la Universitat de Barcelona. 16 de setembre de 1998.

Per F.T.-B.

Segurament, l'excessiva reverberació del Paranimf de la Universitat de Barcelona no és el lloc ideal per escoltar música simfònica ni, per tant, esbrinar el veritable nivell tècnic del conjunt que la interpreta. Tanmateix, per diverses raons cal comentar el concert que hi va oferir la recent creada Orquestra Filharmònica Metropolitana dirigida pel seu titular, el jove Joan Martínez Colàs.

Primer: és un fet veritablement positiu que, en uns moments en què les institucions oficials sembla que només donen suport a aquells valors que gaudeixen ja d'un ben guanyat prestigi, hi hagi joves instrumentistes disposats a crear un ens tan complex i ambiciós com una orquestra simfònica. Subratllem-ho: no de cambra o de corda, sinó amb totes les seccions, és a dir, corda, fusta, metall i percussió.

Segon: el fet que aquesta iniciativa no obeeixi al típic costum dels crònics bolos, sinó a unes idees tan consistents com la de convertir-se en vehicle per apropar la música a tothom, sense classismes, i de treballar amb vocació per assolir la interpretació fidedigna als textos.

És per això que potser parlar de qualitats sonores, de subtileses en el fraseig, etc. seria quelcom improcedent; en canvi, sí que ens va impressionar com s'intentava una versió de les partitures coherent i sense efectismes, com es procurava atorgar relleu al desenvolupament formal de l'obra i com el director, Joan Martínez Colàs, ho controlava amb un gest clar i que s'apartava de tot el que és pur espectacle melodramàtic. I per acabar, un altre punt positiu, el Paranimf va resultar gairebé insuficient per acollir un públic sinceramement participatiu i atent.

FOTO: A. BURGUES

Entre l'equanimitat i l'espectacularitat

OBC. Coral Càrmina (direcció: Montserrat Rios). Anna Cors i Anna Feu, sopranos. Francisco Vas i Lluís Vilamajó, tenors. Josep Miquel Ramon, baix. Dir.: Andrew Parrot. Obertura de *La Flauta màgica*, *Cantata Kleine Freimaurer* i *Gran Missa KV 427* de Mozart. Palau de la Música Catalana. 23 de setembre de 1998.

Per F.T.-B.

La música de Mozart és una assignatura obligatòria per a tota aquella orquestra que vulgui arribar a qualitats brillants, i també ho són les creacions simfòniques de Haydn. Certament, la raó d'aquesta consideració no és altra que amb aquests dos grans compositors austríacs s'inicia la història de la simfonia, i per tant suposa l'establiment d'un llenguatge instrumental amb plantejaments distints als de la música barroca. Fins a cert punt, interpretar les obres d'ambdós músics significa, doncs, l'avinentesa d'aprofundir en els fonaments i les bases de l'art orquestral modern.

La iniciativa dels rectors de l'orquestra barcelonina d'estructurar un festival o cicle Mozart tot just a l'inici de la temporada és un encert indiscutible que a la llarga ha de donar resultats positius...

Tot i així, malgrat l'incontrovertible prestigi "mozartià" d'Andrew Parrot i les puntuals versions dels nostres músics, com també de les notables intervencions dels solistes vocals i del cor en la *Gran Missa*, diríem que la música de Mozart difícilment va commoure amb profunditat. Més que emoció sonora, el que vam escoltar va ésser una música que transcorria indiferent a la fantasia discursiva i atenta solament a la precisió de la pulsació rítmica.

En part, hi hagué una actitud traductiva que semblava basada en uns condicionaments que magnificaven l'espectacularitat de la música i deixaven en llocs secundaris tot allò que és màgia i poesia en el genial pensament mozartià.

CATALUNYA MÚSICA

Programació mes de novembre

DILLUNS, 2 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
SCHUBERT: Simfonia n. 1, D 82. Orquestra Royal Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (28m). DURUFLÉ: Rèquiem, op. 9 Jennifer Larmore. Thomas Hampson. Ambrosian Singers. Philharmonia Orchestra. Dir.: Michel Legrand. (38m). SMETANA: Del meu país, duo per a violí i piano. Josef Suk. Jan Panenka. (13m). PURCELL: Xacona en sol m, Z 730. Musica Antiqua Köln. Dir.: Reinhard Goebel. (5m). STRAVINSKI: Concert per a orquestra de cambra "Dumbarton Oaks". Orpheus Chamber Orchestra. (16m). MOZART: Quartet de corda, KV 464. Quartet Ysaye. (32m). WALTON: Façade 2. Peggy Ashcroft. Jeremy Irons. London Sinfonietta. Dir.: Riccardo Chailly. (11m). TELEMANN: Obertura - Suite en sol m, TWV 55:g4. Paul Goodwin, Lorraine Wood i Sophia McKenna, oboès. Alberto Grazzi, fagot. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (17m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA PER A PIANO DE SCHUMANN Quatre Fugues, op. 72. Karl Engel, piano. (12m). Quatre marxes, op. 76. Karl Engel, piano. (17m). Escenes del bosc, op. 82. Claudio Arrau, piano (22m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX
IBERT: París, Suite Simfònica. Conjunt Instrumental Jean-Walter Audoli. Dir.: J.W. Audoli. (14m). ISHII: Concertante op. 79, per a marimba i 6 percussions. Keiko Abe. Les Percussions de Strasbourg. (19m). STARCK: Concert per a mandolina i orquestra d'instruments de plectre. Gertrud Tröster-Weyhofen. Orquestra d'instruments de plectre de Baviera. Dir.: Gerhard Vogt. (11m). ROKOFIEV: Obertura sobre temes hebreus, op. 34. Berliner Solisten. (9m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
J.Ch.BACH: Concert per a arpa i orquestra de cambra en Sol M. Suzana Klincharova. Solistes de Sofia. Dir.: Emil Tabakov. (18m). GRIEG: Cants i danses populars nòrdiques, op. 17. Gerhard Oppitz, piano. (32m). MILHAUD: El Carnaval d'Aix, op. 83b. Claude Helffer, piano. Orquestra Nacional de França. Dir.: David Robertson. (18m). B.MARCELLO: Che volete di più, cantata per a soprano i contralt. Caterina Bevaqua. Nicolas Clapton. James Gray, clavicèmbal. (5m). DANSES MEDIEVALS. Quartet Mandel. (5m). LISZT: Els ideals, poema simfònic. Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: A. Jóo. (27m). CROFT: Suite en do m. Bradford Tracey, clavicèmbal. (12m). GERSHWIN: "Bess, you is my woman now", de Porgy and Bess. Leontyne Price. William Warfield. Orquestra RCA Victor. Dir.: Skitch Henderson. (4m). MOZART: Simfonia n. 40, KV 550 (primera versió). The Academy of Ancient Music. Dir: Christopher Hogwood i Jaap Schröder. (36m).

18.00 ALMANAC
Un espai destinat a evocar i reviure els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Àlex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
RESPIGHI: La boutique fantasque, ballet sobre temes de Rossini. Academy of St. Martin-in-the-fields. Dir: Neville Marriner. (20m). LISZT: Fantasia hongaresa. Jorge Bolet. Symphony of the Air. Dir.: Robert Irving. (15m). BRAHMS: Variacions sobre un tema de Haydn, op. 56 a. The Solti Orchestral Project at Carnegie Hall. Dir.: Georg Solti. (19m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col.laboració del Consell Català de la Música. LA FLAUTA DOLÇA A LES ESCOLES

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 TEMPORADA DE L'OBC
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 31 d'octubre de 1998 al Palau de la Música Catalana de Barcelona. SCHUBERT: El cant dels esperits sobre l'aigua, op. 167. BRUCKNER: Inveni Domine. POULENC: Lletenies a la Verge negre. MAHLER: El cant de la terra. Florence Quivar, mezzo-soprano. Gary Lakes, tenor. Coral Antics Escolans de Montserrat. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA PER A COBLA

02.00 L'AUDIOVISUAL

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMARTS, 3 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
HAYDN: Stabat Mater, Hob. XX bis. Barbara Bonney. Elisabeth von Magnus. Herbert Lippert. Alastair Miles. Cor Arnold Schönberg. Concentus Musicus Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (59m). KODALY: Quartet de corda n. 2, op. 10. Quartet Kodaly. (18m). BACH: Obertura, BWV 1070. Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (18m). JANACEK: La petita guineu astuta, suite. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Jirí Bèlohlávek. (18m). CORELLI: Sonata per a violí i continu, op. 5 n. 1. Trio Locatelli. (10m). GLIÈRE: Concert per a soprano coloratura, op. 82. Joan Sutherland. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Richard Bonynge. (12m). DELIUS: París, la cançó d'una gran ciutat. Orquestra Simfònica de Bournemouth. Dir.: Richard Hickox. (21m). GALILEI: Duo tutti di fantasia. Ricercare. Jakob Lindberg, llaüt. (4m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LA MÚSICA PER A PIANO DE SCHUMANN 12 Klavier-Stücke per a piano a quatre mans, op. 85. Hector Moreno i Norberto Capelli. (28m). Bunte Blätter, op. 99. Karl Engel, piano. (35m).

14.00 MOMENTS LÍRICS
STRAVINSKI: El rossinyol, conte líric en tres actes. Loren Driscoll. Reri Grist. Marina Picassi. Kenneth Smith. Cor i Orquestra de la Societat d'òpera de Washington, D.C. Dir.: Igor Stravinski. (45m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
BRAHMS: Simfonia n. 4, op. 98. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (42m). SAINT-SAENS: L'assessinat del Duc de Guise, op. 128 (música de la pel•lícula). Ensemble Musique Oblique. (20m). MOZART: Sonata per a piano, KV 330. Glenn Gould. (15m). PROKOFIEV: Quintet, op. 39. Berliner Solisten. (22m). CIMAROSA: Concertante per a flauta, oboè i orquestra en Sol M. Aurèle Nicolet, flauta. Heinz Holliger, oboè. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir: Kenneth Sillito. (17m). SATIE: Parade, ballet. Nova Orquestra de Londres. Dir.: Ronald Corp. (15m). LANDI: Andante en Fa M. Orquestra Lírico-Simfònica del Teatre de Giglio. Dir.: Giuliano Carella. (10m). URCELL: What, what shall be done in behalf of the man?, cançó de benvinguda per al Duc de York. Solistes vocals. The King's Consort. Dir.: Robert King. (15m).

18.00 GRANS INTÈRPRETS
ALAIN MARION
KUHLAU: Gran sonata concertant per a flauta i piano, op. 85. Alain Marion, flauta. Pascal Rogé, piano. (27m). MOLIQUE: Concert per a flauta i orquestra en re m. Alain Marion. Orquestra Filharmònica de la Ciutat de Niça. Dir. Maximiano Valdés. (21m).

19.00 REPERTORI DE CONCERT
ELGAR: Simfonia n. 2, op. 63. Philharmonia Orchestra. Dir.: Bernard Haitink. (59m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 PERFILS
Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra. LLEONARD BALADA

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 19 de juliol de 1998 a l'Acadèmia de música de Torroella de Montgrí. XVIII FIM DE TORROELLA. RODRÍGUEZ-PICÓ: Ubú coronat. DE PABLO: J.H. LLANAS: Contexto. BALADA: Quatris. WIESSMAN: Trio. GUINJOAN: Puzzle. Trio Guinjoan. (60m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 NOUS INTÈRPRETS

02.00 SELECCIÓ DE JAZZ

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMECRES, 4 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

GADE: Simfonia n. 1, op. 5. The Stockholm Sinfonietta. Dir.: Neeme Järvi. (32m). ADAMS: Gnarly Buttons. Michael Collins, clarinet. London Sinfonietta. Dir.: John Adams. (24m). BRAHMS: Fantasies, op. 116 Emil Guilels, piano. (22m). BACH: Concert per a dos violins i corda, BWV 1043. Andrew Manze. Rachel Podger. The Academy of Ancient Music. Dir.: Andrew Manze. (14m). CAPLET: Missa a tres veus. Solistes vocals. Cors Universitaris de Cambra Collegium Musicum. Dir.: Darinka Matiic. (26m). AMARGÓS: Sonata per a dues flautes (1979). Jaume Cortadellas i Patricia Mazo, flautes. (11m). PROKOFIEV: La trobada del Volga i del Don, op. 130. Orquestra de Filadèlfia. Dir.: Riccardo Muti. (14m). BEETHOVEN: Cançons irlandeses. Julie Kaufmann, soprano. Neues Münchner Klaviertrio. (17m).

13.00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A PIANO DE SCHUMANN Ball-Scenen per a piano a quatre mans, op. 109. Hector Moreno i Norberto Capelli. (29m). Phantasiestücke, op. 111. Karl Engel, piano. (11m).

14.00 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

HÄNDEL: "Sing Unto God", Anthem pel casament del Príncep Frederick i la Princesa Augusta de Saxe-Coburg. Gillian Fisher, soprano. James Bowman, contratenor. John Mark Ainsley, tenor. Michael George, baix. Cor del New College d'Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (17m). JANACEK: Pels camins plens d'herba, petites peces per a piano (primera part). Rudolf Firkunsky, piano. (28m). GLAZUNOV: Simfonia n. 4, op. 48. Orquestra Simfònica del Ministeri de Cultura de l'URSS. Dir.: Gennadi Rozhdestvenski. (34m). PAISIELLO: Concert per a mandolina, corda i clavecí en Mi b M. U. Orlandi. I Solisti Veneti. Dir.: C. Scimone. (15m). C.PORTER: "I Concentrate on You". Ella Fitzgerald. Buddy Bregman's Orchestra. (3m). BRIAN: Simfonia n. 10. Leicestershire Schools Symphony Orchestra. Dir.: James Loughran. (18m). DELAVIGNE: Les fleurs, op. 4. Quartet Mandel. (7m). ROUSSEL: Le festin de l'araignée, ballet - pantomima op. 17. Orquestra dirigida per Albert Roussel. (16m). KALINNIKOV: Serenata per a corda en sol m. Orquestra Simfònica de l'Antiga Unió Soviètica. Dir.: Evgeny Svetlanov. (10m) ROSSINI: La regata veneziana. Cecilia Bartoli, mezzo-soprano. Charles Spencer, piano. (9m).

18.00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

DVORAK: Simfonia n. 9, op. 95 "Del Nou Món". Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Václav Neumann. (41m). MOZART: Serenata nocturna, KV 239. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (13m).

20.13 TEMPS D'HOMENATGE

GEORGE GERSHWIN: 100 ANYS Concert en Fa per a piano i orquestra. Leslie Stifelman. Concordia. Dir.: Marin Alsop. (32m). Of Thee i Sing, comèdia musical. Maureen Mc Govern. Larry Kert. Jack Gilford. David Garrison. Paige O'Hara. New York Choral Artists. Orchestra of St. Luke's. Dir.: Michael Tilson Thomas. (69m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 7 de juliol de 1997 al Claustre del Convent de Sant Agustí de Barcelona. FESTIVAL D'ESTIU GREC 97. UN SEGLE DE LIED CATALÀ. Obres de NICOLAU, MILLET, BARBERÀ, GRANADOS, LAMBERT, MORERA i VIVES. Rosa Mateu, soprano. Montserrat Torruella, mezzoprano. Anna Morena-Lasalle, soprano. Jordi Mas, tenor. Xavier Comorera, barítion. Carles Puig, piano. Teresa Ribas, piano. (81m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 TEMPORADA D'ÒPERA

03.30 GRANS INTEGRALS

Emès dilluns.

05.00 CAPSA DE MÚSICA

DIJOUS, 5 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

BUSONI: Concert per a piano, cor d'homes i orquestra, op. 39. Volker Banfield. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Lutz Herbig. (73m). DELIBES: Suite del ballet Coppelia. New Philharmonia Orchestra. Dir.: Charles Mackerras. (13m). SCHUBERT: Cinc danses alemanyes, D 89. Gidon Kremer, violí. Gabrielle Lester, violí. Dietmut Poppen, viola. Richard Lester, violoncel. (15m). LLOBET: Melodies tradicionals. José Luis Lopategui, guitarra. (15m). R.STRAUSS: Les entremaliadures de Till Eulenspiegel, op. 28. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Georg Solti. (15m). MOZART: Interpatos mulierum, KV 72. Cor Arnold Schönberg. Concentus musicus Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (7m). MARTINU: Rapsòdia Concert per a viola i orquestra Nobuko Imai. Orquestra Simfònica de Malmö. Dir.: James DePreist. (21m).

13.00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A PIANO DE SCHUMANN Sonata n. 1, "Kinder-Sonate", op. 118 (Sonates per a la joventut). Karl Engel, piano. (8m). Sonata n. 2, op. 118 (Sonates per a la joventut). Karl Engel, piano. (10m). Sonata n. 3, op. 118 (Sonates per a la joventut). Karl Engel, piano. (11m). Albumblätter, op. 124. Karl Engel, piano. (31m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

ESCOBEDO: Missa Philippus Rex Hispaniae. A Sei Voce. Cor Philippus Rex Hispaniae. Les Sacqueboutiers de Toulouse. Dir.: Bernard Fabre Garrus. (28m). Pendent (tr.2,3,6,7,10) MÚSICA MEDIEVAL ANGLESA: Dos Himnes. Anonymous 4. (12m). DUFAY: Festorum Beatae Mariae Virginis. (Nocturn I). Schola Hungarica. Dir.: Janka Szendrei. László Dobszay. (8m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

SCHUBERT: Rosamunda, música d'escena, D 797. Orquestra del Concertgebouw. Dir.: B. Haitink. (43m). WAGENSEIL: Concert per a arpa, dos violins i violoncel. Roberta Alessandrini. Orquestra de Mantua. Dir.: Vittorio Parisi. (14m). BERNERS: Nicholas Nickleby, música incidental de la pel.lícula. Royal Liverpool Philharmonic Orchestra. Dir.: Barry Wordsworth. (9m). CAMPRA: O dulcis amor, motet. Jacqueline Nicolas, soprano. Anne-Marie Lasla, baix de viola. William Christie, orgue. (10m). LISZT: Concert paràfrasi sobre Rigoletto. Jorge Bolet, piano. (7m). VAUGHAN WILLIAMS: Simfonia n. 4. New Philharmonia Orchestra. Dir.: Adrian Boult. (33m). HAYDN: Trio per a dues flautes i violoncel Hob. IV:1 "Londres". Barthold Kuijken. Marc Hantaï. Wieland Kuijken. (11m). VIVALDI: Concert per a guitarra i viola d'amor, RV 540. Eduardo Fernández. Norbert Blume. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: G. Malcolm. (14m). XOSTAKOVITX: Sàtires. Elena Vassilieva, soprano. Jacques Schab, piano. (15m).

18.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

ELGAR: Variacions Enigma, op. 36. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir. Georg Solti. (32m). L.MOZART: Passeig musical en trineu. Ensemble Eduard Melkus. (23m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 5 de maig de 1997 al Saló del Tinell del Museu d'Història de la Ciutat de Barcelona. XXè FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA. Obres de CASA, SELMA, CIMA, CORREA D'ARAUXO, CASTELLO i FONTANA, entre d'altres. Al.legoria. (66m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dilluns.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dimarts.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIVENDRES, 6 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

PROKOFIEV: Simfonia n. 1, op. 25, "Clàssica". Orquestra Simfònica de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (14m). BRAHMS: Vier ernste Gesänge, op. 121. Robert

Holl. baix. András Schiff, piano. (20m). TAILLEFERRE: Concertino per a arpa i orquestra. Gillian Benet, arpa. The Women's Philarmonic. Dir.: Jo Ann Falletta. (16m). PURCELL: Pavana n. 5, Z 752. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (4m). MARTIN: Trio amb piano sobre melodies populars irlandeses. Trio Borodin. (18m). JACOB: Suite per a flauta de bec contralt i corda. Michala Petri. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Kenneth Sillito. (19m). DVORAK: Missa, op. 86. Neil Ritchie. Andrew Giles. Alan Byers. Robert Morton. Cor de la Christ Church Cathedral, Oxford. Nicholas Cleobury, orgue. Dir.: Simon Preston. (42m). C.Ph.E.BACH: Concert per a violoncel i orquestra Wq 172, H 439. Miklós Perényi. Orquestra de Cambra Franz Liszt. Dir.: János Rolla. (21m). J.STRAUSS: El Carnaval a Roma, op. 357, vals. Orquestra Vienesa Johann Strauss. Dir.: Willi Boskovsky. (6m).

13.00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA PER A PIANO DE SCHUMANN Set peces en forma de fuguetta, op. 126. Karl Engel, piano. (15m). Kinderball per a piano a quatre mans, op. 130. Hector Moreno i Norberto Capelli. (12m). Gesänge der Frühe, op. 133. Daniel Levy, piano. (13m). Variacions sobre un tema original (variacions pòstumes en Mi b M). Tatiana Nikolaeva, piano. (13m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

CHARLES: Concertante per a arpa i conjunt instrumental. Amgeles Domínguez. Grupo Círculo. Dir.: José Luis Temes. (20m). BACH: Àlbum per a Anna Magdalena Bach (segona part). Ludovica Mosca, piano. (21m). TURULL: Wierz. Ala Voronkova, violí. Orquestra Divertimento. (14m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 EL DIA DE L'OIENT

Continuació del programa.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 6 de maig 1998 a la Casa Elizalde. UNA HORA AMB ELS NOSTRES JOVES INTERPRETS. MOZART: Sonata en La M, KV 331. PROKOFIEV: Visions fugitives, op. 20. RAKHMANINOV: Sonata n. 2, op. 36. Albert Giménez, piano. (47m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims concerts

01.00 MÚSIQUES DEL MÓN

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dimarts.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dimecres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DISSABTE, 7 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA

CASSÚ: Ullets blaus, sardana. Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Josep Cassú. (13m). SERRA: La presó de Lleida, poema simfònic per a dues cobles i timbales. Cobla Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. (11m). OLTRA: La Birondó, suite de cançons populars. Coral de Puig-Reig. Cobla Principal de La Bisbal. Dir.: Joan Casas. (10m). DANSES DE LA GARROTXA: Ball de nans, Ball de Sant Ferriol, Ball de Capgrossos, Ball del gambeto. Cobla la Principal de la Bisbal. (9m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA

Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 EL DIA DE L'OIENT

Continuació del programa.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES

GALUPPI: La caduta di Adamo, Oratori. M. Zampieri. E. Palacio. S. Rigacci. M. Schmiege. I Solisti Veneti. Dir.: C. Scimone. (98m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA ANTIGA

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès del dimecres.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dijous.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIUMENGE, 8 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA

LUPORINI: Missa per a cor a 4 veus i orquestra. Capella Musical de Santa Cecília. Orquestra líric-simfònica del Teatre de Giglio. Dir.: Giuliano Carella. (35m). VIVALDI: Stabat Mater. Charles Brett, contratenor. Musica Antiqua de Toulon. Dir.: Christian Mendoze. (18m). J.Ch.BACH: Glòria en Sol M. Edith Wiens. Gabriele Schrenckenbach. Adalbert Kraus. Ernst Gerold Schramm. Cor de Cambra RIAS. Sinfonietta RIAS Berlín. Dir.: Uwe Gronostay. (44m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."

Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA

BUSONI: Doctor Faust. (òpera sobre el "Faust" de Goethe). Dietrich Fischer-Dieskau. Karl Christian Kohn. William Cochran. Ferdinand Leitner. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Ferdinand Leitner. (156m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI

Guió i selecció: Àlex Robles.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICS DE CATALUNYA

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dijous.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el divendres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DILLUNS, 9 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

HINDEMITH: Requiem, "per a aquells que estimem". Brigitte Fassbaender, mezzosoprano. Dietrich Fischer Dieskau, barítion. Cor de l'òpera de l'estat de Viena. Orquestra Simfònica de Viena. Dir.: Wolfgang Sawallisch. (59m). MAYR: Passacaglia Grave. Musica Antiqua Köln. Dir.: Reinhard Goebel. (7m). ELGAR: Sonata per a violí i piano en mi m op. 82. Midori, violí. Robert McDonald, piano. (26m) PROKOFIEV: Suite de valsos, op. 110. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (14m). DOWLAND: Lachrymae antiquae. Quartet Kronos. (4m). BRAHMS: Trio amb clarinet, op. 114. George Pieterson. Membres del Trio Beaux Arts. (25m). J.Ch.BACH: Concert per a arpa i orquestra de cambra en Re M. Suzana Klincharova. Solistes de Sofia. Dir.: Emil Tabakov. (16m). DURUFLÉ: Quatre motets sobre temes gregorians op. 10. Mary Seers, soprano. Corydon Singers. Thomas Trotter, orgue. Dir: Matthew Best. (9m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ELS QUARTETS DE CORDA DE HAYDN Quartet de corda op. 0 (Hob.II:6). Quartet Aeolian. (18m). Quartet de corda op. 1 n. 1 (Hob.III:1). Quartet Aeolian. (17m). Quartet de corda op. 1 n. 2 (Hob.III:2). Quartet Aeolian. (17m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

XOSTAKOVITX: Suite de la pel.lícula "Les aventures de Korzinkina", op. 59. Cor i Orquestra Simfònica del Ministeri de Cultura de la Unió Soviètica. Dir: Gennadi Rozhdestvenski. (9m). BERNSTEIN: Concert per a orquestra "Jubilee Games". Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: Leonard Bernstein. (30m). MARCO: Espejo desierto. Quartet Arditti. (16m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

BACH: Concert per a clavecí i corda, BWV 1054. The English Concert. Solista i director: Trevor Pinnock. (17m). VIÑES: Dues obres per a piano. Antoni Besses, piano. (7m). VAUGHAN WI-

LLIAMS: Simfonia n. 6. New Philharmonia Orchestra. Dir.: Adrian Boult. (37m). MAZZOCCHI: Concilio de'Farisei. Nederlands Kamerkoor. Solistes instrumentals. Dir.: René Jacobs. (8m). "We love to boogie" (tema jazz). John Coltrane, saxo. The Dizzy Gillespie Sextet. (3m). BDJ01369 BEETHOVEN: Quartet de corda op. 127. Quartet de Cleveland. (38m) BRUCH: Concert per a clarinet, viola i orquestra, op. 88. Gérard Caussé. Paul Meyer. Orquestra de l'Opera de Lió. Dir.: Kent Nagano. (19m). ENESCO: Poema romanès, op. 1. Cors i Orquestra de la Ràdio i Televisió Romanesa. Dir.: Iosif Conta. (30m).

18.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i reviure els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Àlex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

BOCCHERINI: Quintet per a guitarra i corda en Re M "Quintet Fandango". László Szendrey-Karper. Quartet Tátrai. (23m). SAINT-SAENS: Dansa Macabra, Op. 40. Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. (7m). FALLA: Noches en los jardines de España. Josep Colom, piano. Orquestra Ciutat de Granada. Dir.: Josep Pons. (25m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col.laboració del Consell Català de la Música. LA MÚSICA AL CARRER

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 TEMPORADA DE L'OBC

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 6 de novembre 1998 al Palau de la Música Catalana de Barcelona. MÚSICA DE CINEMA. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Maurice Jarre.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA PER A COBLA

02.00 L'AUDIOVISUAL

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMARTS, 10 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

SAINT-SAENS: Concert per a piano i orquestra n. 2, op. 22. Bella Davidovitx, piano. Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Neeme Järvi. (23m). STRAVINSKI: Circus Polka. Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Neeme Järvi. (4m). MOZART: L'empresari. Singspiel en un acte, KV 486. Magda Nador. Krisztina Laki. Thomas Hampson. Harry van der Kamp. Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (22m). TELEMANN: Obertura i Suite per a dos oboès, corda i b.c. en Si b M. (Música de Taula). Concerto Amsterdam. Dir.: Frans Brüggen. (23m). XOSTAKOVITX: Simfonia n. 5, op. 47 Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (47m). WALTHER: Ària en sol m, d'"Hortulus chelicus". François Fernandez, violí. Ricercar Consort. (7m). BLOCH: Suite hebraica, per a viola i piano. Simon Rowland-Jones. Niel Immelman. (13m). OLTRA: Bestiari, sobre poemes de Pere Quart. Polifònica de Puig-Reig. (21m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ELS QUARTETS DE CORDA DE HAYDN Quartet de corda op. 1 n. 3 (Hob.III:3). Quartet Aeolian. (16m). Quartet de corda op. 1 n. 4 (Hob.III:4). Quartet Aeolian. (21m). Quartet de corda op. 1 n. 6 (Hob.III:6). Quartet Aeolian. (20m).

14.00 MOMENTS LÍRICS

DONIZETTI: Il Campanello, òpera còmica en un acte. Agnes Baltsa. Enzo Dara. Biancamaria Casoni. Angelo Romero. Carlo Gaifa. Cor de l'òpera de Viena. Orquestra Simfònica de Viena. Dir.: Gary Bertini. (56m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

DVORAK: Simfonia n. 6, op. 60. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (43m). LLUCH: Sonata per a flauta travessera. Ricardo Ramalho, flauta. Otílio Martins, fagot. Santiago Kastner, clavicèmbal. (13m). BROUWER: Tres peces sense títol Philippe Lemaigre, guitarra. (4m). VIVALDI: Salve Regina, RV 616. James Bowman, contratenor. Ensemble Instrumental Jean-Walter Audoli. Dir.: Jean-Walter Audoli. (17m). R.STRAUSS: Concert per a trompa i orquestra n. 2. Marie Luise Neunecker. Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Ingo Metzmacher. (19m). MOZART: Deu variacions per a piano sobre una arietta dels "Pèlerins de la Mecque" de Gluck, KV 455. Walter Chodack. (14m). BERTINI: Gran sextet per a piano, 2 violins, viola, violoncel i contrabaix, op. 90. Sestetto Classico. (30m). D'INDY: Istar, variacions simfòniques, op. 42. Orquestra Filharmònica del País de Loire. Dir. Pierre Dervaux. (13m). OCKEGHEM: Prenez sur moi. The Medieval Ensemble of London. Dir.: Peter Davies i Timothy Davies. (5m).

18.00 GRANS INTÈRPRETS

ALAIN MARION

SCHUBERT: Introducció i variacions sobre un tema "Trockne Blumen", op. 160, D 802. Alain Marion, flauta. Pascal Rogé, piano. (20m). IBERT: Concert per a flauta i orquestra. Alain Marion. Orquestra Filharmònica de la Ciutat de Niça. Dir.: Maximiano Valdés. (18m). HONEGGER: Introducció i dansa per a flauta, arpa, violí, viola i violoncel, H 217. Alain Marion. Pascale Zanlonghi. Dong-Suk Kang. Pierre-Henri Xuereb. Raphael Wallfisch. (5m).

19.00 REPERTORI DE CONCERT

BRAHMS: Simfonia n. 2, op. 73. Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Carlo Maria Giulini. (49m). BELLINI: "Casta Diva" de l'acte I de Norma. Maria Callas. Cors i Orquestra del Teatre de la Scala de Milà. Dir.: Tullio Serafin. (6m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13

TXAIKOVSKI: Sextet de corda op. 70 "Record de Florència" Mstislav Rostropovitx. Genrikh Talalyan. Quartet Borodin. (34m).

20.45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL TEATRE LA FARÀNDULA DE SABADELL

VERDI: Aida, òpera en quatre actes. Judith Borràs. Antonio Cotii. Sylvia Corbacho. Vicente Sardinero. Cor dels Amics de l'Òpera de Sabadell. Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Federico García Abril/ Albert Argudo.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 NOUS INTÈRPRETS

02.00 SELECCIÓ DE JAZZ

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMECRES, 11 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

R.STRAUSS: Aus Italien, fantasia simfònica, op. 16. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Riccardo Muti. (42m). ARNE: "O too lovely, too unkind", ària de l'òpera Artarxerxes. Patricia Spence, mezzo-soprano. The Parley of Instruments. Dir.: Roy Goodman. (5m). MARTINU: Doble concert per a dues orquestres de corda, piano i timbales. Isolda Suslak. Lars Gärd. Orquestra Simfònica de Malmö. Dir.: James DePreist. (21m). BACH: Suite per a llaüt, BWV 995. Göran Söllscher. (21m). BORODIN: Quartet de corda n. 1 en La M. Quartet de corda de Moscou. (39m) FAURE: Le Jardin clos, op. 106. Elly Ameling. Dalton Baldwin. (13m). BRUCH: Konzertstück per a violí i orquestra, op. 84. Salvatore Accardo. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (19m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ELS QUARTETS DE CORDA DE HAYDN Quartet de corda op. 2 n. 1 (Hob.III:7). Quartet Aeolian. (20m). Quartet de corda op. 2 n. 2 (Hob.III:8). Quartet Aeolian. (21m).

14.00 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

TANEIEV: Simfonia n. 2. Gran Orquestra Simfònica de la Ràdio i Televisió de l'URSS. Dir.: Vladímir Fedosseiev. (32m). RODRIGO: Cinc peces infantils. Orquestra de la Ràdio de Berlín. Dir.: Hans-Dieter Baum. (11m). FRANCK: Psique. Orquestra Simfònica de Basilea. Dir.: Armin Jordan. (28m). A.MARCELLO: Concert per a oboè en Do m (transcrit per a guitarra). John Williams, guitarra. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir: Kenneth Sillito. (12m). GRANADOS: La maja y el ruiseñor (Goyescas). Pilar Lorengar. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Jesús López Cobos. (7m). ROMBERG: Quintet per a clarinet i quartet de corda, op. 57. Dieter Klöcker. Consortium Classicum. (20m). TUMA: Partita en re. Orquestra de Cambra Suk. Dir.: Josef Vlach. (18m). MILHAUD: Sonata per a flauta, oboè, clarinet i piano. A. Nicolet. H. Holliger. E Brunner. O. Maisenberg. (19m). VERDI: 6 Romances (1838). Klara Takacs, mezzo-soprano. Sandor Falvai, piano. (20m).

18.00 PRIMERA VEU
Un espai per conèixer els músics d'ara.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
SCHUBERT: Simfonia n. 6, D 589 "Petita". Orquestra Royal Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (36m). DEBUSSY: Suite Bergamasque. T. Paraskivesco, piano. (19m).

20.13 TEMPS D'HOMENATGE
GEORGE GERSHWIN: 100 ANYS Fanny Face, comèdia musical. Audrey Hepburn. Fred Astaire. Cor i Orquestra. (28m). BDM00708 Temes de l'òpera "Porgy and Bess" (transcripció per a violí i piano, de Heifetz). Gil Shaham, violí. Akira Eguchi, piano. (17m). Has Anyone Seen Joe. Barbara Hendricks, soprano. Katia i Marielle Labèque, duet de pianos. (12m). Obertura Cubana. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: André Previn. (11m). Stiff Upper Lip. Fragment de "A Damsel in Distress". The Princess Theater Orchestra. Dir: John McGlinn. (9m). Mexican Dance. Cincinnati Pops Orchestra. Dir.: Erich Kunzel. (5m). Rialto Ripples Rag. William Tritt, piano. Cincinnati Pops Orchestra. Dir.: Erich Kunzel. (3m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Concert enregistrat per Catalunya Música el dia 11 de juliol de 1997 a la Plaça del Rei de Barcelona. FESTIVAL D'ESTIU DE BARCELONA "GREC 97". CONCERT A TRES COBLES. Obres de RUERA, GARRETA, SERRAT, BORGUNYÓ, BOLIART i TOLDRÀ, entre d'altres. Santi Molas, percussió. Cobla Mediterrània. Cobla La Principal de la Bisbal. Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (68m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 TEMPORADA D'ÒPERA

03.30 GRANS INTEGRALS
Emès dilluns.

05.00 CAPSA DE MÚSICA

DIJOUS, 12 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
BOCCHERINI: Simfonia en Mi b M, op 35 n. 2, G 510. Acadèmia de Cambra Alemanya. Dir.: Johannes Goritski. (13m). SCHUBERT: "La Mort i la Donzella" D. 531 (lied). Waltraud Meier, mezzo-soprano. Gerhard Oppitz, piano. (2m). MYASKOVSKY: Silenci, poema simfònic op. 9. Orquestra Simfònica de la Ràdio Txeca a Bratislava. Dir.: Robert Stankovsky. (27m). GRANADOS: Escenes romàntiques. Alicia de Larrocha, piano. (24m). BEETHOVEN: Trio de corda op. 9 n. 1. Anne-Sophie Mutter. Bruno Giuranna. Mstislav Rostropovitx. (25m). MONTEVERDI: Zefiro torna, e di soavi accenti. Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (6m). CHAUSSON: Concert per a piano, violí i quartet de corda, op. 21. Jean-Philippe Collard. Augustin Dumay. Quartet Muir. (39m). NOVAK: De profundis, poema simfònic per a gran orquestra, op. 67. Orquestra Filharmònica de Brno. Dir.: Jaroslav Vogel. (24m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE HAYDN Quartet de corda op. 2 n. 4 (Hob.III:10). Quartet Aeolian. (21m). Quartet de corda op. 2 n. 6 (Hob.III:12). Quartet Aeolian. (19m).

14.00 MÚSICA ANTIGA
LULLY: Alcidiane i Polexandre, ballet (extractes). Mary Enid Haines. Sharla Nafziger, sopranos. Aradia Baroque Ensemble. Dir.: Kevin Mallon. (27m). MÚSICA DE TROBADORS. Conjunt instrumental "Els Músics de Provença". (28m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
CHAVEZ: Simfonia Romàntica. New York Studium Symphony Orchestra. Dir.: Carlos Chávez. (22m). BRITTEN: 6 Cançons de "Vuit adaptacions de cançons populars". John Shirley-Quirk, baix-barítion. Osian Ellis, arpa. (13m). NIELSEN: Concert per a clarinet op. 57. Hakan Rosengren. Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca. Dir.: Esa-Pekka Salonen. (25m). REBEL: Sonata Quatrième, en mi m. François Fernandez, violí. Philippe Pierlot, baix de viola. Pierre Hantai, clavecí. (11m). R.STRAUSS: Així va parlar Zarathustra, op. 30. Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (35m). DIABELLI: Serenata Concertant, op. 105. Trio Amandi. (21m). MUSSORGSKI: "Gopak", cançó per a veu i piano. Boris Christoff, baix. Georges Tzipine, piano. (3m). GADE: Simfonia n. 2, op. 10. Collegium Musicum, Copenhagen. Dir.: Michael Schonwandt. (28m).

18.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
SAINT-SAENS: Faetont, Poema simfònic op. 39. Orquestra Simfònica de Londres. Dir: Yondani Butt. (9m). BRAHMS: Concert per a piano i orquestra n. 1, op. 15. Maurizio Pollini. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Karl Böhm. (46m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 3 de juliol de 1997 a l'Església Parroquial de Matadepera. XVII FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA DE MATADEPERA. SCHUBERT: Sonaten-Satz. MENDELSSOHN: Trio n. 1 en re m, op. 49. BRAHMS: Trio en Si M, op. 8. Trio Casals. (72m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dilluns.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dimarts.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIVENDRES, 13 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
SCHUMANN: Des Sängers Fluch (La maledicció del cantant), balada per a solistes, cor i orquestra Op. 139. Edda Moser. Walter Berry. Walton Grönroos. Josef Protschka. Doris Soffel. Cor des Städtischen Musikvereins de Düsseldorf. Orquestra Simfònica de Düsseldorf. Dir.: Heinz Wallberg. (40m). REGER: Sonata per a violí i piano n. 5, op. 84. Robert Zimansky. Christoph Keller. (26m). BACH: Canons BWV 1072 a 1078, 1086 i 1087. Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. 18m POULENC: Concert per a orgue, orquestra de corda i timbales. Simon Preston. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: André Previn. (24m). MENDELSSOHN: Romances sense paraules. Llibre vuitè, op. 102. Lívia Rev, piano. (15m). JANACEK: Sinfonietta. Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Neeme Järvi. (25m). GIULIANI: 3 cavatinas: "Confuso, smarrito", "Amor, perché m'accendi", "Di tanti palpiti" (de l'òpera Tancredi de Rossini). Marta Almajano, soprano. José Miguel Moreno, guitarra. (12m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE HAYDN Quartet de corda op. 9 n. 1 (Hob.III:19). Quartet Aeolian. (24m). Quartet de corda op. 9 n. 2 (Hob.III:20). Quartet Aeolian. (18m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA
BENEJAM: Concert per a saxo i orquestra. John W. Stewart. Orquestra Simfònica de Birmingham. Dir.: Amerigo Marino. (17m). RODRIGUEZ PICO: A bao a Qu. Grup Instrumental Barcelona 216. Dir.: Ernest Martínez Izquierdo. (13m). MILHAUD: Scaramouche, suite per a dos pianos. M. Lourdes i Lluís Pérez Molina. (8m). GERHARD: Soiées de Barcelona, suite. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Edmon Colomer. (17m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

22.00 AGENDA MUSICAL

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 29 de gener de 1998 al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. CICLE SOLISTES DE L'OCB. PENDERECKI: Trio de corda. Capriccio per a tuba. Preludi per a clarinet. Cadenza per a viola. Quartet per a clarinet i corda. David Ballesteros, violí. Andreas Süssmayr, viola. Gheorghe Motatu, violoncel. Larry Passin, clarinet. Pablo Fernández, tuba. (47m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSIQUES DEL MÓN

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimarts.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dimecres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DISSABTE, 14 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 26 d'octubre de 1992 al Cinema Mercantil de Banyoles. FESTA DE LA MúSICA PER A COBLA (2º part). Obres de SAMPABLO, PRENAFETA, BROTONS, MORERA i SALÓ. Cobla Selvatana. Cobla Montgrins. Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. Josep Prenafeta. (49m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA
Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 L'ÀUDIOVISUAL
Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES
MONTEVERDI: Vespro della Beata Vergine. Solistes vocals. Les Sacqueboutiers de Toulouse. Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (100m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA ANTIGA

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimecres.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dijous..

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIUMENGE, 15 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA
LISZT: Missa hongaresa de la coronació, R. 487. Solistes vocals. Cor de la RTV Hongaresa. Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: György Lehel. (48m). MOZART: Benedictus sit Deus, KV 117. Barbara Bonney. Cor Arnold Schönberg. Concentus musicus Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (7m). DONIZETTI: Docebo, A 704. Solistes vocals. Cor i Orquestra de l'Opera Eslovaca. Orquestra de la Ràdio Televisió Eslovaca. Dir.: Edoardo Brizio. (4m). BORTNIANSKI: Concert n. 15. Cor Glinka de Sant Petersburg. Dir.: Vladislav Txernutxenko. (7m). BRITTEN: Salm 150, op. 67. Cors i Orquestra de l'Escola de Londres. Dir.: Richard Hickox. (5m). TRAETTA: Stabat Mater per a solistes, cor i corda. Solistes vocals. Cor Polifònic Farnesiano de Piacenza. Ensemble Giovanile Ambrosiano. Dir.: Italo Lo Vetere. (27m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."
Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA
VERDI: Simon Boccanegra, òpera. Leo Nucci. Paata Burchuladze. Kiri Te Kanawa. Jaume Aragall. Paolo Coni. Carlo Colombara. Cor i Orquestra del Teatro alla Scala de Milà. Dir.: Georg Solti. (125m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI
Guió i selecció: Àlex Robles.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICS DE CATALUNYA

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dijous.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el divendres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DILLUNS, 16 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
MARTINU: La comèdia sobre el pont, òpera en una acte. Nadine Sauterau. Jane Berbie. Jacques Mars. Bernard Demigny. Jean Giraudeau. Orquestra Lírica de l'ORTF. Dir.: Manuel Rosenthal. (38m). SCHUMANN: Quartet de corda op. 41 n. 1. Quartet de corda de Berna. (26m). BACH: Concert sobre Alessandro Marcello, BWV 974. Glenn Gould, piano. (10m). RAVEL: Cinc melodies populars gregues. José van Dam, barítion. Orquestra Simfònica de la BBC. Dir.: Pierre Boulez. (7m). BARRIOS MANGORE: 6 peces per a guitarra. Eliot Fisk. (22m). HAAS: Simfonia inacabada. Orquestra Filharmònica de Brno. Dir.: Israel Yinon. (26m). CORELLI: Sonata per a corda op. 1 n. 1. Quartet Purcell. (5m). REGER: Variacions i Fuga sobre un tema de Mozart per a piano a quatre mans, op. 132 a. Yaara Tal. Andreas Groethuysen. (26m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE HAYDN Quartet de corda op. 9 n. 3 (Hob.III:21). Quartet Aeolian. (19m). Quartet de corda op. 9 n. 4 (Hob.III:22). Quartet Aeolian. (22m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX
WALTON: La Batalla d'Anglaterra, Suite. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (11m). BERIO: Simfonia per a 8 veus i orquestra. New Swingle Singers. Orquestra Nacional de França. Dir: Pierre Boulez. (34m). BLISS: Masks (quatre peces per a piano). Kathron Sturrock, piano. (10m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
BEETHOVEN: Cantata pel nomenament de l'Emperador Leopold II, WoO 88. Judith Howarth. Jean Rigby. John Mark Ainsley. José Van Dam. Corydon Singers. Corydon Orchestra. Dir.: Matthew Best. (23m). VERACINI: Sonata per a violí i baix continu n. 2 (dedicada al Príncep Elecle de Saxònia). Clemencic Consort. (11m). KAPER/KAHN: "While My Lady Sleeps". Harold Mabern, piano. Bob Cranshaw, baix. Billy Higgins, bateria. (8m). SIBELIUS: Simfonia n. 7 op. 105. Orquestra Simfònica de Londres. Collin Davis. (23m) SALIERI: Serenata per a instruments de vent en Si b M. Il Gruppo di Roma. (16m). TXAIKOVSKI: Concert per a violí i orquestra, op. 35. Kyoko Takezawa. Orquestra Simfònica de Ràdio Moscou. Dir.: Vladimir Fedoseyev. (35m). GOMOLKA: 6 salms polonesos del segle XVI. Cor de Cambra de Varsòvia. Dir.: Ryszard Zimak. (10m). LACERDA: Brasiliana n. 4, suite per a piano a 4 mans. Luiz de Moura Castro. Bridget de Moura Castro. (7m). GERHARD: Ariel. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Edmon Colomer. (24m).

18.00 ALMANAC
Un espai destinat a evocar i reviure els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Àlex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
BEETHOVEN: Concert per a violí i orquestra, op. 61. Gidon Kremer, violí. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (45m). SATIE: Tres Gymnopédies, versió orquestral. Nova Orquestra de Londres. Dir.: Ronald Corp. (9m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col.laboració del Consell Català de la Música. SANTA CECÍLIA

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 TEMPORADA DE L'OBC
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 14 de novembre de 1998 al Palau de la Música Catalana de Barcelona. BERLIOZ: El Corsari, obertura. DVORAK: Concert per a violí i orquestra, op. 53. MONTSALVATGE: Serenata a Lydia de Cadaqués. STRAVINSKI: Petruixka (versió 1947). Kyoko Takezawa, violí. Magdalena Martínez, flauta.. Orquestra Simfònica de Bar-

celona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA PER A COBLA

02.00 L'AUDIOVISUAL

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMARTS, 17 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
GLUCK: Semiramis, ballet pantomima. Tafelmusik. Dir.: Bruno Weil. (20m). BRITTEN: Les Illuminacions, per a soprano i orquestra de corda, Op. 18. Felicity Lott. Orquestra Naciona Escocesa. Dir.: Bryden Thomson. (24m). RAVEL: Gaspard de la nuit. Martha Argerich, piano. (22m). HAYDN: Trio per a viola barítion, viola i violoncel Hob. XI:97. John Hsu. David Miller. Fortunato Arico. (17m). BRAHMS: Serenata per a orquestra n. 2, op. 16. Orquestra Simfònica de Viena. Dir.: Gary Bertini. (30m). GRIEG: Sis lieder op. 48. Anne Sofie von Otter, mezzo-soprano. Bengt Forsberg, piano. (15m). PFITZNER: Concert per a violí i orquestra op. 34. Saschko Gawriloff. Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Werner Andreas Albert. (32m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE HAYDN Quartet de corda op. 9 n. 5 (Hob.III:23). Quartet Aeolian. (20m). Quartet de corda op. 9 n. 6 (Hob.III:24). Quartet Aeolian. (18m).

14.00 MOMENTS LÍRICS
KERN: Show Boat, comèdia musical. (Selecció) Frederica von Stade. Jerry Hadley. Teresa Stratas. Bruce Hubbard. Ambrosian Chorus. London Sinfonietta. Dir.: John McGlinn. (33m). CHUECA i VALVERDE: La Gran Via. Teresa Tourne. Renato Cesari. Cor Cantors de Madrid. Orquestra de Concerts de Madrid. Dir.: Pablo Sorozábal. (22m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
SCRIABIN: Simfonia n. 2, op. 29. Deutsches Symphonie-Orchester Berlín. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (38m). SCHUBERT: Trio de corda D 581. Les Musiciens. (21m). GRANADOS: El pelele. Joaquín Achúcarro, piano. (4m). DUSSEK: Concert per a arpa op. 15. Roberta Alessandrini. Orquestra de Mantua. Dir.: Vittorio Parisi. (25m). MEDEROS: "El otro camino", tema de la banda sonora del film de Jaime Chávarri "Sus ojos se cerraron". Rodolfo Mederos, bandoneón. Orquestra dirigida per Rodolfo Mederos. (5m). DELIUS: Brigg Fair, una rapsòdia anglesa. Orquestra Simfònica de Bournemouth. Dir.: Richard Hickox. (16m). BONONCINI: Siedi, Amarilli mia, cantata. Gérard Lesne, contratenor. Il Seminario musicale. (12m). RUBINSTEIN: Música de Ballet de l'òpera Neró. Orquestra Filharmònica Eslovaca. Dir.: Michael Halász. (34m).

18.00 GRANS INTÈRPRETS
ALAIN MARION
HONEGGER: Tres contrapunts per a piccolo, oboè (corn anglès), violí i violoncel, H 43. Alain Marion. Christian Moreaux. Dong-Suk Kang. Raphael Wallfisch. (6m). PLATTI: Concert per a flauta i corda en Sol M. Alain Marion. Conjunt Instrumental Jacques Prat. (15m). BACH: Sonata per a dues flautes i baix continu, BWV 1039. Jean Pierre Rampal. Alain Marion. Robert Veyron-Lacroix. (12m) DEVIENNE: Concert per a flauta n. 7 en Mi m. Alain Marion. Orquestra Filharmònica de la Ciutat de Niça. Dir.: Maximiano Valdés. (18m).

19.00 REPERTORI DE CONCERT
PROKOFIEV: El fill pròdig, op. 46 (ballet en tres escenes). Orquestra Simfònica de l'URSS. Dir.: Gennadi Rozhdestvensky. (37m). MOZART: Simfonia n. 31 "París", KV 297. Orquestra de Cambra Escocesa. (18m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 PERFILS
Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra. FRANCESC TAVERNA BECH

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
CONCERT enregistrat el dia 16 de setembre de 1995 a la Sala "Paper de Música" de Capellades. SEGON CONCERT INTERNACIONAL 1995. Trio Pro Arte. (82m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 NOUS INTÈRPRETS

02.00 SELECCIÓ DE JAZZ

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMECRES, 18 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
GRIEG: Concert per a piano i orquestra, op. 16. Garrick Ohlsson. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (31m). BEETHOVEN: Quartet de corda n. 11, op. 95. Quartet Talich. (20m). BERLIOZ: Tres melodies irlandeses. Bruce Brewer, tenor. Cor de l'Orquestra Nacional de Lió. Noel Lee, piano. Dir.: Bernard Tetu. (10m). BARTOK: Suite de danses. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Pierre Boulez. (17m). RODRIGO: Tríptic per a guitarra. Marc Jean-Bernard, guitarra. (10m). PACHELBEL: Canon i Giga, per a tres violins i baix continu. London Baroque. (5m). MONTSALVATGE: Simfonia de Requiem. Catalina Moncloa, soprano. Orquestra Simfònica de Madrid. Dir.: Antoni Ros Marbà. (27m). ROSSINI: Sonata per a corda n. 6 "La tempesta". Nova Orquestra de Cambra de Berlín. Dir.: Michael Erxleben. (19m). SATIE: Sonneries de la Rose Croix. Werner Bärtschi, piano. (11m) MOLTER: Simfonia concertant per a trompeta, dos oboès, dues trompes i fagot. Wolfgang Basch, trompeta. Han de Vries i Bart Schneemann, oboè. Vicente Zarzo i José Zarzo, trompa. Frans Robert Berkhout, fagot. (10m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE HAYDN Quartet de corda op. 17 n. 1 (Hob.III:25). Quartet Aeolian. (29m). Quartet de corda op. 17 n. 2 (Hob.III:26). Quartet Aeolian. (21m).

14.00 MÚSIQUES DEL MÓN
Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
BEETHOVEN: Cantata per la mort de l'Emperador Joseph II, WoO 87. Janice Watson. Jean Rigby. John Mark Ainsley. José Van Dam. Corydon Singers. Corydon Orchestra. Dir.: Matthew Best. (41m). TOLDRÀ: Sis sonets, per a violí i piano. Sofia Puche, piano. Josep Mª Alpiste, violí. (24m). RAKHMANINOV: La roca, fantasia op. 7. Orquestra Nacional Russa. Dir.: Mikhail Pletnev. (13m). FAURE: Madrigal, op. 35. Cor Monteverdi. Sabine Vatin, piano. Dir.: John Eliot Gardiner. (4m). BARGIEL: Octet per a corda, Op. 15a. Divertimenti. (33m). BARBER: Primer assaig per a orquestra, Op. 12. Orquestra Simfònica de Saint Louis. Dir.: Leonard Slatkin. (9m). B.MARCELLO: Sonata per a flauta travessera, llaüt i violoncel en Do M, op. 2. Gianni Lazzari. Luciano Contini. Claudio Ronco. (8m). BERLIOZ: Irlanda, op. 2. Thomas Hampson, barítion. Geoffrey Parsons, piano. (24m).

18.00 PRIMERA VEU
Un espai per conèixer els músics d'ara.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
TXAIKOVSKI: Obertura Solennelle "1812" op. 49. Cor cosac Serge Jaroff. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir: Herbert von Karajan. (16m). FAURE: Pel.lees i Melisanda, suite op. 80. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (18m). BACH: Concert per a flauta, violí, clavicèmbal i orquestra BWV 1044. Frans Brüggen, flauta. Marie Leonhardt, violí. Gustav Leonhardt, clavecí. Leonhardt-Consort. (22m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 TEMPS D'HOMENATGE
GEORGE GERSHWIN: 100 ANYS Recital. Sarah Vaughan. Orquestra Filharmònica de los Angeles. Dir.: Michael Tilson Thomas. (61m). 2 peces per a piano. François Joël Thiollier, piano. (4m). A Damsel in Distress, suite. The Princess Theater Orchestra. Dir: John McGlinn. (6m). Impromptu in two keys. François Joel Thiollier, piano. (1m). Catfish Row, suite simfònica de Porgy and Bess. William Tritt, piano. Timothy Berens, banjo. Cincinnati Pops Orchestra. Dir.: Erich Kunzel. (25m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 25 de novembre de 1997 a l'Auditori Winterthur de Barcelona. FESTIVAL DE PIANO I BEL CANTO. Les sonates de Beethoven. Eric Heidsieck, piano. (70m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 TEMPORADA D'ÒPERA

03.30 GRANS INTEGRALS
Emès dilluns.

05.00 CAPSA DE MÚSICA

DIJOUS, 19 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
HENZE: Simfonia n. 9, per a cor mixt i orquestra. Cor de la Ràdio de Berlín. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Ingo Metzmacher. (56m). BACH: Concert de Brandenburg n. 4, BWV 1049. Il Giardino Armonico. Dir.: Giovanni Antonini. (15m). SCRIABIN: Sonata per a piano n. 2 op. 19 "Sonata fantasia". Evelyne Dubourg. (12m). DEBUSSY: Rapsòdia per a clarinet i orquestra. Gervase de Peyer. Orquestra New Philharmonia. Dir.: Pierre Boulez. (9m). MOZART: Quartet de corda KV 458 "La cacera". Quartet Mosaïques. (35m). GOULD: "So you want to write a fugue", per a quatre veus i quartet de corda. Elisabeth Benson-Guy, soprano. Anita Darian, mezzo-soprano. Charles Bressler, tenor. Donald Gramm, baix. Quartet Julliard. Dir.: Vladimir Golschmann. (5m). VILLA-LOBOS: Bachianes brasileres n. 7. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Enrique Bátiz. (28m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE HAYDN Quartet de corda op. 17 n. 3 (Hob.III:27). Quartet Aeolian. (22m). Quartet de corda op. 17 n. 4 (Hob.III:28). Quartet Aeolian. (23m).

14.00 MÚSICA ANTIGA
KÜHNEL: Aria variada sobre el Coral "Herr Jesu, deine Angst und Pein". Pere Ros, viola da Gamba. (12m). SCHÜTZ: 8 madrigals italians. Concerto vocale. Dir.: René Jacobs. (25m). MILÀ: Quatre romances. Montserrat Figueras, soprano. Hopkinson Smith, vihuela. (18m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
BERNSTEIN: Serenata, sobre El Banquet de Plató. Gidon Kremer, violí. Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: Leonard Bernstein. (29m). VIVALDI: Concert per a mandolina, corda i baix continu, P. 134. Paul Grund. Württembergisches Kammerorchester, Heilbronn. Dir.: Jörg Faerber. (10m). FERNANDEZ: Primera Suite Brasileira. Luiz de Moura Castro. (7m). GLINKA: Variacions sobre un tema de Mozart. Susan Drake, arpa. (8m). SAINT-SAENS: Rèquiem, op. 54. Françoise Pollet. Magali Chalmeau-Damonte. Jean-Luc Viala. Nicolas Rivenq. Cor Regional Vittoria d'Ile de France. Orquestra Nacional d'Ile de France. Dir.: Jacques Mercier. (35m). LISZT: Orfeu, poema simfònic, S 98. Orquestra Simfònica de Nova Zelanda. Dir.: Michael Halász. (12m). WEISS: Tombeau sobre la mort de M. Cajetan Baron d'Hartig. Raphaella Smits, guitarra de 8 cordes. (6m). DEBUSSY: La caixa de joguines, música de ballet (orquestració de Caplet). Orquestra Simfònica de Basilea. Dir.: Armin Jordan. (32m). SCHUMANN: Konzertstück per a quatre trompes i orquestra, op. 86. Norbert Hauptmann. Manfred Klier. Christoph Kohler. Gerd Seifert. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Klaus Tennstedt. (18m).

18.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
RAKHMANINOV: Danses simfòniques, op. 45. The Philharmonia. Dir.: Neeme Järvi. (36m). MOZART: Concert per a oboè i orquestra KV 314. Helmut Hucke, oboè barroc. Collegium Aureum. Dir: Franzjosef Meier. (19m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 4 de juliol de 1998 a la Plaça del Rei de Barcelona. FESTIVAL D'ESTIU "GREC 98". WAGNER I ROSSINI. Banda Municipal de Barcelona. Dir.: Josep Mut. (64m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dilluns.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dimarts.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIVENDRES, 20 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
BEETHOVEN: Les criatures de Prometeu, op. 43. Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (69m). TURINA: Sonata per a violí i piano n. 1 op. 51. Joaquín Palomares. Michel Wagemans. (13m). STRAVINSKI: Missa. Solistes vocals. Cor i orquestra de cambra de la Ràdio Televisió de Belgrad. Dir.: Borivoje Simic. (18m). J.Ch.BACH: Concert per a clavecí op.1 n. 4. The Hannover Band. Solista i director: Anthony Halstead. (15m). DEBUSSY: El Mar. Orquestra Filharmònica de Los Àngeles. Dir.: Esa-Pekka Salonen. (24m). HANDEL: "Lascia ch'io pianga",ària de l'òpera Rinaldo. Ileana Cotrubas. La Grande Écurie et la Chambre du Roy. Dir.: Jean-Claude Malgoire. (5m). BROUWER: Retrats catalans, per a guitarra i orquestra. Eduardo Fernández. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Barry Wordsworth. (16m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE HAYDN Quartet de corda op. 17 n. 5 (Hob.III:29). Quartet Aeolian. (18m). Quartet de corda op. 17 n. 6 (Hob.III:30). Quartet Aeolian. (20m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA
BRAHMS: Concert per a piano n. 2, op. 83. Ramon Coll. Orquestra Filharmònica de Moscou. Dir.: Vassily Sinaisky. (51m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

22.00 AGENDA MUSICAL
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 17 de juliol de 1998 a l'Església Parroquial de Sant Pere de Canet de Mar. X SEMINARI INTERNACIONAL "EL BARROC MUSICAL HISPÀNIC". Obres de GARGALLO, HIDALGO, GALÁN, DURÓN, COMES, OLIVELLES, entre d'altres. Begonya López, soprano. Laura Pallàs, alto. Jordi Casanova, tenor. Josep Pieres, baix. Escolania del Col.legi Sagrats Cors de Barcelona. Cor de Cambra Fòrum Vocal. Conjunt Instrumental. Dir.: Francesc Bonastre. (81m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSIQUES DEL MÓN

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimarts.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dimecres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DISSABTE, 21 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA
CAMP: "Canigó", música per el muntatge coreogràfic de l'Esbart Dansaire de Rubí. Manel Camp, piano. Quartet de corda del Teatre Lliure. Santi Molas i Ferran Armengol, percussió. Coral Sant Jordi. Cobla La Principal del Llobregat. Dir.: Manel Camp. (48m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA
Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 L'ÀUDIOVISUAL
Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES
MENDELSSOHN: Romances sense paraules. Luba Edlina, piano. (130m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA ANTIGA

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimecres.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dijous..

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIUMENGE, 22 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA
SANTA CECÍLIA
HÄNDEL: Oda pel dia de Santa Cecília. F. Palmer. A. Rolfe Johnson. Cor Bach d'Estocolm.Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (51m). BRITTEN: Himne a Santa Cecília,op. 27 Solistes vocals. Cor Monteverdi. Dir.: John Eliot Gardiner. (10m). PURCELL: Welcome to all the Pleasures, oda per el dia de Santa Cecília. Deller Consort. Stour Music Festival Chamber Orchestra. Dir.: Alfred Deller. (19m). CHARPENTIER: "Caecilia, Virgo et Martir", oratori per a solistes, cor i orquestra, H.397. Conjunt vocal i instrumental Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (26m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."
Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA
KABALEVSKI: Colas Breugnon, òpera en tres actes. Solistes, Cor i Orquestra del Teatre Musical Stanislavski i Nemirovich-Dantchenko de Moscou. Dir.: Georgy Zhemchuzhin. (119m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI
Guió i selecció: Àlex Robles.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICS DE CATALUNYA

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dijous.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el divendres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DILLUNS, 23 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
BRITTEN: Noye's Fludde (L'Arca de Noè), op. 59. Owen Brannigan. Sheila Rex. Trevor Anthony. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Norman Del Mar. (48m). MOZART: Concert per a trompa i orquestra n. 1, KV 412. Hermann Baumann. Concentus Musicus de Viena. Dir: Nikolaus Harnoncourt. (9m). DVORAK: Quartet de corda n. 13, op. 106, (B.192). Quartet de corda de Praga. (37m). SWEELINCK: Fantasia en Re. Glenn Gould, piano. (9m). HOLST: Suite de St. Paul, op. 29 n. 2. Orquestra de Cambra St. Paul. Dir.: Christopher Hogwood. (12m). PROKOFIEV: Sonata per a violí sol op. 115. Rouben Aharonian, violí. (11m). ALFONS X EL SAVI: "La mora de Borja", "La mujer de Lérida" (Danses medievals espanyoles). Eduardo Paniagua Group. (6m). SCHUBERT: Simfonia n. 8, D 759. Staatskapelle Dresden. Dir.: Colin Davis. (27m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE HAYDN: *Op. 20 "Quartets del Sol"*. Quartet de corda op. 20 n. 1 (Hob.III:31). Quartet Aeolian. (22m). Quartet de corda op. 20 n. 2 (Hob.III:32). Quartet Aeolian. (21m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX
STRAVINSKI: Orfeu, ballet en tres quadres. Reial Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Neeme Järvi. (31m). RODRIGO: Homenaje a la Tempranica. Orquestra de la Ràdio de Berlín. Dir.: Hans-Dieter Baum. (5m). MIRZOYAN: In memory of Aram Khatxaturian. Conjunt de Cambra Sant Petersburg. (12m). PÄRT: Festina lente. Tapiola Sinfonietta. Dir.: Jean-Jacques Kantorow. (6m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
HÄNDEL: "Eternal Source of Light Divine", Oda per a l'Aniversari de la Reina Anna. Gillian Fisher, soprano. James Bowman, contratenor. Michael George, baix. Cor del New College d'Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (29m). MOZART: Adagio i Rondo per a harmònica de vidre, flauta, oboè i violoncel, KV 617. Dennis James. Marc Grauwels. Joris Van Der Hauwe. Luc Dewez. (13m). PACINI: Simfonia Dante. Massimo Morelli, piano. Laura Saviozzi, arpa. Orquestra Líric-Simfònica del Teatre del Giglio de Lucca. Dir.: Gianfranco Cosmi. (23m). BLISS: Checkmate. Ballet. Royal Liverpool Philharmonic Orchestra. Dir.: V. Handley. (27m). MÚSICA POPULAR ESPANYOLA DEL SEGLE XVII: Guerrero, Ortiz, De Milán. Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (8m). RODRIGO: Concierto d'estiu. Agustín León Ara, violí. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Enrique Bátiz. (21m). BIZET: Recitatiu iària de Micaela de l'òpera Carmen. Montserrat Caballé. Nova Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Reynald Goivaninetti. (6m). BOCCHERINI: Concert per a violoncel i orquestra n. 1, G 474. David Geringas. Orquestra de Cambra de Pàdua i del Vèneto. Dir.: Bruno Giuranna. (17m). MOMPOU: Evocació a Paul Valèry (transcripció per a trio). Trio Mompou. (13m).

18.00 ALMANAC
Un espai destinat a evocar i reviure els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Àlex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
MENDELSSOHN: Simfonia n. 5, op. 107 "Reforma". Orquestra Festival de Londres. Dir.: Alexander von Pitamic. (29m). KHATXATURIAN: Gayaneh, ballet (extractes). Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Aram Khatxaturian. (18m). PONCHIELLI: Dansa de les hores, de La Gioconda. Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Dir.: José Collado. (10m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col.laboració del Consell Català de la Música. LA GESTIÓ DE LES ESCOLES DE MÚSICA

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 TEMPORADA DE L'OBC
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 20 de novembre de 1998 al Palau de la Música Catalana de Barcelona. BEETHOVEN: Rondó per a piano i orquestra, WoO 6. BERG: Concert de cambra per a piano i violí, op. 8. STRAUSS: Romança per a violoncel i orquestra. BRAHMS: Doble concert per a violí, violoncel i orquestra, op. 102. Mark Kaplan, violí. Lluís Claret, violoncel. Joseph Kalischtein, piano. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA PER A COBLA

02.00 L'AUDIOVISUAL

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMARTS, 24 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
NIELSEN: Simfonia n. 5. Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Herbert Blomstedt. (36m). GRANADOS: Danses espanyoles op. 37 (Mazurca, Dansa triste, Zambra i Arabesca). Alícia de Larrocha, piano. (20m). HAYDN: Missa Hob. XXII:12 "Theresienmesse". Erna Spoorenberg. Bernadette Greevy. orgue. John Mitchinson. Tom Krause. Cor del St. John's College, Cambridge. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: George Guest. (44m). BARTOK: Concert per a viola i orquestra, Sz 120. Rivka Golani. Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: András Ligeti. (23m). VIVALDI: Sonata en Fa M, RV 68. Ensemble 415. (10m). MASSENET: Meditació de "Thaïs". Anne-Sophie Mutter, violí. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: James Levine. (7m). ELGAR: Sea Pictures, op. 37. Della Jones. Royal Philarmonic Orchestra. Dir.: Charles Mackerras. (20m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE HAYDN: *Op. 20 "Quartets del Sol"* Quartet de corda op. 20 n. 3 (Hob.III:33). Quartet Aeolian. (24m). Quartet de corda op. 20 n. 4 (Hob.III:34). Quartet Aeolian. (24m).

14.00 MOMENTS LÍRICS
LECUONA: Rosa la china, sarsuela cubana. Dolores Pérez. Luis Sagi-Vela. Luisa de Córdoba. Maño López. Cor i Orquestra de Cambra de Madrid. Dir.: Félix Guerrero. (39m). KÜNNECKE: Glückliche Reise (Feliç viatge) opereta (extractes). Solistes vocals. Die Bernd Hansen-Sänger. Grosses Operettenorchester. Dir.: Hosrt Kudritzki. (16m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
GLIERE: La rosella vermella, ballet. Orquestra del Teatre Bolxoi. Dir.: Yuri Fayer. (34m). H.SILVER: Lonely woman. Swing Affair. (7m). OTTO: Concert per a trompeta en Mi b M. Maurice André. Württembergisches Kammerorchester Heilbronn. Dir.: Jörg Faerber. (15m). SORS: Le premier pas vers moi, op. 53. Robert Kubica i Wilma van Berkel, duet de guitarres. (7m). L.MOZART: Simfonia burlesca. Ensemble Eduard Melkus. (10m). MAHLER: Quartet amb piano (primer moviment). Klaus Schilde. Karsten Heymann. Jean Rieber. Ulrich Bode. (12m). D.SCARLATTI: Salve Regina. Charles Harris, soprano. Nicholas Clapton, contralt. Timothy Byram-Wigfield, orgue. Dir.: Francis Grier. (8m). GRUP DELS SIS: Les Mariés de la Tour Eiffel. Philharmonia Orchestra. Dir.: Geoffrey Simon. (21m). BEETHOVEN: Dotze variacions sobre una dansa russa del Ballet "Das Waldmädchen" de Paul Wranitzky, WoO 71. Rudolf Buchbinder, piano. (11m). CASTELNUOVO-TEDESCO: Concert per a violí n. 2, op. 66 "Els profetes". Itzhak Perlman. Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: Zubin Mehta. (31m).

18.00 GRANS INTÈRPRETS
ALAIN MARION
BEETHOVEN: Sonata per a flauta i piano en Si b M. Alain Marion, flauta. Pascal Rogé, piano. (20m). GALUPPI: Concert per a flauta i corda en Sol M. Alain Marion. Conjunt Instrumental Jacques Prat. (11m). DEVIENNE: Trio per a tres flautes n. 1, op. 19. Alain Marion. Jean-Pierre Rampal. Claudi Arimany. (11m).

19.00 REPERTORI DE CONCERT
COPLAND: Quatre episodis de dansa de "Rodeo". Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: A. Dorati. (20m). BRAHMS: Doble concert per a violí i violoncel, op. 102. A-S. Mutter. A. Meneses. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (35m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 PERFILS
Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra. FRANCESC TAVERNA BECH

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 4 de desembre de 1996 a la Capella de Ntra. Sra. de l'Esperança. PER L'ALTRE COR CREMAT DE BARCELONA. CONCERT N. 5: L'ADVENT. Obres per a arpa i trompeta. Duo Lindale. (49m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 NOUS INTÈRPRETS

02.00 SELECCIÓ DE JAZZ

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMECRES, 25 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
BERLIOZ: Te Deum, op. 22. Francisco Araiza, tenor. Martin Haselböck, orgue. Cor Simfònic de Londres. Cor Filharmònic de Londres. Wooburn Singers. St. Alban's School Choir. Jove Orquestra de la Comunitat Europea. Dir.: Claudio Abbado. (48m). SCRIABIN: Vers la flamme, Op. 72. Mikhail Rudy, piano. (5m). GRIEG: Quartet de corda op. 27. Quartet Kontra. (37m). J.SOLER: Concert per a clavecí i cinc instruments. London Sinfonietta. Dir.: David Atherton. (12m). MENDELSSOHN: Simfonia n. 1, op. 11. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Bernard Haitink. (27m). MONTEVERDI: "Ogni amante è guerrier", madrigal eròtic. Solistes vocals. The Consort of Musicke. Dir.: Anthony Rooley. (14m). BRAHMS: Variacions sobre un tema de Schumann, per a piano a quatre mans, op. 23. Josep Colom i Carmen Deleito. (18m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE HAYDN: *Op. 20 "Quatets del Sol"*. Quartet de corda op. 20 n. 5 (Hob.III:35). Quartet Aeolian. (22m). Quartet de corda op. 20 n. 6 (Hob.III:36). Quartet Aeolian. (17m).

14.00 MÚSIQUES DEL MÓN
Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
CHAMOUARD: Simfonia n. 2, "Sarajevo". Doris Lamprecht, mezzosoprano. Orquestra Regional de Bayonne - Côte Basque. Dir.: Robert Delcroix. (35m). ALBENIZ: Sonata n. 5. Albert Guinovart, piano. (24m). KHATXATURIAN: Presoner n. 217, música de pel.lícula. Orquestra Filharmònica d'Armènia. Dir.: Loris Tjeknavorian. (18m). PAGANINI: Concert per a guitarra i orquestra n. 2, op. 7. Nicola Hall. London Mozart Players. Dir.: Andrew Litton. (30m). WEBER: 7 variacions sobre un tema de Silvana, op. 33. Janet Hilton, clarinet. Keith Swallow, piano. (15m). JARZEBSKI: Dos Concerti a dues veus. Cappella Arcis Varsoviensis. Dir.: Marek Sewen. (10m). BERLIOZ: Dansa de les sílfides, de La Damnation de Faust. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Leopoldo Stokowski. (3m). CIMAROSA: Concert per a clavicèmbal i orquestra, en Si b M. János Sebestyén. Orquestra de Cambra Franz Liszt. Dir.: János Rolla. (22m).

18.00 PRIMERA VEU
Un espai per conèixer els músics d'ara.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
MILHAUD: La creació del món. Ballet. Orquestra Nacional de França. Dir.: L. Bernstein. (17m). FALLA: Dansa ritual del foc. Orquestra Simfònica de Pitsburg. Dir: André Previn. (4m). SCHUBERT: Quintet amb piano op. 114, D 667 "La Truita". Trio Arion. Claudio Veress, viola. Andrea Cincera, contrabaix. (34m).

20.13 TEMPS D'HOMENATGE
GEORGE GERSHWIN: 100 ANYS Strike Up the Band, comèdia musical. Brent Barrett. Don Chastain. Rebecca Luker. Jason Graae. Beth Fowler. Charles Goff. Juliet Lambert. Orquestra dirigida per John Mauceri. (81m). Lullaby. Cincinnati Pops Orchestra. Dir.: Erich Kunzel. (9m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 6 de maig de 1997 al Centre Cultural de la Fundació "La Caixa". XXè FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA. SCHUBERT: Sonata n. 3, op. 137, D 408. Sonata n. 2, op. 137, D 385. MOZART: Sonata en Re M, KV 306. Sonata en Si b M, KV 454. Fabio Biondi, violí. Olga Tverskaya, pianoforte. (89m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 TEMPORADA D'ÒPERA

03.30 GRANS INTEGRALS
Emès dilluns.

05.00 CAPSA DE MÚSICA

DIJOUS, 26 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
BEETHOVEN: Triple concert per a piano, violí, violoncel i orquestra, op. 56. Trio Beaux Arts. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Bernard Haitink. (37m). BONONCINI: Già la stagion d'amore, cantata. Gérard Lesne, contratenor. Il Seminario musicale. (9m). SCHUBERT: Sonata per a piano D 959. Wilhelm Kempff (36m). SCHÖNBERG: Simfonia de cambra n. 2, op. 38. Ensemble InterContemporain. Dir.: Pierre Boulez. (21m). FRANCHOMME: Quatre capricis per a dos violoncels, op. 7. Ensemble Explorations. Dir.: Roel Dieltiens. (14m). BRITTEN: Cançons de Cabaret. Della Jones, mezzo-soprano. Steuart Bedford, piano. (15m). RAVEL: Ma Mère l'Oye. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Pierre Boulez. (28m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE HAYDN: *Op. 33 "Gli Scherzi"* Quartet de corda op. 33 n. 1 (Hob.III:37). Quartet Aeolian. (19m). Quartet de corda op. 33 n. 2 (Hob.III:38) "La Broma". Quartet Aeolian. (17m). Quartet de corda op. 33 n. 3 (Hob.III:39) "L'ocell". Quartet Aeolian. (20m).

14.00 MÚSICA ANTIGA
PEÇA INSTRUMENTAL basada en melodies de Folquet de Marsella. Sequentia. (9m). GUERRERO: Quatre cançons sacres. La Capella Reial de Catalunya. Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (17m). FROBERGER: Fantasia V. Fantasia III. Bernard Coudurier, orgue. (10m). TALLIS: Gaude gloriosa Dei Mater. The Sixteen Choir. Dir.: Harry Christophers. (17m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

STRAVINSKI: Simfonia en Do. Orquestra Simfònica de Nova Zelanda. Dir.: En Shao. (29m). WALTON: Suite de As You Like It. Cor i Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Carl Davis. (15m). IL CANARIO, dansa italiana. The Broadside Band. Dir.: Jeremy Barlow. (11m). NEDBAL: Princessa Jacinta, suite de ballet. Orquestra de Cambra Dvorak. Dir.: Miroslav Homolka. (34m). DIVERSOS AUTORS: "Charleston Alley" (tema de jazz). Lambert, Hendricks & Ross. (3m). J.Ch.BACH: Concert per a piano op. 13 n. 4. Ingrid Haebler. Cappella Academica Wien. Dir.: Eduard Melkus. (17m). LISZT: Simfonia Dante. Veronika Kincses, soprano. Cor de dones del cor de la Ràdio i Televisió Hongaresa. Orquestra Simfònica de Budapest. Dir: György Lehel. (48m).

18.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

SCHUBERT: Simfonia n. 2, D 125. Staatskapelle Dresden. Dir.: Colin Davis. (34m). VIVALDI: Concert per a dues mandolines, RV 532. Il Giardino Armonico. Dir.: Giovanni Antonini. (11m). J(II)STRAUSS: Vals de l'Emperador. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Willi Boskovsky. (10m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 14 de març de 1997 a la sala Luz de Gas de Barcelona. SABATÉS: Keatoniana, suite per a piano i percussió. Jordi Sabatés, piano. Camut Band. (72m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dilluns.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dimarts.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIVENDRES, 27 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

BARTOK: El príncep de fusta, ballet op. 13. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Pierre Boulez. (55m). CHOPIN: Gran vals brillant op. 34 n. 1. Evgeny Kissin, piano. (5m). BERG: Wozzeck, extractes. Gwendy Fine, soprano. Orquestra Simfònica. Dir.: Carlos Kleiber. (19m). HAYDN: Simfonia n. 44 "La fúnebre". Orquestra Amsterdam Baroque. Dir.: Ton Koopman. (23m). ELGAR: Quintet per a piano, op. 84. Peter Donohoe, piano. Quartet Maggini. (36m). DVORAK: Cants moravis, op. 38. Cor Mixt Kühn. Dir.: Pavel Kühn. Stanislav Bogunia, piano. (7m). YSAYE: Poema elegíac, per a violí i orquestra. Jerrold Rubenstein. Orquestra Nacional de Bèlgica. Dir.: Mendi Rodan. (15m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ELS QUARTETS DE CORDA DE HAYDN: *Op. 33 "Gli Scherzi"*. Quartet de corda op. 33 n. 4 (Hob.III:40). Quartet Aeolian. (17m). Quartet de corda op. 33 n. 5 (Hob.III:41). Quartet Aeolian. (20m). Quartet de corda op. 33 n. 6 (Hob.III:42). Quartet Aeolian. (17m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

MILÀ: Tres havaneres, op. 48, op. 52 i op. 53. Leonora Milà, piano. (8m). GARRETA: Suite en Sol. Orquestra Simfònica Catalana. Dir.: Antoni Ros Marbà. (30m). GERHARD: Cançoner de Pedrell. Josep Benet, tenor. Orquestra de Cambra del Teatre LLiure. Dir.: Josep Pons. (17m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 EL DIA DE L'OIENT

Continuació del programa.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 23 de març de 1997 al Palau de la Música Catalana, de Barcelona. ELS DIUMENGES AL PALAU. GERSHWIN: Rapsody in blue. BRUCH: Concert per a violí i orquestra n. 1, op. 26. HEIFETZ/GRIGORAS: Hora staccatto. BORODIN: Simfonia n. 2. Bruce Polay, piano. Mihai Craioveanu, violí. Knox-Galesburg Symohony (Illinois). Dir.: Scott Garlock. (84m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSIQUES DEL MÓN

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dimarts.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dimecres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DISSABTE, 28 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA

GIL I MEMBRADO: Glossa del bon caçador. Glossa del cant dels ocells. Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (6m). DANSES TRADICIONALS CATALANES: La Tirotitaina del Pallars. Galop de Cortesia de Gurb. Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (4m). GIL I MEMBRADO: Glossa dels Tres Tambors. Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (3m). HAVART: Tema i variacions, per a tenora i orgue. Josep Gispert. Lydie Rifa. (8m). SEGURA: Sonet d'Olesa, sardana cantada. Cobla Vila d'Olesa. Dir.: Jaume Puig i Llongueras. (4m). SERRA: Dansa de fadrins. Cobla Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. (6m). J.CASSÚ: Les voltes d'en Rosés, havanera. Cobla Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (3m). MOLINA: Mediterrània, polca. Cobla Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (3m). BOU: "El saltiró de la cardina", "Llevantina", sardanes. La Principal de la Bisbal. (6m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA

Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 EL DIA DE L'OIENT

Continuació del programa.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 L'ÀUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES

RAMEAU: Les Fêtes d'Hébé o Les Talens Liriques, òpera-ballet en un pròleg i tres actes. Sophie Daneman. Sarah Connolly. Jean-Paul Fouchécourt. Paul Agnew. Thierry Félix. Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (150m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA ANTIGA

02.00 REPERTORI DE CONCERT

Emès el dimecres.

03.00 GRANS INTEGRALS

Emès el dijous..

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIUMENGE, 29 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA

SPOHR: Missa per a cinc solistes i dos cors a cinc veus, op. 54. Juliane Claus. Beate Timm. Christiane Oertel. Martin Petzold. Wolfgang Dersch. Cor de la Ràdio de Berlín. Dir.: Michael Gläser. (30m). CANT CORS (manuscrits franciscans dels segles XVII i XVIII): Laeta devote. Ensemble Organum. Dir.: Marcel Pérès. (7m). LUPORINI: Andante religiós per a orquestra. Orquestra lírico-simfònica del Teatre de Giglio. Dir.: Giuliano Carella. (5m). HASSE: Requiem en Do M. Greta De Reyghere. Susanna Moncayo von Hase. Ian Honeyman. Dirk Snellings. Il Fondamento. Dir.: Paul Dombrecht. (50m). DE ZUMAYA: Celebres, publiquen. Chanticleer. Chanticleer Sinfonia. Dir.: Joseph Jennings. (7m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."
Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA
HAYDN: L'anima del filosofo ossia Orfeo ed Euridice, òpera en quatre actes. Cecilia Bartoli. Uwe Heilmann. Ildebrando D'Arcangelo. Andrea Silvestrelli. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (124m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI
Guió i selecció: Àlex Robles.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICS DE CATALUNYA

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dijous.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el divendres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DILLUNS, 30 DE NOVEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
SCHNITTKE: Simfonia n. 3 (1981). Orquestra Filharmònica d'Estocolm. Dir.: Eri Klas. (49m). FAURE: Quintet n. 2, op. 115. Jean Hubeau, piano. Quatuor Via Nova. (31m). GLUCK: "Che farò senza Euridice", d'Orfeo ed Euridice. Jeenifer Larmore. Orquestra Nacional Gal•lesa. Dir.: Carlo Rizzi. (5m). BRITTEN: Suite per a arpa, op. 83. Osian Ellis. (13m). BALAKIREV: Tamara, poema simfònic. The Philharmonia. Dir.: Ievgeny Svetlanov. (22m). MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 21, KV 467. Philharmonia Orchestra. Solista i director: Vladímir Ashkenazy. (29m). MARTINU: Quatre Cançons a la Verge. Cor Mixt Kühn. Dir.: Pavel Kühn. (11m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE HAYDN Quartet de corda op. 42 (Hob.III:43). Quartet Aeolian. (13m). Op. 50 "Quartets Prussians". Quartet de corda op. 50 n. 1 (Hob.III:44). Quartet Aeolian. (22m). Quartet de corda op. 50 n. 2 (Hob.III:45). Quartet Aeolian. (23m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX
COPLAND: Hear Ye! Hear Ye!, ballet en un acte. London Sinfonietta. Dir.: Oliver Knussen. (32m). FERGUSON: Partita per a dos pianos, op. 5 b. Howard Shelley. Hilary Macnamara. (21m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
HAYDN: Simfonia concertant per a oboè, fagot, violí i violoncel n. 105, en Si b M. Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (20m). DE HITA: Dues cançons. Los Ministriles de Lisboa. (6m). BIZET: L'Arlesiana, op. 23. Música d'escena. Orfeó Donostiarra. Orquestra del Capitoli de Tolosa. Dir.: Michel Plasson. (54m). TELEMANN: Trio Sonata per a oboè, viola i baix continu en do m. Ensemble Musica Viva et Antiqua. (10m). KRUMPHOLTZ: Concert per a arpa i orquestra n. 6, op. 9. Roberta Alessandrini. Orquestra de Mantua. Dir.: Vittorio Parisi. (24m). XOSTAKOVITX: Suite de "Katerina Ismailova". Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (17m). RODRIGO: A la busca del más allá. Orquestra de la Ràdio de Berlín. Dir.: Hans-Dieter Baum. (15m). SIBELIUS: Luonnotar, op. 70. Poema simfònic. Ph. Bryn-Julson, soprano. Orquestra Nacional Escocesa. Dir: Alexander Gibson. (10m).

18.00 ALMANAC
Un espai destinat a evocar i reviure els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Àlex Robles. 19.00 REPERTORI DE CONCERT LISZT: Dansa macabra. Jorge Bolet, piano. Orquestra Simfònica de Londres. Dir: Ivan Fischer. (16m). FAURE: Dolly, suite per a piano a quatre mans, op. 56. Jean-Philippe Collard i Brino Rigutto, piano. (14m). HAYDN: Simfonia n. 102. Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (25m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col.laboració del Consell Català de la Música. LA GUITARRA

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 TEMPORADA DE L'OBC
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 27 de novembre de 1998 al Palau de la Música Catalana de Barcelona. PATTERSON: Blue mosaics, per a clarinet baix i orquestra (Estrena). CHOPIN: Concert per a piano i orquestra n. 1, op. 11. BRAHMS: Simfonia n. 2, op. 73. Ko-Eun Lee, piano. Alfons Reverté, clarinet baix. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA PER A COBLA

02.00 L'AUDIOVISUAL

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMARTS, 1 DE DESEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA MÚSICA PER COMENÇAR EL DIA.
Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
RAKHMANINOV: Concert per a piano i orquestra n. 4. Zoltan Kocsis. Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Edo de Waart. (25m). MENDELSSOHN: Quartet de corda op. 12. Quartet Melos. (23m). SCHÖNBERG: Tres sàtires per a cor mixt, op. 28. Membres de la London Sinfonietta. BBC Singers. Dir.: Pierre Boulez. (11m). BLOW: Xacona en Sol M. Musica Antiqua Köln. Dir.: Reinhard Goebel. (5m). DEBUSSY: Children's corner. Zoltan Kocsis, piano. (16m). R.STRAUSS: Don Quixot, op. 35. Raphael Wallfisch, violoncel. John Harrington, viola. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (44m). PIAZZOLLA: 4 Estaciones Porteñas. Patrick Gallois, flauta. Göran Söllscher, guitarra. (16m). MONTSALVATGE: Concertino 1 + 13. Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra. Dir.: Gerard Claret. (12m). VIVALDI: Beatus vir, RV 598. Margaret Marshall, soprano; Felicity Lott, soprano; Susan Daniel, mezzosoprano; John Alldis Choir; Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Vittorio Negri. (8m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE HAYDN: *Op. 50 "Quartets Prussians"*. Quartet de corda op. 50 n. 3 (Hob.III:46). Quartet Aeolian. (20m). Quartet de corda op. 50 n. 4 (Hob.III:47). Quartet Aeolian. (20m).

14.00 MOMENTS LÍRICS
SCHUBERT-BERTE / KREUTZER: 2 àries d'opereta. Bernd Weikl, barítion. Cor i Orquestra Simfònica de l'ORF. (6m). VERDI: "Gualtier Maldè... Caro nome" de l'acte I de Rigoletto. Maria Callas. Renato Ercolani. Carlo Forti. William Dickie. Cors i Orquestra del Teatre de l'Scala de Milà. Dir.: Tullio Serafin. (10m). SULLIVAN: Els Gondolers, extractes. Solistes vocals. Cors del Festival de Glyndebourne. Orquestra Pro Arte. Dir.: Malcolm Sargent. (14m). ALONSO: La parranda. Lolita Rovira. Marcos Redondo. Cor i Rondalla. Orquestra Simfònica Espanyola. Dir.: F. Delta. (24m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
RESPIGHI: Festes Romanes. The Oregon Symphony. Dir.: James de Preist. (26m). WALTON: Dues peces per a corda, per a la pel.lícula "Enric V". Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: D. Barenboim. (5m). SATIE: Coses vistes a dreta i a esquerra (sense ulleres). Frank Peter Zimmermann, violí. Alexander Lonquich, piano. (5m). REINDL: Simfonia concertant per a violí solista, dues flautes, dos oboès, fagot, dues trompes i corda, en Re M. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Howard Griffiths. (20m). MOMPOU: Suburbis (orquestració de Rosenthal). Orquestra de Cambra Teatre LLiure. Dir.: Josep Pons. (14m). KREUTZER: Set lieder. Peter Schreier, tenor. Thomas Hans, piano. (18m). BACH: Sonata per a flauta, BWV 1013. Bart Kuijken. (18m). RAFF: Simfonia n. 4, op. 167. Orquestra Milton Keynes. Dir.: Hilary Davan Wetton. (34m). SMETANA: Quartet de corda n. 2. Quartet Talich. (18m).

18.00 GRANS INTÈRPRETS

19.00 REPERTORI DE CONCERT
GRIEG: Sonata per a violí i piano, op. 8. Dimitry Sitkovetsky. Bella Davidovitx. (19m). PRÓKOFIEV: Romeu i Julieta, ballet en 4 actes. (3r. acte). Orquestra Simfonica de Boston. Dir.: Seiji Ozawa. (35m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 PERFILS
Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la se-

va obra. FRANCESC TAVERNA BECH

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 3 d'abril 1998 al Teatre La Faràndula de Sabadell. Temporada 1997/98. HAYDN: Simfonia n. 44 "Fúnebre". MOZART: Rèquiem en re m, KV 626. Mireia Casas, soprano. Elisenda Cabero. Lluís Vilamajó, tenor. Pau Bordas, baix. Cor Madrigal. Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Pierre Cao. (69m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 NOUS INTÈRPRETS

02.00 SELECCIÓ DE JAZZ

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMECRES, 2 DE DESEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10,08 CAPSA DE MÚSICA

HANDEL: Te Deum de Dettingen. Solistes vocals. Cor de l'Abadia de Westminster. The English Concert. Dir.: Simon Preston. (40m). BRAHMS: Quintet de corda n. 2, op. 111. Gérard Caussé, viola. Quartet Hagen. (30m). BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 26, op. 81 a "Els Adéus". Gerhard Oppitz. (17m). MILHAUD: Concert per a arpa i orquestra, op. 323. Milena Sperlova. Orquestra Filharmònica Estatal de Brno. Dir.: Frantisek Jílek. (22m). OCKEGHEM: Ma bouche rit. The Medieval Ensemble of London. Dir.: Peter Davies i Timothy Davies. (5m). MARTINU: Variacions sobre un tema de Rossini, per a violoncel i piano. Michaela Fukacová. Ivan Klánsky. (8m). DVORAK: Simfonia n. 7, Op. 70. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Rafael Kubelik. (38m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ELS QUARTETS DE CORDA DE HAYDN: *Op. 50 "Quartets Prussians"*. Quartet de corda op. 50 n. 5 (Hob.III:48). Quartet Aeolian. (19m). Quartet de corda op. 50 n. 6 (Hob.III:49) "La granota". Quartet Aeolian. (24m).

14.00 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

SCRIABIN: Simfonia n. 3, op. 43 "El poema diví". Gran Orquestra Simfònica de la RTV de l'URSS. Dir.: Vladímir Fedosseiev. (46m). TURINA: Danses gitanes, op. 55. Albert Guinovart, piano. (12m). BAX: Roscatha, poema simfònic. Orquestra de l'Ulster. Dir.: Bryden Thomson. (11m). TRADICIONAL: El fill del rei. Montserrat Figueras. La Capella Reial de Catalunya. Dir.: Dir.: Jordi Savall. (7m). PEZOLD: Partita per a viola d'amor en Fa M. Dorothea Jappe. (11m). STANFORD: Concert per a clarinet op. 80. Thea King. Philharmonic Orchestra. Dir.: Alun Francis. (22m). LINDPAINTNER: Simfonia concertant per a quintet de vent i orquestra op. 44. Quintet de vent Aulos. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Bernhard Güller. (18m). CHOPIN: Sonata per a violoncel i piano, op. 65. Claude Stark. Ricardo Requejo. (27m).

18.00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

DVORAK: La bruixa del migdia, poema simfònic op. 108. Orquestra Südwestfunk. Dir.: Walter Weller. (14m). OFFENBACH: Gaîté parisienne, ballet. Orquestra Simfònica de Pittsburg. Dir.: André Previn. (41m).

20.13 TEMPS D'HOMENATGE

GEORGE GERSHWIN: 100 ANYS Walking the dog. Richard Hawley, clarinet. Cincinnati Pops Orchestra. Dir.: Erich Kunzel. (3m). Rhapsody in blue (arranjament de Bernat Castillejo). Albert Guinovart, piano. Cobla Mediterrània. Dir.: Jesús Ventura. (18m). Pardon My English, comèdia musical. William Katt. Arnetia Walker. Michelle Nicastro. John Cullum. Orquestra dirigida per Erc Stern. (68m). A land of mine, America. Central State University. Cincinnati Pops Orchestra. Dir.: Erich Kunzel. (6m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 9 de juliol de 1998 a l'Església Parroquial de Matedepera. XVIII F.I.M. de Matadepera. Daniel Ligorio, piano. (78m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 TEMPORADA D'ÒPERA

03.30 GRANS INTEGRALS

Emès dilluns.

05.00 CAPSA DE MÚSICA

DIJOUS, 3 DE DESEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10,08 CAPSA DE MÚSICA

HINDEMITH: Concert per a violí i orquestra. David Oistrakh. Orquestra Simfònica de la Ràdio de l'URSS. Dir.: Gennadi Rozhdestvenski. (27m). BIBER: Missa Salisburgensis. Gabrieli Consort and Players. Música Antiqua de Colònia. Dir.: Paul McCreesh, Reinhard Goebel. (47m) CHOPIN: 12 estudis per a piano op. 25. Vladímir Ashkenazy, piano. (33m). IVES: "The Unanswered Question". (La pregunta sense resposta). (Versió original). Adolph Herseth, trompeta. Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Michael Tilson Thomas. (7m). SORS: 5 seguidillas. Marta Almajano, soprano. José Miguel Moreno, guitarra. (12m). MOZART: Simfonia n. 39, KV 543. The Academy of Ancient Music. Dir: Christopher Hogwood i Jaap Schröder. (31m). PURCELL: Fantasia sobre una nota Hespèrion XX. (3m).

13.00 GRANS INTEGRALS

ELS QUARTETS DE CORDA DE HAYDN: *Op. 54/55 "Quartets Tost"* (primera sèrie). Quartet de corda op. 54 n. 1 (Hob.III:58). Quartet Aeolian. (20m). Quartet de corda op. 54 n. 2 (Hob.III:57). Quartet Aeolian. (21m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

JOSQUIN DES PRES: Missa La sol fa re mi. The Tallis Scholars. Dir: Peter Phillips. (29m). PERGOLESI: Incarnatus. Osacrum convivium. Valentina di Cola, soprano. Conjunt Coral Palestrina. Conjunt de Cambra Cavalieri. Dir.: Federico Bonetti Amendola. (6m). DOWLAND: Lachrimae. The Dowland Consort. (11m). RAMEAU: Les Indies Galants, primera i segona suite. Les Musicholiers. Dir.: Aviva Einhorn. (9m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA

GORECKI: Simfonia n. 3, op. 36. Dawn Upshaw, soprano. London Sinfonietta. Dir.: David Zinman. (53m). DVORAK: Quartet de corda n. 12, op. 96 "Americà" (B.179). Quartet de corda de Praga. (25m). MENDELSSOHN: Variacions serioses, op. 54. Murray Perahia, piano. (12m). SCHEIN: Banchetto Musicale n. 16, Suite a 5. Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (11m). BUSONI: Dos estudis per a "Doktor Faust", op. 51. Orquestra Simfònica de Cincinnati. Dir.: Michael Gielen. (18m). TELEMANN: Partita n. 2 en Sol M. "Die Kleine Cammer-Music". Paul Dombrecht, oboè. Wieland Kuijken, violoncel. Robert Kohnen, clavecí. (13m). DEBUSSY: Tres cançons de Charles d'Orléans. Cor Monteverdi. Dir.: John Eliot Gardiner. (6m). DEVIENNE: Concert per a fagot n. 2. Eckart Hübner. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: Bohdan Warchal. (14m). BLOMDAHL: Adagio de Música de Teatre n. 1. The Stockholm Sinfonietta. Dir.: Jan-Olav Wedin. (5m).

18.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT

DEBUSSY: Quartet de corda, op. 10. Quartet Alban Berg. (25m). SIBELIUS: Simfonia n. 6, op. 104. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (26m). BACH-GOUNOD: Ave Maria Barbara Hendricks, soprano. Erik Lundkvist, orgue. Orquestra de Cambra d'Estocolm. Dir.: Eric Ericson. (3m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 16 de desembre de 1997 a l'Auditori Winterthur de Barcelona. FESTIVAL DE PIANO I BEL CANTO. Les sonates de Beethoven. Eric Heidsieck, piano. (27m). CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 22 de gener de 1998 al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. CICLE SOLISTES DE L'OCB. ROTA: Concert per a trombó i i piano. CASTÉREDE: Fantasia concertant per a trombó baix i piano. DAFAYE: Suite Marine per a tuba i piano. JACOB: Fanfare, pavan et fughett per a trombó, trombó baix i tu ba. Ricardo Casero i Raúl García, trombons. Pablo Fernández, tuba. Alan Branch, piano. (36m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dilluns.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dimarts.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIVENDRES, 4 DE DESEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
MAHLER: Simfonia n. 7. Orquestra de Cleveland. Dir.: Pierre Boulez. (75m). PURCELL: Sing unto God, Z 52. Michael George, baix. Cor del New College, Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (6m). XOSTAKOVITX: Trio amb piano n. 2, op. 67. Stockholm Arts Trio. (26m). BRAHMS: Concert per a violí i orquestra, op. 77. Arthur Grumiaux. New Philharmonia Orchestra. Dir.: Colin Davis. (39m). TERZI: Toccata. Fantasia in modo di Canzon Francese del Guami. Jakob Lindberg, llaüt. (7m). FAURE: Pavana, op. 50. Cor del Festival de Tanglewood. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Seiji Ozawa. (7m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE HAYDN: *Op. 54/55 "Quartets Tost"* (primera sèrie). Quartet de corda op. 54 n. 3 (Hob.III:59). Quartet Aeolian. (23m). Quartet de corda op. 55 n. 1 (Hob.III:60). Quartet Aeolian. (17m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA
GRANADOS: Madrigal per a violoncel i piano. Membres del Piano Trio Salzburg. (6m). SABATER: Astrònia, per a flauta, oboè i orquestra de cambra. Enregistrament fet per Catalunya Música. Jaume Cortadellas, flauta. Philippe Vallet, oboè. Orquestra de Cambra Teatre Lliure. Dir.: Josep Pons. (16m). BLANCAFORT: Sonatina antiga. Antoni Besses, piano. (20m). MONTEVERDI: Venite videte. Montserrat Figueras, soprano. Ton Koopman, clavicèmbal i orgue. Andrew Lawrence King, arpa. Rolf Lislevand, tiorba. Paolo Pandolfo, baix de viola. Lorenz Duftschmid, violone. (7m). RUERA: Meditació. Oriol Romaní, clarinet. Àngel Soler, piano. (5m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

22.00 AGENDA MUSICAL
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 14 de juliol de 1998 a l'Església Santa Maria del Mar de Barcelona. ELS ORGUES DE CATALUNYA (XVIII CICLE). Obres de CABEZÓN, HEREDIA, BANCHIERI, BRUNA, ZIPOLI, entre d'altres. Joan Paradell, orgue. (43m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSIQUES DEL MÓN

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimarts.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dimecres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DISSABTE, 5 DE DESEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA
CORDERAS: Codinenques, tres petits poemes per a cobla i percussió. Bernat Sallent, percussió. Cobla Selvatana. Dir.: Antoni Mas. (10m). DANSES TRADICIONALS CATALANES: Les danses de Vilanova. Ball plà d'Alinyà. Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (6m). GIL I MEMBRADO: Glossa de Les Muntanyes del Canigó. Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (5m). SERRA: Puigsoliu, poema per a cobla. Cobla Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. (6m). SABATÉ: Somnis d'amor, per a cobla i mezzosoprano. Gemma Coma. Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Marcel Sabaté. (7m). GIL: "Horta de Sant Joan", "Els Porxats del meu poble", sardanes. Cobla Montgrins. (10m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA
Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 L'ÀUDIOVISUAL
Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES
BERLIOZ: Requiem per a tenor, cor i orquestra, Op. 5. (Gran Missa de Difunts). Keith Lewis, tenor. Cors de la Ràdio del Nord i del Sud d'Alemanya. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Colònia. Dir.: Gary Bertini. (92m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICA ANTIGA

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimecres.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dijous..

04.00 CAPSA DE MÚSICA

DIUMENGE, 6 DE DESEMBRE DE 1998

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA
SALAS: Pastorela: "¡Oh niño soberano!. Monjes Benedictins de Silos. Cor Exaudi de Cuba. Dir.: María Felicia Pérez. (7m). JACQUET DE LA GUERRE: "Judith", cantata n. 6 amb simfonia. Isabelle Poulenard, soprano. Brigitte Haudebourg, clavecí. Françoise Bloch, viola de gamba. Dir.: Guy Robert (tiorba). (19m). MENDELSSOHN: Salm 115, op. 31. Solistes vocals. La Chapelle Royale. Collegium Vocale. Ensemble Orchestral de París. Dir: Philippe Herreweghe. (17m). SALAZAR: Magnificat. Solistes vocals i instrumentals. Capilla Peñaflorida. Dir.: José Rada. (7m). DIABELLI: Missa Pastoral, op. 147. Christa Degler. Sylvia Linden. Sunhild Rauschkolb. Desmond Clayton. Hartmut Müller. Cor i Orquestra de St. Michael de Munic. Dir.: Ernst Ehret. (46m). ANÒNIM: Hymnus "Plaudite Tympana". Escolania de Montserrat. Cor de nens de Bad Tölz. Collegium Aureum. Dir.: Ireneu Segarra. (5m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."
Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA
LULLY: Acis i Galatea, pastoral heroica en tres actes i un pròleg. Jean-Paul Fouchécourt. Véronique Gens. Laurent Naouri. Mireille Delunsch. Cor Les Musiciens du Louvre. Les Musiciens du Louvre. Dir.: Marc Minkowski. (107m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI
Guió i selecció: Àlex Robles.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 MÚSICS DE CATALUNYA

02.00 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dijous.

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el divendres.

04.00 CAPSA DE MÚSICA

Freqüències de Catalunya Música per comarques (FM). Baix Ebre, Montsià i Ribera d'Ebre: 102.5. Terra Alta: 97.3. Priorat: 92.2. Alt Camp, Baix Camp, Baix Penedès, Conca de Barberà i Tarragonès: 105.4. Baix Penedès: 105.9. Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segarra, Segrià i Urgell: 91.9. Garraf: 91.9. Alt Penedès, Anoia, Bages i Berguedà: 102.4. Baix Llobregat, Barcelonès, Vallès Occidental i Vallès Oriental: 101.5. Maresme: 96.4/101.5. Osona: 100.5. Solsonès: 89,7. Gironès i Pla de l'Estany: 96,7. La Selva: 96.7/88.7. Baix Empordà: 87.8/96.7. Alt Empordà i Rosselló: 90.8/87.6/93.7/96.7. Garrotxa: 97.1. Ripollès: 100.5/105.8. Cerdanya: 88.4. Alt Urgell: 88.6. Pallars Jussà i Pallars Sobirà: 88.6. Val d'Aran: 92.8/101.2.

BARCELONA (BARCELONÈS)

4 NOVEMBRE	**19 h**	Palau	José M. Fernández, violí. Albert Giménez, piano. José Enrique Bagaría. Piano. Cervelló, Franck, Haydn, Falla, Liszt. (El Primer Palau).
	21 h	Teatre Lliure	*El paradís de les muntanyes*, de Jesús Rodríguez Picó. (Festival de Músiques Contemporànies).
	22,30 h	Hivernacle Ciutadella	Evohe. Ana Rosa Landa, piano. César Martínez, bateria. Toni Pujol, contrabaix. Francesc Ubanell, guitarra. (Jazz a l'Hivernacle).
5 NOVEMBRE	**21,30 h**	CCCB	J.M. Sancho, clarinet. Pilar López-Carrasco, piano. Martínez, Gregorc, Casablancas, guinjoan, Petric, Homs, Morales, Porter, Mihelcic. (ACC. Festival de Músiques Contemporànies).
6 NOVEMBRE	**20 h**	Auditori SGAE	Roger Raventós, guitarra. Castelnuovo-Tedesco, Koshkin, Brouwer, Gerhard, Rodrigo, Dyens. (JJMM de Barcelona).
	21 h	Palau	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Maurice Jarre. Música de cinema.
7 NOVEMBRE	**19 h**	Palau	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Música de cinema. (Segona audició).
	20 h	Casal del Metge	Jordi Pellicer, piano. Scarlatti, Mozart, Brahms, Scriabin, Ravel. (JJMM de Barcelona).
	21 h	Teatre Lliure	*El paradís de les muntanyes*, de Jesús Rodríguez Picó. (Festival de Músiques Contemporànies).
8 NOVEMBRE	**18 h**	Teatre Lliure	*El paradís de les muntanyes*, de Jesús Rodríguez Picó. (Festival de Músiques Contemporànies).
10 NOVEMBRE	**19,30 h**	Local Amics dels Clàssics	Joan Palet i Valero, violoncel. José Enrique Bagaría, piano. Bach, Chopin, Falla, Brahms. (Amics dels Clàssics).
	22 h	Luz de Gas	Bill Bruford's. *Earthworks*. (XXX Festival Internacional de Jazz de Barcelona).
11 NOVEMBRE	**20 h**	Catedral	Jordi-Agustí Piqué, orgue. Bach, Casanoves, Viola. (L'orgue de la Catedral de Barcelona. Euroconcert).
	21,30 h	CCCB	Grupo Enigma. Orquestra de Cambra de l'Auditori de Saragossa. Dir.: Juan José Olives. González Arroyo, Bosch, Taverna-Bech, Gorecki. (ACC. Festival de Músiques Contemporànies).
12 NOVEMBRE	**21,30 h**	Palau	Chick Corea & Origin. (XXX Festival Internacional de Jazz de Barcelona).
13 NOVEMBRE	**20 h**	Auditori SGAE	Jordi López, piano. Brouwer, Guinjoan, Sardà, Montsalvatge. (JJMM de Barcelona).
	21 h	Palau	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Kyoko Takezawa, violí. Magdalena Martínez, flauta. Dir.: Lawrence Foster. Berlioz, Dvorák, Montsalvatge, Stravisnki.
	21,30 h	Luz de Gas	*Àlbum de Sons*. 20 anys de l'Aula de Música Moderna i Jazz. (XXX Festival Internacional de Jazz de Barcelona).
14 NOVEMBRE	**19 h**	Palau	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Segona audició).
	22 h	Teatre del Cercle (Gràcia)	Isabel Rocatti, actriu. Imma Guàrdia, violí. Homenatge a García Lorca.
15 NOVEMBRE	**11 h**	Palau	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Tercera audició).
	17 h	Palau	*La Vierge* (en versió de concert), de Jules Massenet. Dir.: José Collado. (Gran Teatre del Liceu).
	20 h	Casal del Metge	Trio I Amici. Pere Bartolomé, violí. Núria Padrós, violoncel. David Casanova, piano. Brahms, Dvorák. (JJMM de Barcelona).
17 NOVEMBRE	**21 h**	Palau	Musicians of the Globe. Joanne Lunn, soprano. Roderick Williams, barítion. Dir.: Philip Pickett. *Música escènica dels temps de Shakespeare*. (Euroconcert).
18 NOVEMBRE	**21,30 h**	Luz de Gas	Spetec. (XXX Festival Internacional de Jazz de Barcelona).
	22 h	Palau	*La Vierge* (en versió de concert), de Jules Massenet. Dir.: José Collado. (Gran Teatre del Liceu).
	22,30 h	Hivernacle Ciutadella	Dixparate. Kati Riera, caixa. Imma Udina, clarinet. Javi Abella, banjo. Montse Faura, trombó. (Jazz a l'Hivernacle).
19 NOVEMBRE	**22 h**	Luz de Gas	Steve Coleman & Five Elements. (XXX Festival Internacional de Jazz de Barcelona).
20 NOVEMBRE	**20 h**	Casal del Metge	Montse Solà Pijuan, soprano. Lali Solà Ortega, piano. Strauss, Schumann, Ravel, Debussy. (JJMM de Barcelona).
	20 h	Auditori SGAE	Quartet Tàlia. Eduard Herrero, violí. Enric Riera, violí. María Juan Pérez, viola. Tais Costa, violoncel. Boliart, Soler, Ruera. (JJMM de Barcelona).
	21,30 h	Luz de Gas	Bebo Valdés & Eladio Reinon Big Band. (XXX Festival Internacional de Jazz de Barcelona).
21 NOVEMBRE	**19 h**	Palau	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Mark Kaplan, violí. Lluís Claret, violoncel. Joseph Kalishtein, piano. Dir. Lawrence Foster. Beethoven, Berg, Strauss, Brahms.
	21,30 h	Luz de Gas	Brad Mehldau (solo piano). (XXX Festival Internacional de Jazz de Barcelona).
22 NOVEMBRE	**11 h**	Palau	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Segona audició).
	11,15 h	Orfeó Gracienc	Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. Montserrat Palet i Dalmases, violí. Juli Cèsar Díaz Gran, violí. Dir.: Joan Palet i Ibars. Stamitz, Telemann, Vivaldi, García Gago. (Amics dels Clàssics).
	18 h	Palau	Festa de la Música.
	22 h	Palau	Staatskapelle Berlín. Daniel Barenboim, dir. i solista. Beethoven, Brahms. (Ibercamera).
23 NOVEMBRE	**20,30 h**	Auditori Winterthur	Quartet Casals. Vera Martínez-Mehner, violí. Abel Tomàs, violí. Andoni Mercero, viola. Arnau Tomàs, violoncel. Schubert. (Schubertíada a L'Illa).
24 NOVEMBRE	**21 h**	Palau	Víctor Tretiakov, violí. Natàlia Gutman, violoncel. Eliso Virsaladze, piano. Txaikovski, Xostakóvitx (concert homentage a Sviatoslav Richter). (Ibercamera).
25 NOVEMBRE	**22,30 h**	Hivernacle Ciutadella	Aiguaviva Quartet. Araceli Aiguaviva, veu. Martí Ventura, piano. José Mª (Curro) Gálvez, contrabaix. Raón Díaz, bateria. (Jazz a l'Hivernacle).
26 NOVEMBRE	**20,30 h**	Auditori Winterthur	Quartet Casals. Schubert. (Schubertíada a L'Illa).
	21,30 h	Palau	Rubén González & Ibrahim Ferrer y su conjunto, + A. Bover & H. Fumero Duet. (XXX Festival Internacional de Jazz de Barcelona).
27 NOVEMBRE	**20 h**	Casal del Metge	Isabel Fèlix, piano. Liszt, Britten, Ravel, Granados, Ginastera. (JJMM de Barcelona).
	20 h	Auditori SGAE	Antoni Pola, saxo. Scelsi, Noda, Prieto, Lauba, Rolín. (JJMM de Barcelona).
	21 h	Palau	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Ko-Eun Lee, piano. Alfons Reverté, clarinet baix. Dir.: Lawrence Foster. Patterson, Chopin, Brahms.
28 NOVEMBRE	**12 h**	Palau	Orquestra Simfònica del Vallès. Lluís Claret, violoncel. Dir.: Jordi Mora. Beethoven, E. Casals, Schumann. Concert commemoratiu del 25è aniversari de la mort de Pau Casals. (Concerts Simfònics al Palau).
	19 h	Palau	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Segona audició).
	20 h	Casal del Metge	Maria Rotger, violí. Juan Antonio Gómez, piano. Beethoven, Debussy, Franck. (JJMM de Barcelona).
	22 h	Luz de Gas	Blue Monday Orchestra. *Homenatge a G. Gershwin*. (XXX Festival Internacional de Jazz de Barcelona).
29 NOVEMBRE	**11 h**	Palau	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Tercera audició).
	12 h	Basílica N.S. Mercè	Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Dir.: Josep Vila i Casañas. Centenari del F.C. Barcelona.
1 DESEMBRE	**21 h**	Palau	Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Cor Jove de l'Orfeó Català (patrocinat per Fundación Coca-Cola España). Corals infantils de l'Orfeó Català. Grup instrumental. Dir.: Josep Vila i Casañas. *Poema de Nadal*, d'Enric Ribó (lletra de Josep M. de Sagarra). Centenari del F.C. Barcelona.

3 DESEMBRE	**21 h**	Palau	Orchestre de Picardie. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa de Catalunya). Caroline Pelon, soprano. Montserrat Torruella, mezzosoprano. John Elwes, tenor. Jean-Louis Serre, baix. Dir.: Edmon Colomer. Schönberg. Haydn. (Palau 100).
BADALONA (BARCELONÈS) - II CICLE DE MÚSICA ANTIGA			
5 NOVEMBRE	**21 h**	Església Santa Maria	Orquestra Barroca Catalana. Josep Borràs, baixò. Dir.: Sergi Casademunt. Corelli, Händel, Purcell, Martín i Soler, Viola.
19 NOVEMBRE	**21 h**	Capella església Sant Josep	Josep M. Roger, pianoforte. Sor.
26 NOVEMBRE	**21 h**	Cripta església Sant Josep	Pere Ros, viola de gamba. Juan Carlos Rivera, tiorba. Repertori francès.
3 DESEMBRE	**21 h**	Església Pares Carmelites	Davitt Moroney, clavicèmbal. Bach, Anglebert, Couperin.
BERGA (BERGUEDÀ)			
1 NOVEMBRE	**17,30 h**	Església St. Francesc	Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Carles Trepat, guitarra. Dir.: Jordi Casas Bayer. Albéniz, Castelnuovo-Tedesco, Villa-Lobos, Oltra. Homenatge García Lorca.
LA BISBAL DEL PENEDÈS (BAIX PENEDÈS)			
22 NOVEMBRE	**18,30 h**	Església Santa Maria	Coral Cantiga. Concet de Santa Cecília.
CANOVELLES (VALLÈS ORIENTAL)			
15 NOVEMBRE	**19 h**	El Campanar	Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Carles Trepat, guitarra. Dir.: Jordi Casas Bayer. Albéniz, Castelnuovo-Tedesco, Villa-Lobos, Oltra. Homenatge García Lorca.
CAPELLADES (ANOIA)			
14 NOVEMBRE	**21 h**	Paper de Música	Josefina Rigolfas i Jordi Vilaprinyó, piano. Ignasi Vila i Marc Cabero, percussió. Bartók, Brahms, Sanguet, Milhaud.
GRANOLLERS (VALLÈS ORIENTAL) - XIX FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA			
1 NOVEMBRE	**19 h**	Centre Cultural Fundació "la Caixa"	Chris Kase Quintet. Chris Kase, trompeta. Víctor de Diego, saxo tenor. Albert Sans, piano. David Mengual, contrabaix. Marc Miralta, percussió. Jazz.
8 NOVEMBRE	**19 h**	Centre Cultural Fundació "la Caixa"	Tomatito, guitarra. Joselito Fernández, guitarra. Potito, teclats i veu.
15 NOVEMBRE	**19 h**	Sala Francesc Tarafa	Carles Riera, clarinets i corno di bassetto. Eric Hoeprich, clarinets i corno di bassetto. Jane Gower, fagot. Josep M. Roger, piano. Weber, Glinka, Mendelssohn.
22 NOVEMBRE	**19 h**	Centre Cultural Fundació "la Caixa"	Orquestra de Cambra de Granollers. Laia Masramon, piano. Dir.: Francesc Guillén. Mendelssohn, Beethoven.
28 NOVEMBRE	**22 h**	Centre Cultural Fundació "la Caixa"	Coral Polifònica de Granollers. Frederic Roda, dir. Teatral. Agustí Vidal, dir. Musical. Dir.: Salvador Brotons. Estrena de l'òpera coral de S. Brotons, amb llibret de J. Sesé sobre la Unió Liberal de Granollers.
LLEIDA (SEGRIÀ)			
21 NOVEMBRE	**21 h**	Auditori Enric Granados	Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Carles Trepat, guitarra. Dir.: Jordi Casas Bayer. Albéniz, Castelnuovo-Tedesco, Villa-Lobos, Oltra. Homenatge García Lorca.
MANRESA (BAGES)			
1 NOVEMBRE	**18,30 h**	Teatre Conservatori	Unió Musical del Bages. Corals Eswertia, Font del Fil, Capella de Música de la Seu, Orfeó Manresà.
21 NOVEMBRE	**22 h**	Teatre Conservatori	Orquestra de Cambra de Granollers. Laia Masramon, piano. Dir.: Francesc Guillén.
PALAU DE PLEGAMANS (VALLÈS OCCIDENTAL)			
6 NOVEMBRE	**21 h**	Església Santa Maria	Escolania de Montserrat. (XXV Nits Musicals a Santa Maria de Palau Solità).
PUIGCERDÀ (CERDANYA)			
7 NOVEMBRE	**22 h**	Auditori Arxiu Històric	Jordi Vilaprinyó, piano.
REUS (BAIX CAMP)			
17 NOVEMBRE	**22 h**	Teatre Fortuny	La Capella Reial de Catalunya. Dir.: Jordi Savall.
19 NOVEMBRE	**21 h**	Teatre Fortuny	*Aida*, de Verdi. Dir.: Federico García Vigil. (Òpera a Catalunya).
22 NOVEMBRE	**19,30 h**	Església prioral de St. Pere	Olivier Latry, orgue (organista titular de Notre-Dame de París). Bach, Boëly, Lefebure-Wely, Franck, Widor, Vierne, Latry.
SABADELL (VALLÈS OCCIDENTAL)			
4 NOVEMBRE	**21 h**	La Faràndula	*Aida*, de Verdi. Dir.: Federico García Vigil. (Òpera a Catalunya).
6 NOVEMBRE	**21 h**	La Faràndula	*Aida*, de Verdi. Dir.: Federico García Vigil. (Òpera a Catalunya).
8 NOVEMBRE	**18 h**	La Faràndula	*Aida*, de Verdi. Dir.: Federico García Vigil. (Òpera a Catalunya).
10 NOVEMBRE	**21 h**	La Faràndula	*Aida*, de Verdi. Dir.: Federico García Vigil. (Òpera a Catalunya).
22 NOVEMBRE	**11,30 h**	Antiga Escola Empresarials	Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Jordi Mora. Beethoven, Schumann. (Concerts conversa).
27 NOVEMBRE	**21,30 h**	La Faràndula	Orquestra Simfònica del Vallès. Lluís Claret, violoncel. Dir.: Jordi Mora. Beethoven, E. Casals, Schumann. Commemoració del 25è aniversari de la mort de Pau Casals.
29 NOVEMBRE	**11,30 h**	Antiga Escola Empresarials	Orquestra Simfònica del Vallès. Lluís Claret, violoncel. Dir.: Jordi Mora. E. Casals. (Concerts conversa).
SANT ANDREU DE LA BARCA (BAIX LLOBREGAT)			
29 NOVEMBRE	**20 h**	Església	Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Carles Trepat, guitarra. Dir.: Jordi Casas Bayer. Albéniz, Castelnuovo-Tedesco, Villa-Lobos, Oltra. Homenatge García Lorca.
TARRAGONA (TARRAGONÈS)			
24 NOVEMBRE	**20 h**	Teatre Metropol	Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Carles Trepat, guitarra. Dir.: Jordi Casas Bayer. Albéniz, Castelnuovo-Tedesco, Villa-Lobos, Oltra. Homenatge García Lorca.
28 NOVEMBRE	**21 h**	Teatre Metropol	Cor Jove de l'Orfeó Català (patrocinat per Fundación Coca-Cola España). Dir.: Conxita Garcia.
EL VENDRELL (BAIX PENEDÈS)			
8 NOVEMBRE	**12 h**	Auditori Pau Casals	Anna Moreno-Lasalle, soprano. Montserrat Margalef, clarinet. Àngels Vila, piano. Schubert, Meyerbeer, Bliss, Herman.
21 NOVEMBRE	**22 h**	Auditori Pau Casals	Cor femení Suzukake. Folklore japonès.
29 NOVEMBRE	**12 h**	Auditori Pau Casals	Cor Orfeó Parroquial. Cor Joves Veus. El Petit Estel. Concet de Santa Cecília.

Cal acabar amb la llei del mínim esforç

Dennis Rowland i Jeff Jerolamon Big Band. La Boîte. Del 8 de setembre al 4 d'octubre de 1998.

Per ALBERT SUÑÉ

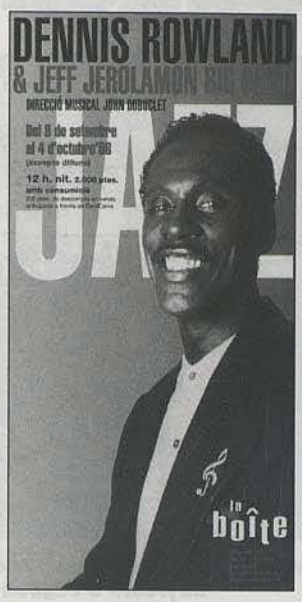

Poder escoltar una *big band* a escassos metres de distància de l'escenari té un gran actractiu. Que augmenta considerablement si es comprova que el cantant de l'orquestra integrada per músics autòctons, o que ja fa anys que viuen a Catalunya, és un exvocalista de la formació de Count Basie.

En efecte, Dennis Rowland va actuar fa uns anys amb el Comte. I a bona fe que obtingué èxits merescuts. En primer lloc, perquè treballar al costat de la màquina més ben greixada de *swing* de tota la història ja és un avantatge considerable. I després perquè Dennis Rowland tresoreja una veu magnífica, pastosa, d'ampli espectre, que sap modular a la perfecció. Ultra aquests aspectes, cal remarcar que és un tipus que se sap posar el públic a la butxaca així que apareix a l'escenari.

Però Rowland devia pensar en més d'una ocasió que l'orquestra que tenia al darrere no es col·locava, com ell, a l'alçada de les circumstàncies, perquè gairebé sempre interpretà amb el mateix vigor. Fossin temes ràpids, mitjans o balades.

I si una *big band* escomet a la valenta sense pensar a modular, sense pensar a matisar les seves notes, allò que surt de l'escenari és un autèntic tro. És com si et llancessin a cada moment un roc pel cap. Perquè aquell espai reduït es converteix en una caverna que no engoleix el soroll, sinó que el projecta furient damunt del públic situat allà mateix.

Flac favor, doncs, van fer els músics de la *big band* als afeccionats presents a La Boîte. I això que es comprovà que l'orquestra del bateria Jeff Jerolamon la sap molt llarga. Volem dir que els seus components tenen suficient ofici com per sortir-se'n dignament interpretant temes dels clàssics del jazz.

Es notà, a més, que hi havia hagut uns assajos i que ja feia dies que la banda actuava plegada. Però el director musical de la formació, el trombonista John DuBuclet, era assegut entre els músics de la seva corda. Si s'hagués col·locat al davant, hauria comprovat perfectament allò que hem dit més amunt.

Tot i que –ens consta– DuBuclet demanà sempre durant els assajos que la banda matisés. Però per als músics és molt millor tocar sempre al mateix nivell que no pas fer l'obligat esforç de modular. Aquest vici, realment molt estès, ja seria hora que comencés a plegar veles. Perquè és una autèntica llàstima que un concert engrescador *a priori*, es converteixi en un turment per als amants de les grans formacions.

FOTO: ROS RIBAS

Explicar l'inexplicable

Companyia Gelabert-Azzopardi. *Zumzum-ka*. Cesc Gelabert, coreografia. Pascal Comelade, música. Frederic Amat, espai escènic. Teatre Lliure. Setembre de 1998.

Per J.C.C.

Fa uns quants mesos, amb motiu de la presentació del Festival de Granada on es va estrenar aquest espectacle, Cesc Gelabert i Frederic Amat van fer un exercici difícil d'explicació d'una cosa tan inexplicable en termes figuratius com és aquest ballet; que aleshores, per a més inri, es trobava en una fase de gestació molt incipient. Feia la sensació que el títol era la seva part més concreta.

I tanmateix les explicacions provocaven interès per la proposta. Ara, un cop n'hem gaudit, a més amb el rodatge prou ampli –l'al·ludit Festival de Granada i el Festival Grec–, hom se satisfà de comprovar que aquell interès desvetllat no era gratuït. Perquè ens trobem davant d'un treball d'un enorme atractiu, summa de components bàsics –coreografia, interpretació, espai i música–, que assoleixen una categoria molt elevada.

Partint de la base de la inexplicabilitat de l'espectacle en termes –hi insisteixo– figuratius, l'important és que damunt l'escena "passen coses"; que a l'espectador li arriben imatges d'una gran bellesa. Transmeses en un ritme que fa la sensació que sempre és el que ha de ser en cada moment. Que la fusió entre espai, moviment i música –esplèndida la partitura de Comelade–, es desenrotlla amb aquella fluïdesa i idoneïtat essencial en la qual tot assoleix la mesura poètica i poemàtica exacta.

Hi ha art en grans dosis, si entenem art com un fet capaç de transmetre sensacions inefables i alhora vivificadores; que fiblen i provoquen la sensibilitat i alhora la reconforten. I en aquest sentit cal remarcar molt la importància que té la totalitat dels components en joc, la perfecta integració de tots ells i el substrat de consistència intrínseca de cadascun en si mateix.

Espai bellíssim i suggerent el de Frederic Amat, partitura ja ponderada de Comelade, coreografia imaginativa, i, en un pla molt destacat, un altíssim nivell interpretatiu de manera especial pel que fa a Hervé Costa, Giuliano Guemini, Maureen López i Vicky Saiz, juntament amb el mateix Gelabert.

Música a l'estiu, des de Bayreuth a Savonlinna

Per ALBERT VILARDELL

FOTO: A. KIRCHBACH

Escena del tercer acte d'*Els mestres cantaires de Nuremberg* al Festival de Bayreuth d'enguany

És conegut que en arribar l'estiu, la música es trasllada dels teatres convencionals al món dels festivals. Un dels peregrinatges obligats, en aquest cas mai millor dit, és Bayreuth, paradigma del món wagnerià.

Des de l'estructura mateixa del teatre, el seu fossat, l'ambient, la gent i la forma de presentar les obres, tot crea un món màgic diferent que fa gaudir de l'espectacle total que és l'òpera. Un dels valors importants del Festival són els cossos estables; el cor és un dels millors, tant des del punt de vista vocal, en remarcar els matisos, com de l'escènic, pel seu moviment adient; l'orquestra, per la seva bellesa de so, la capacitat de detall, la transparència que s'aconsegueix, la qual és un component important que es reflecteix en la música, per la forma com estan situats els instrumentistes.

Aquest any les obres representades eren *Des Rings des Nibelungen*, *Parsifal*, *Die Meistersinger von Nürnberg* i *Der fliegende Holländer*. La direcció musical va ser a càrrec de James Levine, que va plantejar la Tetralogia d'una forma correcta, encara que una mica superficial. Interessants van ser els enfocaments de Giuseppe Sinopoli i Daniel Baremboin en les dues obres següents, i molt acurada la forma d'entendre de Peter Schneider sobre la darrera òpera.

El plantejament teatral és vital a Bayreuth, i el que em va semblar més interessant va ser la coreografia convencional d'*Els mestres cantaires*, de Wolfgang Wagner, la manera coherent de Dieter Dorn en *L'holandès errant*, i determinats moments de *Parsifal*, amb l'esclatant final del primer acte. El més sorprenent va ser la forma d'entendre *L'anell* que té Alfred Kirchner, en donar-hi un caire molt infantil, sobretot a Siegfried, malgrat un començament molt espectacular de *Das Rheingold*.

És coneguda la crisi de cantants, sobretot dels wagnerians, però per poder mantenir el Festival de Bayreuth s'ha de triar el més interessant que hi ha actualment. Dels artistes que van actuar, destacarem Deborah Polaski, gran intèrpret, amb una veu correcta, sense una expansió impactant, qualitats que també tenia John Tomlinson. No hi ha avui un *heldentenor* i el que sentírem va des de la correcció de Poul Elming fins a les limitacions tècniques i expressives de Wolfgang Schmidt.

Una de les sorpreses agradables va ser trobar a la Casa de Wagner una exposició del "Wagnerisme a Catalunya", amb referència a la tasca que van fer Pena i els seus companys per a la difusió de la música del geni alemany; va ser bonic poder sentir *Lohengrin* en català, amb la versió que va gravar el gran Emili Vendrell.

Hi ha festivals que han aconseguit un cert renom pel treball que fan dia a dia amb gran il·lusió, que comporta la creació d'unes estructures sòlides. Un d'aquests és el de Savonlinna, a la llunyana Finlàndia, on han format un cor molt interessant, que vam conèixer l'any passat a Peralada, i una orquestra de bona qualitat. Aquest estiu hem pogut veure a Savonlinna dues obres: *Tannhäuser*, amb un muntatge irregular de Juha Hemánus, i *La forza del destino*, amb un interessant aprofitament de Michael Hampe de l'estructura del castell on té lloc el festival. En l'obra de Wagner la direcció d'orquestra va ésser a càrrec de Leif Segerstam, amb una visió coneixedora de la partitura, però que a vegades va decaure una mica; els cantants van estar correctes.

En l'òpera de Verdi, la direcció de John Fiore va mantenir una certa força, tot destacant entre els intèrprets: el gran baix Matti Salminen, que va donar la forma i la noblesa al Pare Guardià, la valentia del tenor Kaludi Kaludov, a vegades insegur, i la bona línia d'Elena Zeleskaya, que va complir amb el seu rol.

Permanència del disc de vinil i el giradisc

L'existència d'un mercat –força reduït– d'aquest producte pot sorpendre tots els qui pensaven que els giradiscs i els vinils ja no s'utilitzen. Malgrat el gran desenvolupament del disc compacte i l'aparició del DVD, el fet és que no tan sols hi ha un manteniment del consum, sinó un increment en les vendes de giradiscs, especialment del segment de preu més elevat. Igualment, des de fa uns anys s'estan reeditant discs actualment exhaurits. L'anàlisi de la situació i les perspectives centren l'àmbit de l'article.

LP 12. Giradiscs amb font d'alimentació externa per a un control precís de la velocitat del motor

Per JORDI MARTÍNEZ i CATALÁN

Des de l'aparició el segle passat del gramòfon, antecessor del giradiscs, aquest aparell ha esdevingut una de les fonts sonores més importants, juntament amb la ràdio, per poder escoltar música. Fins fa aproximadament uns vint-i-cinc anys, amb l'aparició del mític Soundek LP 12 de la casa escocesa LINN, el constructor suís encara vigent THORENS va liderar la comercialització i evolució dels giradiscs.

El naixement de l'LP 12 va significar un canvi radical en la concepció de l'aparell, de manera que podríem parlar d'un abans i un després. El fabricant va saber veure la importància que una font sonora té en el resultat final d'un equip de reproducció de música. Això inicià una cursa de caire tecnològic entre totes les marques per tal de millorar les prestacions dels seus productes. En aquesta dinàmica caldria recordar o millor observar el reconegut Golmund Reference, del qual només es van fabricar tres-centes unitats: aparell impressionant, tant tècnicament, com sonora i estètica, tal com es pot veure a la il·lustració.

L'LP 12 marcà una fita important i esdevingué el nucli inicial d'una de les companyies britàniques més importants del sector. El seu director va crear un producte de qualitat amb una filosofia nova i, en certa manera, d'altres fabricants van intentar adoptar-la: l'actualització d'un aparell de música. És a dir, es tracta de fer evolucionar un producte (per tant, no s'ha de canviar) al màxim nivell possible en cada moment. Així podem disposar d'un aparell que es pot millorar i el fabricant manté, alhora, una quota de mercat amb les futures actualitzacions que ben segur el client farà.

Parts

Un giradiscs està format per diverses parts, malgrat que hi pensem com una unitat. Això ens permet observar el grau d'especialització que hi ha en la fabricació d'aquests aparells. A tall d'exemple, podem comentar l'existència de fabricants de giradiscs que no fabriquen braços o fabricants que només fan braços o càpsules. D'altres, evidentment en fabriquen totes les parts. Fonamentalment, un giradiscs està format per una part mecànica que sosté el disc i l'aïlla de vibracions, una alimentació que controla la velocitat de gir del motor, un braç i una càpsula. El braç és l'encarregat de subjectar la càpsula on està situada l'agulla que llegirà la informació existent al vinil.

Aquestes parts poden pertànyer a un mateix fabricant o no,

independentment que hi hagi productes en què totes les parts són de la mateixa marca. Aquesta possibilitat permet discutir sobre la millor opció que cal agafar. La polèmica que es genera per aquesta possibilitat revitalitza el grup constantment. L'esmentat LP 12, un dels giradiscs més venuts en l'actualitat, centra un alt percentatge de les discussions i articles sobre la possibilitat de configurar-lo particularment, malgrat pertànyer a un dels pocs fabricants que ofereixen tots els components del giradisc. La possibilitat d'introduir un producte que està associat amb un giradisc de gran incidència al mercat és un atractiu que les petites companyies han de considerar.

Elements característics

Evidentment, no podem comparar la presència del disc compacte respecte del disc de vinil. La quota de mercat és mínima en la gran majoria de països. Només el Regne Unit i els Estats Units mantenen una quota de mercat acceptable, motiu pel qual la majoria de fabricants i distribuïdors de discs (reedicions) són d'aquests països.

Una gran part dels defensors del vinil consideren la qualitat d'aquest format superior a la de l'actual CD. Fins i tot alguns defensen una major qualitat respecte de proves amb CD de més resolució que els actuals. Vist d'una manera més objectiva, podem defensar la superioritat tímbrica en relació amb el so en directe, però també hem de reconèixer una manca de comoditat i conservació del vinil. Aquesta comoditat, reconeguda per molts usuaris, no ha provocat una venda massiva de grans col·leccions de discs. Al contrari, és realment difícil poder adquirir discs, en bon estat, provinents de particulars que hagin optat per un canvi radical de suport; la coexistència és la situació més freqüent.

Després de l'aparició espectacular del format digital, una part dels consumidors i experts acostumats al vinil, i especialment al so en directe, reconeixen la superioritat musical de l'antic format. Hem hagut d'esperar més de quinze anys per poder començar a fer comparacions amb una certa igualtat de condicions. El resultat és, però –a nivell sonor i econòmic–, favorable al vinil. Com a exemple podem esmentar l'aparició d'un reproductor de CD que el mateix fabricant compara amb l'LP 12; la inversió que cal realitzar triplica la necessària per adquirir un giradiscs en la seva màxima configuració.

Sorprenentment i contràriament al que fóra previsible, s'han incrementat les vendes de giradiscs, especialment en el segment de preu més alt. I a més, la majoria de fabricants han introduït nous models al mercat. Tots han esdevingut models capdavanters de les seves marques, amb el consegüent reflex en el preu. Això demostra la convicció dels propietaris de vinils decidits a poder obtenir el màxim rendiment de les seves col·leccions de discs malgrat una considerable despesa econòmica. Paral·lelament, la gamma intermèdia de productes analògics ha desaparegut gairebé totalment. Per tant, és clara la tendència dels usuaris a millorar els seus equips de reproducció més que no pas a adquirir o millorar els seus reproductors de CD. Aquesta petita reactivació del mercat ha provocat la reedició d'enregistraments[1] a càrrec de petites companyies.

L'expansió de la xarxa Internet ha comportat un suport fonamental en la distribució de les reedicions realitzades per petites companyies que no poden mantenir elevades despeses de distribució. També la creació d'espais on es discuteix entorn de la problemàtica de productes analògics ha revitalitzat l'interès en països on el mercat era ínfim.[2] En aquests grups de discussió podem trobar tota mena d'informació sobre productes, combinacions i construcció d'aparells que ajudaran a abaratir el cost de les inversions.

Futur

Considerant tots els fets esmentats, podem afirmar amb tota certesa l'existència d'un reduït grup que es manté fidel al disc de vinil malgrat la pressió que exerceix el CD des de fa més de quinze anys.

Possiblement hi hagi, a banda de la qualitat tímbrica, un component romàntic i ritual en el fet de posar els discs, contrastant amb la fredor o comoditat del CD. Aquest element pot reforçar-se si considerem que tenim un aparell mecànic i, com a tal, susceptible de ser ajustat. Això permet dedicar-nos també a experimentar amb els reproductors i mantenir, doncs, l'interès a poder manipular-los personalment.

Les vendes demostren que els vinòfils o simplement consumidors de música mantenen intacta la seva preferència pel format antic. El sector comercial, però, constata la nul·la incidència en els nous consumidors, fet que és preocupant, atès que un relleu generacional acabaria definitivament amb el so analògic.

En un futur a curt i mig termini mantindrà una petita quota de mercat. El futur a llarg termini depèn en gran mesura de l'opinió d'una petita part del mercat. Un canvi en la valoració que en faci el mercat podria mantenir alguns fabricants i distribuïdors de discs en un àmbit molt restringit i clarament elitista. Malgrat aquesta situació, els qui valoren la qualitat sonora del vinil podran gaudir durant molts anys d'una tímbrica actualment no superada.

Notes

1. http://www.unik.no/~robert/software.htlm
2. analogue addicts@wavenet.co.uk

El context musical del 1898

Imaginem que el lector es pot sentir una mica sorprès perquè aquest mes proposem un tema en principi tan poc musical com és el que es refereix a l'ensulsiada colonial espanyola del 98 i la crisi social que comportà.

Tanmateix hem cregut oportú endinsar-nos en aquesta realitat des de la perspectiva que ens pertoca, fonamentalment per un motiu tan obvi com és que la cultura mai no camina al marge de l'existència quotidiana dels àmbits socials en els quals es desenrotlla i produeix. I això esdevé així fins i tot en uns fets, cal insistir-hi, tan poc intrínsecament musicals com els que aquí són emprats com a esquer, que no com a nucli fonamental, del tema que proposem.

I si això és en gran mesura molt més comprensible amb arts com la literatura i fins i tot la plàstica, per la seva dimensió descriptiva i pel seu figurativisme, també el quefer musical, malgrat les seves característiques genuïnes tan diametralment oposades, hi pot participar. La dimensió abstracta i el seu llenguatge emotiu però obert i mancat de gairebé tot referent descriptivista, no impedeixen una capacitat molt precisa i fins i tot potent per compartir l'alè amb el cos social en què es produeix.

Tres realitats cabdals de l'existència musical del moment –la concertística, l'operística i la coral–, totes vivint un moment molt interessant a l'època, vertebren aquest Tema i en sengles treballs il·lustratius es palesa tot el que acabem d'exposar. Que el fet musical també es va deixar arrossegar per un moment històric excepcional, a partir del qual tant per a l'Estat espanyol com per a Catalunya s'obren unes noves i molt diferenciades característiques que marcaran de forma decisiva el nou segle. Amb tot el que de components contradictoris haurà de suposar.

Per a Catalunya serà el reforçament de la vital empenta modernista, que al llarg del decenni immediat oferirà fruits culturals d'una altíssima significació, abonats per una revifalla de la consciència nacional que hi caminarà paral·lela.

A partir del 1898 s'obre, doncs, la porta a nou món que en el camp cultural vindrà significat per fets com el creixent protagonisme a la vida musical del país de l'Orfeó Català, i amb ell del moviment coral, la consolidació del Palau com a llar principal de la música gran, l'esclat definitiu del moviment wagnerià i una certa normalització de la vida concertística. Tres aspectes importantíssims que han marcat un punt d'inflexió a la història de la música catalana de la centúria actual.

El laberint musical del 98

Per XOSÉ AVIÑOA

La funció exemplar de la història es demostra no tant en el fet d'ensenyar-nos com hem d'actuar en el present, evitant els mals que els nostres avantpassats van cometre i seguint la senda dels seus encerts, sinó en l'encotillament que suposen els esquemes que han creat aquells que per ofici tenen el de proporcionar models i inventar denominacions que expliquen èpoques, moviments i fets. La població d'una època ordena les seves idees sobre el passat en funció d'aquests esquemes sense gaire possibilitat d'evitar-los.

Aquest procés de construcció afecta poderosament el nostre punt de vista respecte dels fets del 98 fins al punt que sembla impossible negar l'existència d'una crisi de la qual tots han parlat tan profusament; caldria, doncs, ordenar la reflexió per explicar com aquesta crisi, que va afectar, segons que sembla, tots els registres de la vida política i cultural de l'Espanya de 1898, va trastocar l'activitat musical.

Cal que comencem per negar l'existència mateixa de la principal: la crisi de 1898 no fou tal crisi si per aquest concepte s'entén la fractura d'un moment d'equilibri, el final d'un moment esplendorós i el principi d'un període d'incerteses o qualsevol altra situació que descrigui un període mogut. Els contemporanis del 1898 no van viure més crisi aquell any que els anteriors o els posteriors; els estudiosos del fenomen polític s'han manifestat prou en aquest sentit: Espanya va perdre unes colònies que tenia perfectament perdudes; va perdre una guerra que la va deslliurar d'uns dominis que no era capaç de controlar i va descobrir-se menys imperi que mai, quan ja feia moltes dècades que no ho era (la independència d'Argentina, la primera d'una llarga llista, data del 1810).

Si ens atenim al punt de vista cultural, tampoc no es pot acceptar sense més l'existència de la generació denominada "del 98"; perquè això fos possible, caldria que els pretesos protagonistes en fossin conscients i no va ser així. Com en moltes altres ocasions, la denominació va sorgir quasi una vintena d'anys més tard, quan el fet havia pres ja una aurèola magnificada pel pas dels anys i a la vista de la perspectiva que ofereix el pas del temps.

I encara una altra afirmació prolegomènica: els desastres que alguns dels membres més sensibles del grup d'escriptors (denominats "intel·lectuals" precisament amb motiu de la fi de segle) van escriure a la premsa, feien referència a la decepció que suposava pertànyer a una Espanya pretesament imperial que ja no existia; això a Catalunya no tenia ni cap ni peus, sobretot en uns moments en què la intel·lectualitat catalana, il·luminada per les Bases de Manresa, inclinada en alguns casos al republicanisme i en altres al catolicisme nacionalista, etc., no se sentien membres d'una Espanya imperial, sinó d'una Espanya imperialista, la qual cosa no és el mateix; per a ells, els desastres s'acabaven en el fet que bona part dels fills de les famílies menys acabalades havien d'anar a morir a molts quilòmetres de la seva terra.

Que la fi de segle catalana fou una època de profundes crisis és evident; les contínues preocupacions de la classe obrera per aconseguir millores salarials o els conflictes polítics generats d'una banda per les exigències de reconeixement de la identitat nacional catalana i de l'altra per la negació del poder establert a Madrid de part del moviment anarquista tan actiu i florent a la Barcelona de la Bomba del Liceu, la de Canvis Nous o la que acabà amb la vida del general Martínez Campos, se sumaven a les inquietuds dels literats, els artistes i els músics per construir un país vigorós i florent. La paradoxa podria estar en el fet que en època de crisi, a Catalunya aparegué un dels moviments més esplèndids de la nostra història recent: el modernisme, que esdevingué carnet d'identitat d'un país que volia ser protagonista en una Espanya preocupada per la pèrdua de Cuba o Filipines.

El mateix moviment modernista admet lectures creuades i en certa manera contradictòries. Poetes, pintors, dramaturgs, novel·listes, compositors, directors d'orquestra o crítics musicals tingueren una activitat encaminada a modernitzar un país que sorgia de les tenebres del segle XIX (després s'ha vist que no eren tan tenebroses com s'ha escrit) per tal de dotar-se d'eines que permetessin avançar en la línia marcada pels centres culturals més avançats: París i Munic, Brussel·les, Londres, etc., mai Madrid. Aquesta activitat, animada per una sort de passió adolescent, topà amb la indiferència de les institucions i els cercles poderosos, donant una certa sensació de fracàs que sense exageració ni poesia es pot considerar com l'adob de l'esplendor noucentista.

A aquesta passió renovadora (a Madrid en deien "regeneracionista") se sumaren els diversos ambients musicals amb uns objectius molt més clars que possibles tenint sempre en la ment la pretensió

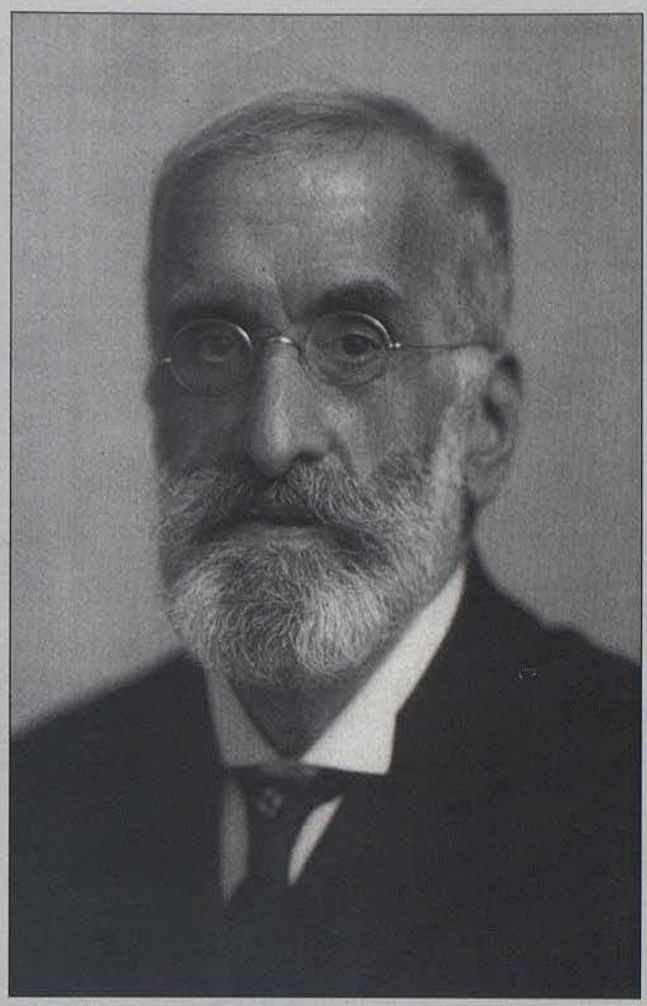

Camille Saint-Saëns (esquerra) i Antoni Nicolau (dreta) van ser protagonistes destacats de la vida musical barcelonina finisecular

de seure a la taula dels grans centres musicals, dels grans directors, les grans orquestres i els principals compositors del moment.

Superaren amb escreix les adversitats; com a tals hem de considerar el fracàs dels concursos d'orfeons celebrats durant l'Exposició Universal de 1888, que impulsà l'aparició d'una entitat coral catalitzadora dels nous moviments: l'Orfeó Català, que reunia en el projecte institucional les principals virtuts del moviment; rigor en la preparació de les veus i en la programació d'un repertori encara inèdit, fet fonamentalment de Bach, Beethoven, Haydn, etc.; voluntat d'universalitat, consignada en la denominació de "català", que en certa manera superava altres denominacions corals més localistes, col·laboració estreta amb agrupacions simfòniques i foment de la creació musical autòctona.

També se superà amb escreix la dificultat sorgida dels continus aldarulls provocats per la inestable situació política i social del moment, en especial després de la bomba del Liceu (7 de novembre de 1893), que espantà la classe dirigent afecta a la lírica; la renovació de plantejaments demanada constantment pels grups wagnerians encapçalats per Joaquim Pena fou possible a partir del 1899, en què el Liceu estrenà *Die Walküre* i després totes les òperes inèdites a Barcelona.

Se superà amb resultat feliç la tradicional inòpia a la qual se solia condemnar el professional de la música, poc preparat, ignorant de tot allò que no fos el tecleig o fer córrer l'arquet; en general, el músic vuitcentista mantenia encara una rutina artesanal en l'aprenentatge i el desenvolupament de l'ofici de músic; no podia ser menys a Catalunya, on la demanda de servei musical era poc exigent i rutinària. Això canvià substancialment en els darrers anys del segle XIX; des del músic de fila fins al compositor i el director d'orquestra, tots maldaren per acostar-se als cercles de literats i artistes, els dos cercles més compromesos amb els moviments renovadors.

La formació del músic, fins aleshores escassament exitosa, es completà amb la visita als centres de més relleu, com París o Brussel·les, visita que realitzaven els més conspicus compositors i intèrprets, com ara Albéniz, Granados, Morera, Viñes, etc. El resultat és la substancial millora en la producció musical i en la difusió dels repertoris internacionals i els nacionals. I, sobretot, el músic començà a llegir i a escriure, a relacionar-se amb els cercles actius i a sentir-se protagonista.

Aquest plantejament quedà completat amb la presència creixent d'entitats i persones de prestigi internacional; a més dels directors operístics italians, que ja feien escala a Barcelona des d'un temps enrere, de directors alemanys, més preparats per dirigir el repertori alemany que entrava amb força, d'agrupacions orquestrals i corals com la Capella Russa, l'Orquestra Filharmònica de Berlín, l'Orquestra dels Concerts Lamoureux, l'Schola Cantorum de París i creadors i intèrprets com Vincent d'Indy, Richard Strauss, Camille Saint-Saëns, Siegfried Wagner, Wanda Landowska, Eduard Risler, Raoul Pugno, i un llarg etcètera.

I se superà el tradicional individualisme del músic del nostre país, afectat de narcisisme, per una creixent necessitat d'associacionisme musical de tot ordre que potencià la presència de la música i dels músics en els diversos registres de la vida quotidiana. S'ha escrit ja que les reivindicacions nacionalistes del principi de segle es feien cantant; els protagonistes se sumaven a la tradició coral claveriana, més apropiada a l'activitat a l'aire lliure, i hi afegien una voluntat de seriositat pròpia dels nous plantejaments per tal de fer sentir els himnes més representatius dels països amb tradició reivindicativa, com França o el País Basc, fent sonar arreu el *Gernikako arbola* o *La marsellesa* al costat dels diferents himnes dels país, com *Els segadors*, *El cant de la senyera*, *La santa espina*, etc. Era una nova manera de potenciar l'activitat musical, ja no només encaminada al lleure, sinó a la reivindicació política i a l'"edificació" de l'esperit.

Es crearen associacions corals, ateneus obrers, associacions promotores d'activitat concertística i associacions de caràcter paraacadèmic, com l'Associació Wagneriana, que entre altres objectius, com el de promoure la correcta interpretació de les obres wagnerianes, pretenien l'estudi i el debat de temes musicals relacionats amb la nova sensibilitat que comprenia l'òpera alemanya, la música i la ciència, etc. Aquesta novetat és molt simptomàtica perquè s'inscriu en la voluntat de situar la música també en el pla de la reflexió, tasca que havia de ser confiada progressivament a la musicologia catalana, sorgida de mans de Pedrell, Carreras i Bulbena, Joaquim Nin, Higini Anglès, etc.

No cal ser, però, excessivament optimista, perquè malgrat l'entusiasme que vessaren els protagonistes, els resultats de les diverses iniciatives no foren sempre positius. En els anys de canvi del segle sorgí l'hàbit d'emprendre iniciatives efímeres, de començar publicacions de poca durada, de crear entitats de promoció de concerts que duraven un únic concert o no superaven una minsa temporada, així com també de petiteses pròpies d'un món excessivament tancat, amb herència clerical i excés d'autisme.

La revista "Joventut" (1900-1906), pionera en els ideals modernistes en arts plàstiques, literatura i música, desparegué per la incomprensió del públic al qual es dirigia; una publicació que havia insertat en les seves planes les més completes i rigoroses crítiques d'òpera que mai s'havien fet, veritables documents del pensament musical del moment i model de quina ha de ser la pretensió de la crítica, va aconseguir, malgrat tot, que l'empresari Albert Bernis es prengués seriosament les posades en escena wagnerianes.

Els diversos intents d'estabilitzar una orquestra simfònica capaç d'atacar el gran repertori, capitanejats per Antoni Nicolau, Enric Granados, Joan Lamote de Grignon, Josep Lassalle, etc., van anar caient com els naips fins que el 1910 Lamote va fundar l'Orquestra Simfònica de Barcelona, entitat que va fer realitat els somnis simfònics ja en època noucentista, enllaçant amb l'Orquestra Pau Casals. Aquest fou un dels èxits més grans del període; des de la formació de la Societat Catalana de Concerts el 1892 havien sorgit entitats simfòniques de manera encadenada, mostrant d'una part el vigor de la creació i de l'altra l'índex de fracàs continu. L'única estabilitat provenia de l'Orquestra del Liceu, que any rere any anava programant els cicles de concerts de quaresma, gràcies als quals la població melòmana podia entrar en contacte amb el repertori simfònic internacional.

Un d'aquests cicles, el celebrat l'any 1900, permeté l'encontre de la població musical catalana amb les nou simfonies de Beethoven; aquest autor representa un dels pilars de la sensibilitat musical del moment, com queda prou explícit en el conjunt d'escultures que guarneixen el Palau de la Música; bona part de les seves simfonies havien estat estrenades i eren conegudes del públic des de dècades enrere; però el fet que magnifica aquell cicle que podem considerar representatiu d'aquest fervor modernitzador fou el de presentar-les totes i de manera successiva, atenent la seva numeració, i donant per primera vegada el quart moviment de la *Novena Simfonia*, que només s'havia escoltat abans, en el si dels Concerts Nicolau (1896-98), sense cors ni solistes vocals.

Aquest fet, representatiu de la passió musical del moment i de les petiteses de la vida quotidiana, podria ser considerat la clau del període, capaç de grandeses com la d'estrenar al Liceu la darrera de les simfonies de Beethoven, amb l'ajut de l'Orfeó Català, que aprofità per convertir el fet en un petit crit contra l'opressió nacionalista, però incapaç encara de l'estabilitat necessària per construir un país modern.

El Liceu també va patir el 1898

Per **JAUME TRIBÓ**

Les crisis socials, polítiques i econòmiques quan són greus poden arribar a tots els àmbits, també als artístics. Els fets d'armes de Cuba i Filipines del 1898 poc o molt esquitxaren també les activitats liceistes, tot i que sempre van ser actes aïllats.

Abans del conflicte bèl·lic entre Espanya i els Estats Units (abril-agost de 1898) el Liceu havia rebut com un heroi el marquès de Polavieja. El 13 de maig de 1897, en una funció fora d'abonament, l'Ajuntament de Barcelona oferia una funció de gala en honor de Camilo García de Polavieja, que ja s'havia destacat en la guerra d'Àfrica i més tard en la de Cuba per la duresa en la repressió de l'independentisme. Havia estat capità general de Cuba i de les Filipines, on el 1896 havia fet afusellar el poeta i patriota doctor José Rizal. El "Diario de Barcelona" (13.5.1897) el presentava així: "*Hoy debe llegar á Barcelona el general Polavieja. Bien venido sea á la histórica Ciudad Condal el ilustre caudillo español del ejército de Filipinas, el debelador de la insurrecta Cavite. Pocas veces un afortunado general alcanza gloria tan completa y legítima como la que conquistó en aquella lejana región española. ¡Con qué serenidad y tacto supo, desde su llegada á Manila, levantar el decaído ánimo de los buenos españoles! ¡Con qué energía supo imponerse á los desafectos por medio de rápidos castigos! ¡Cómo supo ser inflexible y riguroso mientras la rebelión se mostraba potente y amenazadora, y cómo supo mostrarse magnánimo cuando el rigor dejaba de ser necesario!*"

La visita del general Polavieja, "*el general cristiano*", podia provocar fets insòlits, recollits al mateix "Diario de Barcelona": "*De la familia C. y para celebrar la llegada del general Polavieja, hemos recibido 25 pesetas con destino al Sanatorio de San Gervasio.*"

La funció de gala en honor del militar consistí en la vuitena i última representació de *Samsó i Dalila* amb la mezzo Armida Parsi-Pettinella i el tenor Valentin Duc. Tot i que hi cantaven dos protagonistes eminents, ben poc cas es va fer aquella nit dels intèrprets. La funció s'havia anunciat a les nou. El general arribà al teatre a quarts d'onze i va ser rebut amb aplaudiments. "*Presenció la función durante un acto, y al retirarse fué de nuevo aplaudido con entusiasmo.*"

El Liceu la nit del 23 d'abril de 1898. La cantant Hariclea Darclée voleia la bandera espanyola després del tercer acte de *Manon*. Havien començat les hostilitats amb els Estats Units (dibuix de Pellicer Montseny)

Ben aviat la burgesia catalana que preconitzava el regeneracionisme li prestaria un suport sense reserves. Aquest regeneracionisme venia de la insatisfacció del sistema sociopolític de la Restauració. Propugnava la supremacia administrativa sobre la política i la necessitat d'un dictador. Mitjançant Polavieja les forces econòmiques van fer un intent d'intervenció en la política espanyola i s'arribà a crear una Junta Regional d'Adhesions al Programa del General Polavieja. Aquest, amb el suport insòlit de les forces catalanistes, anunciava l'acceptació del concert econòmic i la Diputació única per a tot Catalunya. A la Porta de la Pau de Barcelona el general Polavieja tingué un arc de triomf en honor seu el maig de 1897.

9 de febrer de 1898. *Serata d'onore* i comiat d'Elena Theodorini: actes I, III i IV de *La Gioconda* i últim acte de *L'Africana*. Als intermedis l'Estudiantina Universitaria Barcelonesa actua per recaptar recursos per socórrer els soldats ferits i malalts que tornen de Cuba i Filipines.

Els ferits tornaven, però la situació encara havia d'empitjorar. Els Estats Units aprofitaven l'oportunitat de la guerra d'independència cubana contra Espanya per intervenir-hi. A Madrid una campanya irresponsable de premsa, fomentada pel govern, assegurava a l'opinió pública la superioritat militar del país. El 21 d'abril Espanya trencava les relacions diplomàtiques amb els EUA i el 25 d'abril el govern nord-americà declarava la guerra. La transcendència dels fets havia de repercutir en l'activitat liceista.

La temporada de quaresma de 1898 s'havia centrat en els ballets *Coppélia* de Delibes i *Javotte* de Saint-Saëns, que arribaren a les 32 i 27 representacions consecutives, sempre amb la primera ballarina Maria Giuri.

La temporada de primavera va ser la de *La Bohème* i també la de la pèrdua de Cuba i Filipines. El 10 d'abril de 1898, inauguració de temporada, s'estrenava *La Bohème* al Liceu amb dos protagonistes ideals, com eren la soprano Rosina Storchio i el tenor Alessandro Bonci. Se'n van fer 11 representacions triomfals. La resta de la temporada no va ser tan brillant. Durant dos dies s'ajorna l'*Aida* ja assajada que havien de cantar Andreua Avel·lina Carrera i Franco Cardinali, i l'òpera ja no s'arribarà a representar. *Samsó i Dalila* tingué una única representació amb Erina Borlinetto i Franco Cardinali. Després de les triomfals *Bohème* només hi hagué lloc per a dues representacions de *Manon* amb Hariclea Darclée i Bonci, i tres de *Cavalleria rusticana*. La primera *Cavalleria* va ser a benefici (homenatge) de Rosina Storchio, que cantà amb el tenor Manuel Suáñez, la presència del qual es justificava a la primera pàgina dels diaris: "*Necesitando el Sr. Bonci descanso para el restablecimiento de su salud, el tenor señor Suagnez* [sic] *se ha ofrecido sin pretensión alguna á tomar parte en la función de esta noche en obsequio á la beneficiada. El señor Bonci tiene la salud algo quebrantada.*"

El 20 d'abril de 1898 el president dels Estats Units, William McKinley, havia firmat l'ultimàtum a Espanya. El termini havia acabat el dia 23. Aquella nit al Liceu es representava *Manon* amb Alessandro Bonci i la reaparició de la gran soprano romanesa Hariclea Darclée. La nit havia de tenir tant d'espectacle al carrer com a l'escenari. En acabar el tercer acte amb el duo de Saint-Sulpice, soprano i tenor van ser llargament aplaudits, i Hariclea Darclée, aconsellada no se sap per qui, sortí a l'escenari fent voleiar una bandera espanyola, com recull un conegut dibuix. Per la Rambla baixava una manifestació precedida de banderes que pretengué entrar al teatre. Es tancaren les portes del davant i els manifestants entraren per la porta del carrer de Sant Pau. Al primer replà, la força pública els va fer retrocedir. El grup tornà a la porta principal, on s'enfrontà amb policies, guàrdies civils i empleats del teatre. L'escàndol anava en augment i s'avisà el governador, que presenciava la representació de l'òpera. Els manifestants cridaven visques a Espanya i a l'exèrcit... i el governador i l'empresari Albert Bernis no gosaren barrar-los el pas. Finalment es permeté l'entrada a alguns xicots que sortiren a l'escenari mentre l'orquestra tocava la marxa de Cadis. "*El público contemplaba aquel espectáculo, que, á decir verdad, ni escitaba el entusiasmo ni estaba en armonía con la seriedad de la causa que lo motivaba.*" Fins a dos quarts de dues no començà el quart acte. El cinquè acabà a quarts de tres. Dos dies més tard el conservador "Diario de Barcelona" qualificava els espanyolíssims manifestants de "*alborotadores que no tienen cosa mejor en la que emplear el tiempo*". Aquest fet trasbalsà molt el públic, que, cada cop més esporuguit, acabà per no anar al teatre.

Aquella temporada de primavera de 1898, que havia de constar de vint funcions, no passà de les setze. El 7 de maig hi hagué un "benefici" al barítton Carlo Buti amb l'acte I de *Manon*, la cavatina d'*El barber de Sevilla* que cantà el beneficiat i *Cavalleria rusticana*. L'endemà, 8 de maig, els cartells anunciaven la repetició del mateix programa del dia abans, però a primera hora de la tarda se substituïen per uns altres on es donava per acabada la temporada. La situació de guerra amb els Estats Units havia motivat el "*retraimiento de las familias*", i l'empresa es veia impossibilitada per continuar. S'indemnitzà els abonats per les quatre funcions que no s'havien fet.

El Liceu va tancar el 7 de maig i no es tornà a obrir fins al 12 novembre, temporada 1898-99, amb l'estrena liceista d'*Andrea Chénier* de Giordano.

Anihilada la flota espanyola a Cavite (Filipines) i a Santiago de Cuba, Espanya es veié obligada a sol·licitar la pau, que es va firmar a París (10 de desembre de 1898). Cuba, teòricament independent, quedava organitzada com un suau protectorat. L'illa de Puerto Rico, la de Guam (a l'arxipèlag de les Mariannes) i les Filipines van quedar annexades als EUA. La derrota suposà per als espanyols un desastre moral que evidencià la crisi d'un sistema polític. A Catalunya, la pèrdua de les darreres colònies d'Espanya a Amèrica i al Pacífic deixava plantejat un nou problema econòmic de seriosa magnitud, ja que significava la pèrdua d'aquells mercats. Espanya, però, no ho havia perdut tot. Quedaven encara les illes Mariannes (tret de Guam), les Carolines i les Palaos al Pacífic. Van ser venudes l'any següent a Alemanya per 25 milions de pessetes. Aquell cop no hi hagueren ni manifestacions ni banderes.

Els efectes de les pèrdues de les grans illes s'allargà anys. La temporada següent, el 13 de gener de 1899 el Liceu oferia una funció extraordinària fora d'abonament a favor dels repatriats d'ultramar que desembarcaven al port de Barcelona. El programa comprengué dos quadres de *Lucia di Lammermoor* amb l'escena de la bogeria per la precoç Maria Barrientos, que als catorze anys d'edat acabava de debutar, l'obertura de *Tannhäuser* i *Cavalleria rusticana*. Es recaptaren 4.932,70 pessetes. Com que les despeses havien estat de 1.698,75, va quedar un romanent de 3.233,95 pessetes que s'ingressà a la subscripció anomenada "*Los calcetines del repatriado*".

El moment coral finisecular

Per **PERE ARTÍS**

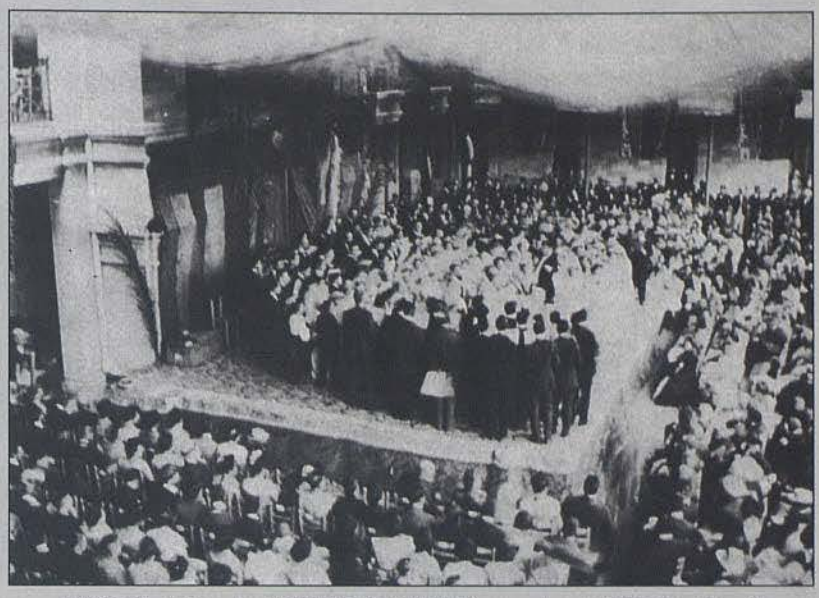

El 16 d'octubre de 1898 l'Orfeó Català va actuar al Teatre Tívoli d'Igualada

El 1898 feia vint-i-cinc anys que Clavé era mort. La seva obra, sense l'impuls irrepetible de qui l'havia creada, llanguia pels camins d'una fidelitat literal als postulats fundacionals per part dels seus epígons.

Abocada a la rutina –de la qual no la salvarien els esforços d'Enric Morera al capdavant de Catalunya Nova–, no solament havia perdut la frescor i l'empenta inicials, sinó que era ancorada en l'immobilisme.

Òbviament, els resultats artístics no podien ser bons. Això, prou havia estat mostrat públicament deu anys abans, el 1888, en els actes de l'Exposició Universal, en els quals les corporacions claverianes feren un paper decebedor.

L'any 1898, també, en feia set que Lluís Millet i Amadeu Vives havien fundat l'Orfeó Català. Lliure de llasts condicionadors, la nova entitat (fidel més a l'esperit de Clavé que no a les formes en què s'encarnà) havia menat una profunda renovació de la música coral.

D'ací que una visió succinta de la realitat del conreu de la música coral el 1898 pot ser reportada mitjançant un repàs a les activitats de l'Orfeó Català.

Prèviament a aquell any, Lluís Millet no solament havia posat les bases de futur (reconversió de l'inicial cor d'homes en cor a veus mixtes), sinó que ja havia assolit fruits notables i valorats per la crítica (primeres audicions d'obres de Wagner, Gounod, Grieg, Palestrina, Schumann, a més d'un concert monogràfic de música religiosa) i havia guanyat per a l'Orfeó l'aura d'un fort simbolisme (demostrat amb l'acollida amb què fou rebut en tornar del Concurs de Niça el 1897, on havia guanyat gairebé tots els premis).

Amb posterioritat al 1898, i fins al tombant de segle, l'Orfeó aprofundirà la línia empresa, la qual culminarà el 1900 amb la primera audició a Barcelona de la *Novena Simfonia* de Beethoven.

La tònica de la vida artística i corporativa de l'Orfeó de l'any 1898 és la d'una activa normalitat, sense accions espectaculars, però amb voluntat de consolidar els guanys assolits. Així ho testimonia la *Memòria* de l'any: "*...potser la nostra campanya de l'any que historiem és menys brillant, menys aparatosa que la que realitzàrem l'any anterior; però no és pas menys sòlida ni menys profitosa.*"

L'apartat artístic és el prioritari, en tots els ordres; ben clarament ho deia el secretari, F. Viñas i Cusí: "*El lema de la Junta Directiva ha estat no escatimar res que pogués contribuir a facilitar i impulsar els treballs artístics de l'Orfeó, satisfer honradament i en el termini més breu possible els compromisos i deutes contrets, i no gastar ni un* xavo *en coses que no fossin d'absoluta necessitat i utilitat manifesta.*" Certament, en tenien aquesta condició la compra de música nova i la còpia de particel·les, que passaren a engruixir un fons compost per 220 cors de música religiosa, 74 cors de música catalana, 94 cors de música forastera i 62 cors de música no coral.

Artísticament, l'any presenta un balanç de 23 audicions, xifra que denota un fort dinamisme. Tant com el nombre de concerts, però, cal remarcar la incorporació de noves obres al repertori: composicions de Franck, Brudieu, Lamote de Grignon, Burgés, Zöllner, Sadurní, Mendelssohn, Desbach (I. Güell), Brahms, Händel, Victoria, Noguera, Mas, Comella i Clavé; i, sobretot, la intervenció en les set sessions dels actes musicals celebrats al Palau de Belles Arts, sota la direcció d'Antoni Nicolau, en el marc de l'Exposició de Belles Arts i Indústries Artístiques; sessions en les quals, a més de la pluralitat d'obres *a cappella*, fou donada la primera audició de fragments del *Requiem* de Berlioz.

La motivació dels concerts diu bé, també, com

L'Orfeó Català, secció masculina, el 1898 en una cantada de caramelles

era aprofitada qualsevol avinentesa que els propiciés. Així –a més de les audicions al Palau de Belles Arts– hi ha el compliment d'obligacions estatutàries (concerts dedicats als socis, repartiment de premis a la Secció de Nois), finalitats benèfiques (a profit dels voluntaris supervivents de la guerra d'Àfrica, de les víctimes d'inundacions a l'Empordà i al Barcelonès, del Sanatori de la Creu Roja), actes corporatius (benedicció d'una bandera del Sometent), tradicions arrelades (caramelles), etc.

Cal remarcar que, sense altres additaments, hi ha menció d'un concert *"a objecte de contribuir a la subscripció iniciada a Madrid per atendre les despeses de la guerra amb Estats Units"*.

El marc de les actuacions és divers: Teatre Líric, Teatre Tívoli, Ateneu de l'Eixample, Teatre Principal, Palau de Belles Arts, Oratori de Sant Felip Neri, Monestir de Pedralbes, Escola Municipal de Música i estatge social.

Cal destacar, també, la presència a fora de Barcelona, una opció vetllada amb cura des dels orígens; el 1898, amb actuacions a Igualada i Terrassa.

Encara, s'ha de fer esment de l'audició privada en honor del compositor Vincent d'Indy, al qual acompanyaren –en la seva visita a l'estatge de la Casa Moixó– Albéniz, Crickboom, Morera i Nicolau; no és, aquest, un fet menor, perquè demostra la valoració de què era objecte l'Orfeó, la coneixença del qual era obligada a l'hora d'atendre les figures del món musical europeu.

Tampoc no pot ser menystinguda, ans al contrari, la normativa docent: un ampli ventall de classes de solfeig –en hores diverses per als infants, les noies i els homes– era garantia de l'obtenció de la imprescindible base tècnica dels cantaires.

La provisionalitat dels estatges successius (carrers de Lledó, Canvis Nous, Dufort i plaça de Sant Just) fa créixer el neguit i l'ambició de tenir un casal propi. Un neguit i ambició exposat a la Junta General del 23 de gener, en l'acta de la qual és manifestat, per primer cop, que *"hem de procurar que algun dia puguem tenir, com el tenen altres societat anàlogues a la nostra, però menys importants, un edifici propi"*.

Aquell somni fóra una realitat deu anys després (1908) amb la inauguració del Palau de la Música Catalana.

Aquell 1898, l'entitat era composta per 730 socis, i el Cor per 151 cantaires.

Aquesta brevíssima panoràmica, simplificada deliberadament en els trets més significatius, és il·lustrativa del nou tombant de la pràctica coral al nostre país.

Si, històricament, a la resta de l'Estat espanyol, ha estat aplicat al 1898 el concepte de crisi, no és pas aquesta consideració la que correspondria a la pràctica coral catalana, simbolitzable en l'Orfeó, l'entitat que en aquell moment havia pres el relleu de l'esperit del moviment claverià.

Més aviat, des de Catalunya, caldria parlar d'una llavor de futur, que no tardaria a esclatar en fruits abundosos.

JOSEP VILA
Nous aires a l'Orfeó Català

El director sabadellenc Josep Vila aquesta temporada assumeix de forma definitiva la responsabilitat artística de l'Orfeó Català, després d´haver pres possessió del càrrec de director a les darreries de l'anterior. Ens trobem, doncs, en l'inici d'un cicle important per a l'Orfeó Català i també per a aquest músic, que arriba al Palau amb un historial remarcable. Fa vuit anys va fundar el cor Lieder Camera a Sabadell, conjunt del qual continua sent director, i durant quatre i mig va ser titular de la Coral Càrmina. De moment, i fins a l'any 2000, s'obre un període en el qual s'ha proposat dur l'Orfeó a noves fites de qualitat.

Per **BLANCA AMORÓS**

D'entrada, és poc menys que obligat preguntar com va trobar l'Orfeó quan va entrar-hi en contacte.

–Vaig trobar el cor amb un gran bagatge musical, amb un bon entrenament per fer front a repertoris importants, però alhora amb un gran eclecticisme. L'integraven cantaires amb un nivell de preparació vocal molt diferent.

–I com ha fet front a aquesta realitat?

–El primer pas va ser conèixer tothom, conscienciar cada cantaire del seu nivell actual i estimular la seva millora en un aspecte o altre. Calia que cada cantaire assumís un fort compromís de treball personal a part del treball en els assajos. Comptar amb un nivell homogeni és una premissa indispensable per a un cor de categoria que ha d'interpretar el gran repertori simfonicocoral a les principals sales de concert.

–En quina direcció, més específicament, s'havien d'orientar els esforços?

–Calia fer un esforç unànime, no dispers. Cadascú hauria de seguir els consells que el director li donés: rebre classes de cant, millorar el nivell de lectura musical, assistir a algun as-

saig extra per tal de treballar algun aspecte concret, etc. Coses molt bàsiques que han de permetre a l'Orfeó continuar creixent i evolucionant des de dins com a conseqüència de l'esforç de tots.

–Això vol dir que els cantants han de sacrificar-se en un cor amateur com si es tractés d'un cor professional?

–De cap manera! Els requisits per formar part d'un cor professional són molt més exigents. El que cal entendre és que, avui dia, quan un cantaire es planteja d'entrar a l'Orfeó Català, vol dir que es planteja el cant com el seu hobby *prioritari. Formar part d'un cor com aquest és un luxe i suposa, per tant, una responsabilitat: les condicions de treball són immillorables, les col·laboracions amb directors d'orquestres d'elit, constants, i el que la gent n'espera a tot el país són interpretacions de qualitat del nostre repertori patrimonial. Vist això, és ben lògic que cada cantaire hi posi de la seva part per tal d'assolir el nivell esperat. Al meu entendre l'Orfeó hauria de nodrir-se d'estudiants de cant, tant si es tracta de futurs professionals com de persones que ho fan o ho han fet senzillament perquè els agrada. Anys enrere els professors de cant prohibien als seus alumnes que cantessin en un cor perquè sabien que es trobarien amb maneres de cantar molt diferents i que això els perjudicaria. En la majoria dels casos tenien molta raó, però quan el nivell d'un cor és homogeni, quan s'interpreta el repertori adequat als cantaires amb què compta i quan el director té coneixement i cura de les veus, aleshores el problema desapareix. Una bona pràctica coral serà molt profitosa per a qualsevol futur cantant solista.*

El procés de formació de Josep Vila ha estat prou ric. Aquest procés, que va començar primer a Catalunya, posteriorment el va portar a Suècia de la mà d'una de les personalitats més importants del cant coral al continent. Ens endinsem en aquesta parcel·la, que ens ha d'ajudar a dibuixar la imatge del nou director de l'Orfeó Català i, alhora, de la realitat de la formació musical a Catalunya.

"El fet de submergir-se temporalment en una cultura diferent és molt interessant per a qualsevol músic jove, per la infinitat d'idees noves que pot suggerir"

–Quin va ser el mestre que més va ajudar-lo en la seva formació, a casa nostra?

–Hauria d'esmentar-ne uns quants i encara me n'oblidaria algun d'important. M'hi arriscaré, ja que m'ho demana. De la pianista Glòria Peig vaig rebre la meva formació musical bàsica mitjançant l'estudi del piano, una primera labor valuosíssima a partir de la qual després has d'anar desenvolupant-te com a músic, triïs l'especialitat que triïs. En Manuel Cabero va proporcionar-nos, a mi i a molts dels meus col·legues directors, unes bases molt sòlides de tècnica de direcció que ens ha permès anar assimilant amb solidesa i ductilitat el que molts altres mestres ens han anat ensenyant després. En Benet Casablancas va suposar per a mi una nova visió de la música, molt més àmplia i profunda, especialment des del punt de vista analític i compositiu, i en Salvador Mas em va proporcionar el primer contacte amb el món orquestral.

–De la seva experiència en el camp simfònic i cambrístic, que en destacaria?

–Atès que a partir dels 21 anys la meva predilecció pel gènere coral ja era absoluta, destacaré els quatre anys i mig de treball amb la Coral Càrmina, el cor col·laborador de l'OBC, durant els quals vaig poder aprofundir en la faceta de preparador de cor d'obres simfonicocorals. En el terreny cambrístic, em considero molt afortunat d'haver pogut reunir les veus del cor de cambra Lieder Càmera de Sabadell.

–Ja no cal anar a Europa per ser un bon professional?

–Aquesta és una qüestió molt personal. Cadascú ha de saber què li convé en funció de l'especialitat que ha estudiat, dels mestres que ha tingut i del que ha pogut evolucionar en el camp professional. El fet d'haver estudiat a l'estranger sempre ha donat molta volada al currículum, però cada vegada hi ha més músics formats al nostre país que demostren haver assolit alts nivells de qualitat. A part d'això, el fet de submergir-se temporalment en una cultura diferent és molt interessant per a qualsevol músic jove, per la perspectiva que proporciona i per la infinitat d'idees noves que pot suggerir.

–I a vostè, què li va suposar, personalment?

–Em va ajudar moltíssim. Conèixer Eric Ericson, i per ell tota la cultura escandinava, va obrir-me nous horitzons i em va fer replantejar moltes coses.

–Què és el més important que va aprendre d'Ericson?

–Moltíssimes coses, com pot imaginar-se. És molt difícil resumir en quatre paraules tot el que es desprèn dels seus ensenyaments. Si hagués de destacar algun aspecte, potser parlaria del seu sentit de formació d'un cor per mitjà del repertori. Eric Ericson és un director que no només assaja les obres, sinó que procura que el cor

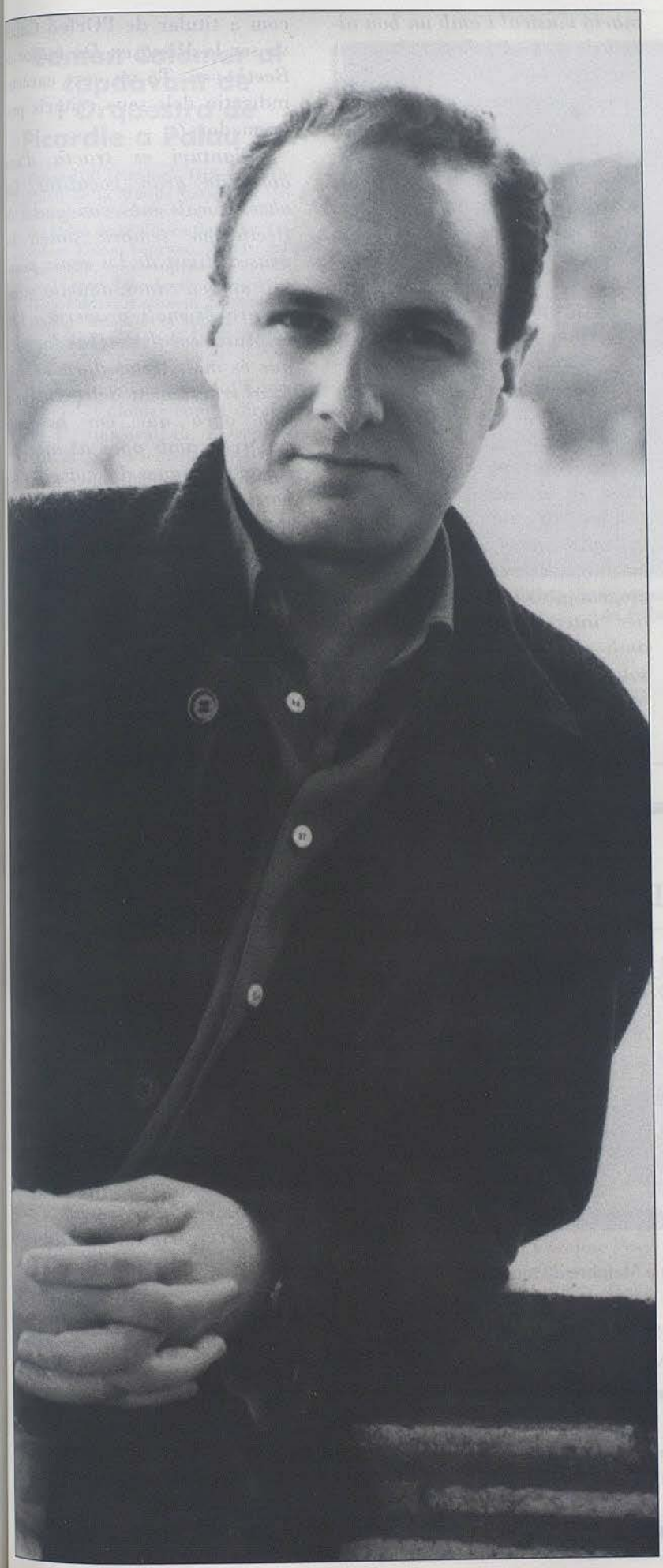

aprengui de cadascuna. El repertori era la clau per fer madurar el cor (com ho és per a qualsevol instrumentista) i cada cantaire havia de cantar en funció de com cantava la resta, no només en funció de les indicacions del director. Es tracta de crear un instrument autònom, capaç de reaccionar per si mateix davant els problemes rítmics, d'empastament i, sobretot, d'afinació.

–Què és el que més el va atreure de la manera d'entendre la música coral d'aquest mestre?

–El seu sentit del cor i de l'equilibri sonor, la seva tossuderia a concebre un cor com a instrument autònom amb les mateixes prestacions que una orquestra de cambra, preparat per interpretar fins i tot música de les de més recent composició i capaç de respondre amb eficàcia davant de qualsevol director invitat.

–Quins són els seus criteris respecte del repertori d'un cor?

–Cada cor hauria de fer el repertori que honestament pogués plantejar-se en cada moment i que li convingués tècnicament i musical per anar evolucionant. Trobo ideal la combinació entre obres fàcilment assolibles amb d'altres que demanin un major esforç i que suposin un pas endavant per al grup.

–La música coral és sovint titllada de segona categoria, com una manifestació que no té una gran transcendència musical...

–Sí, dissortadament és així moltes vegades. Com en tots els gèneres, el repertori coral compta amb obres de gran categoria i també amb d'altres de mala qualitat, però fins i tot els programes més elitistes de música coral a cappella *difícilment desperten l'interès dels grans programadors o dels mateixos crítics. Ho consideren un gènere menor. Però aquest és un fet no exclusiu del nostre àmbit cultural i social. Es dóna arreu d'Europa i també a la resta del món. Recordo Eric Ericson doldre's*

més d'una vegada que el seu cor de cambra, potser l'instrument de més qualitat al món en la interpretació de les grans obres dels segles XIX i XX, aconseguia més fàcilment una gira de concerts amb el Messies *de Händel o amb una* Passió *de Bach que no pas amb un seguit de programes* a cappella *amb les millors obres del gènere.*

–Creu que la tasca del director de cor està prou prestigiada?

–El director de cor sempre serà el germà petit del director d'orquestra, i fins a cert punt és lògic. Però a Catalunya gràcies a la tasca admirable de directors com Enric Ribó, Oriol Martorell o Manuel Cabero, el respecte i la consideració per la professió va augmentar moltíssim durant els anys setanta, fins al punt que la figura del director de cor afeccionat es va començar a veure complementada amb la de director de cor professional, amb una bona formació musical i amb un bon nivell de tècnica i de coneixement del repertori. Darrere un bon director sempre naixerà un bon cor, i com més directors hi hagi que s'hi puguin dedicar professionalment, més evolucionarà el món dels cors amateurs al nostre país.

–Últimament sembla que s'acusa una certa proliferació de petits grups de cambra. A què ho atribueix?

–La majoria d'aquestes formacions sorgeixen quan un grup d'estudiants de cant volen posar-se a prova en un grup en què puguin escoltar-se i tenir cura de la seva veu. Liderats per un director ben preparat, procuren que el nivell vocal dels cantaires sigui al màxim d'homogeni possible per tal de poder interpretar els repertoris amb el màxim de frescor, de solvència i d'unanimitat possible.

–La seva carta de presentació com a titular de l'Orfeó Català va ser la *Missa en Do major de Beethoven.* Té un cert caràcter indicatiu dels seus criteris programadors?

–D'antuvi es tracta d'una obra de gran vocalitat. Les obres corals més conegudes de Beethoven sempre posen les veus al límit de les seves possibilitats; en canvi, aquella missa encara és molt propera a l'escriptura coral de Haydn, tot i que és molt trencadora pel que fa al tractament del text. Calia una obra que em permetés conèixer, amb pocs assajos, les característiques del cor i que alhora em permetés donar-me a conèixer als cantaires. Donar-los una idea del tipus de so que m'agradaria aconseguir. En aquest sentit, era l'obra ideal i el resultat va ser força satisfactori, tot i que hauria agraït poder disposar de més assajos.

La conversa s'acosta a la fi. I ha arribat l'hora de preguntar quins són els criteris que presidiran l'acció de l'Orfeó Català en aquesta nova temporada, la primera completa sota la direcció de Josep Vila.

–En la mesura del possible, atès que ja hi havia alguns compromisos adquirits per a la nova temporada, incrementar el temps d'assaig per a cada obra i proposar una programació més ajustada al tipus de treball instrumental i musical que m'interessa fer amb el cor. El repertori simfonicocoral continuarà predominant, tot i que el treball d'un programa íntegre a cappella *ens ocuparà bona part del darrer trimestre. Al costat d'obres de programació molt freqüent, com el* Requiem *de Mozart o el* Requiem alemany *de Brahms, n'incorporarem d'altres menys sentides, com la* Pauken Messe *de Haydn, el* Requiem *de Maurice Duruflé, la* Missa a doble cor *de Ralph Waughan Williams i, fins i tot, una estrena mundial: el* Poema de Nadal *de Josep Maria de Sagarra musicat per Enric Ribó.*

SIEMENS
FUNDACIÓ ORFEÓ CATALÀ - PALAU DE LA MÚSICA

El protocol de col·laboració com a **Membre d'Honor** per a la Temporada 1998/1999, el van signar el Sr. Herbert Lampka, Director de Comunicació de **Siemens**, el Sr. Eduard Brufau, Gerent de **Siemens Catalunya**, i el Sr. Fèlix Millet i Tusell, President de la **Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana**.

Amb aquest patrocini Siemens expressa, una vegada més, el seu ferm suport a la cultura.

Edmon Colomer al capdavant de l'Orquestra de Picardie a Palau 100

Palau 100 (Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana). Orchestre de Picardie. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Caroline Pelon, soprano. Montserrat Torruella, mezzosoprano. John Elwes, tenor. Jean-Louis Serre, baix. Dir.: Edmon Colomer. Schönberg, Mahler. Palau de la Música Catalana. 3 de desembre de 1998 (21 h).

FOTO: A. BOFILL

Edmon Colomer dirigeix el segon concert d'aquesta temporada de Palau 100

El nomenament d'Edmon Colomer com a director musical de l'Orchestre de Picardie esdevé un nou reconeixement a nivell internacional d'un dels nostres directors més aclamats mundialment.

El passat mes de setembre el qui va ser director de la formació francesa des del 1994, Louis Langrée, inicià una nova tasca com a director musical de l'Opéra National de Lió i de les gires que ofereix el Festival de Glyndebourne, les Glyndebourne Touring Opera. Aquest fet va motivar que aquesta reconeguda orquestra francesa, fundada als anys setanta i que ofereix una mitjana de vuitanta concerts per temporada, necessités un director avalat internacionalment. Edmon Colomer es convertia en un punt de mira idoni; la seva trajectòria al capdavant de la JONDE entre 1983 i 1995 –amb èxits internacionals com els aconseguits en els cèlebres Proms londinencs–, les seves actuacions al capdavant de les més prestigioses orquestres espanyoles i també al capdavant de la Suisse Romande, la National de Lille, la National de Bordeaux, la National de l'Ille de France o la mateixa Orquestra de Picardie l'han conduït finalment a ocupar aquest nou càrrec en la seva dilatada carrera artística.

L'Orquestra de Picardie és una formació que ofereix constants actuacions en els festivals més rellevants que s'organitzen a França; les seves programacions tenen en els autors francesos un dels seus principals centres d'atenció, si bé els cicles monogràfics –com el que va dedicar recentment a la integral dels *Concerts per a piano i orquestra* de Beethoven– o la música contemporània esdevenen constants en les seves actuacions. L'orquestra, a més, té una constant projecció internacional i si la darrera temporada va oferir concerts a Bèlgica i a la Xina, enguany dirigeix les seves gires a la Gran Bretanya, Suïssa i ara també a Barcelona.

L'òpera és una altra de les constants de l'orquestra. L'any 1996 va oferir *La Clémence de Titus* de Gluck al Théâtre des Champs-Elysées, l'*Ombra felice* de Mozart a Montpeller, a París i a Lille, i l'any passat la versió original d'*Eugène Onegin* en una producció celebrada a Lille.

En aquest concert emmarcat en la temporada Palau 100 podrem escoltar la vàlua d'aquesta orquestra amb el seu nou director en un programa dedicat a obres de Schönberg i Michael Haydn, en el qual intervindran el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana i quatre solistes vocals de primer ordre. Cal referir-nos a la soprano Caroline Pelon, que va començar la seva carrera com a integrant dels cors Chapelle Royale i Collegium Vocale de Gant sota la direcció de Philippe Herreweghe. A l'inici dels noranta va iniciar la seva carrera com a solista essent reclamada per directors com William Christie o Lesne. Els seus rols abasten des de títols de l'òpera barroca, mozartians (Pamina del *singspiel* la *Flauta màgica)*, de Prokófiev (Nicolette de l'*Amor de les tres taronges)* o Milhaud (Eurydice de *Les Malheurs d'Orphée)*, extrets d'un ampli repertori. Així mateix el lied ha esdevingut un dels altres camps preferencials en la seva carrera i Schubert i Debussy esdevenen constants en els seus recitals.

D'altra banda, resulta prou coneguda del públic català la gran tasca realitzada per Montserrat Torruella, una mezzosoprano que des de l'inici dels anys noranta s'ha convertit en una de les cantants més emblemàtiques de la nova generació vocal del nostre país, i que ja ha estat aclamada als escenaris més importants d'Espanya.

John Elwes, amb més d'un centenar d'enregistraments discogràfics, figura habitual en els repartiments vocals de Harnoncourt, Gardiner, Hogwood, Leonhardt, i que té un amplíssim repertori que inclou des de melodies de Dowland fins a Roi David de Honegger, i Jean-Louis Serre, barítion que amb més de quaranta rols operístics, amb constants aparicions com a solista vocal en concerts i que la temporda 98-99 interpretarà des de *Rigoletto*, *Don Quixot* de Ravel o els *Requiems* de Mozart i Duruflé, completen el repartiment vocal d'aquest segon concert de la temporada Palau 100. ● **Lluís Trullén**

Montserrat Caballé, el retorn de la diva

Temporada del Gran Teatre del Liceu. Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu. Cor infantil de l'Orfeó Català. Montserrat Caballé, Catherine Dubosc, Carme Hernàndez, Francesca Roig, Àngel Òdena. Dir.: José Collado. *La Vierge*, de Massenet. Palau de la Música Catalana. 15 i 18 de novembre de 1998 (17 h i 22 h, respectivament).

FOTO: B.

El 22 de maig de 1880 s'estrenava a l'Òpera de París la llegenda sacra *La Vierge* de Jules Massenet amb llibret de Charles Grandmougin. Aquesta obra per a orquestra, cor i solistes vocals té en el rol de la soprano principal els moments lírics més destacats, i coincidint amb la primera ocasió que la temporada liceística programa aquest títol, una personalitat tan emblemàtica, valorada, admirada i aclamada com Montserrat Caballé es convertirà en la principal protagonista de les dues representacions que en versió de concert s'oferiran al Palau de la Música Catalana els dies 15 i 18 de novembre.

La nova presència de Caballé en la programació del Liceu suposa un dels esdeveniments més destacats de la present temporada musical.

Si bé el 17 de març de 1994 va participar en el concert "Les millors veus del món" celebrat al Palau Sant Jordi, i el mes d'abril de 1995 ja va ser programada en un concert juntament amb la seva filla Montserrat Martí, Caballé no protagonitzava en la Temporada del Gran Teatre del Liceu un rol com a solista des de la temporada 1989-90, any en què va intervenir en l'estrena de l'òpera *Cristóbal Colón*, en la interpretació d'*El Pessebre* de Pau Casals i en *La fiamma* de Respighi, sota la direcció de José Collado. Aquella temporada va ser precedida per dues recreacions que van convertir-se en nits liceístiques memorables per als amants de la lírica: la seva intervenció com a Salomé sota direcció d'Uwe Mund i el seu rol d'Isolda en el *Tristany i Isolda* dirigit per Peter Schneider.

Ara, el públic liceístic podrà gaudir novament de la veu de Montserrat Caballé en unes representacions que a més de la seva presència tindran com a protagonistes: Catherine Dubosc, Carme Hernàndez, Francesca Roig i Àngel Òdena, l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu, a més d'una nodrida presència coral en la qual participaran el Cor del Gran Teatre del Liceu, el Cor de Cambra del Palau de la Música i el Cor infantil de l'Orfeó Català, tots dirigits per José Collado.

Enguany la Caballé ha ofert recitals a nombrosos escenaris, actuant a Múrcia, Andorra, Madrid..., i fins i tot ha intervingut en la representació de *Die Fledermaus* de Strauss que va celebrar-se al Teatre de l'Òpera d'Hamburg el mes de gener.

Caballé ha sabut connectar gràcies al seu talent, la seva naturalitat i simpatia amb tots els públics, però per sobre de tot és el seu art, la seva vàlua, el seu treball incansable amb centenars de representacions el que l'han encimbellada al punt més alt del món del cant.

Són quasi noranta, els rols operístics que ha afrontat Caballé, amb més de quaranta enregistraments d'òperes senceres, i als quals cal afegir una cinquantena d'altres gravacions, fet que la converteix en una soprano de constant referència en el món del cant i en un dels grans mites de la lírica de tots els temps. Caballé ha tingut la virtut d'aprofitar les seves condicions vocals quasi sobrenaturals per cantar amb idèntic mestratge rols tan celebèrrims, i així mateix tan diversos per a la tessitura de soprano, com els de Norma, Lucia, Traviata, Isolda o Salomé, però alhora, també de participar en els repartiments d'unes obres que havien quedat relegades a un segon terme en el panorama operístic. Títols com *Il Viaggio a Reims* de Rossini, en el qual va recrear el rol de Madama Cortese en aquella memorable interpretació celebrada a l'Òpera de Viena dirigida musicalment per Claudio Abbado, *Armide* de Gluck, *Saffo* de Paccini, *Sancia di Castiglia* de Donizetti, *Ermione* de l'esmentat Rossini *o Agnese di Hohenstaufen* de Spontini, han tornat al repertori habitual en bona part gràcies a la tasca de Caballé.

Ara Caballé retorna en la temporada del Liceu amb una obra d'una subtilesa i alhora portadora d'una gran espectacularitat coral com és *La Vierge* de Massenet. Dividida en quatre actes, aquesta llegenda sacra composta pel compositor francès l'any 1880 té moments d'una indubtable bellesa musical. No hi ha dubte que el seu passatge més emblemàtic és el titulat *Le dernier sommeil de la Vierge*, que ja va ser enregistrat l'any 1947 per Thomas Beecham i que el setembre de 1992 fou reeditat per EMI.

Aquest apartat orquestral ha merescut l'atenció d'altres directors que no han dubtat a portar-lo als estudis de gravació. L'Orquestra del Festival de Londres sota direcció musical de Pople –en un disc editat per Hyperion–, l'Orquestra de Cambra d'Europa sota la batuta de Paul Tortelier en un enregistrament datat l'any 1987 i editat per Virgin, i l'Orquestra de l'Òpera de Montecarlo dirigida per John Eliot Gardiner, en un disc publicat per la casa Erato el febrer de 1993 han recreat aquest inspiradíssim moment reflex de la refinada sensibilitat de Massenet. Fins ara l'únic enregistrament complet d'aquesta partitura és el que el maig de l'any 1992 va editar el segell discogràfic Koch Schwann, en què l'Orquestra Simfònica de Praga sota la direcció de Patrick Fournillier acompanyava un repartiment vocal en el qual la veu de la soprano francesa Michèle Command, reconeguda per les seves recreacions de Micaela, Violetta o Elvira i d'obres del repertori vocal pertanyents al catàleg de Hahn, Auric, Debussy o Messiaen, esdevenia la seva màxima protagonista. Ara a Barcelona el protagonisme l'acaparará Montserrat Caballé en un retorn artístic a la nostra ciutat tan esperat com desitjat. ● **LL.T.**

Claret, Kaplan i Kalichstein amb l'OBC

Lluís Claret, solista de luxe amb l'OBC

OBC. Mark Kaplan, violí. Lluís Claret, violoncel. Joseph Kalichstein, piano. Dir.: Lawrence Foster. Beethoven, Berg, Brahms, Strauss. Palau de la Música Catalana. 21 i 22 de novembre de 1998 (21 h i 11 h, respectivament).

La temporada de l'Orquestra ens proposa un programa integrat per quatre obres per a solista i orquestra que tindran com a protagonistes el violí, el violoncel i el piano, pertanyents al catàleg de Beethoven, Berg, Strauss i Brahms. Sota la direcció de Lawrence Foster, tres solistes d'excepció visitaran el Palau. D'una banda, el violinista Mark Kaplan, un solista dotat d'un exquisit virtuosisme, gran intèrpret d'obres de Sarasate i Paganini i que igualment s'ha endinsat en el món cambrístic de Brahms, Schubert, Mendelssohn i ens ha llegat uns enregistraments sorgits a partir dels anys vuitanta que han estat reconeguts a nivell internacional.

Torna al Palau el pianista Joseph Kalichstein després d'haver actuat al costat del Trio que integra conjuntament amb Laredo i Robinson. Nascut a Israel i fincat als Estats Units des del 1962, Kalichstein ha esdevingut una figura constantment reclamada en el seu moment per Leonard Bernstein, i que posteriorment ha portat una remarcable carrera al costat de directors com Barenboim, Boulez, Von Dohnaii, o Mehta, a més d'haver actuat com a solista amb orquestres del prestigi de la Filharmònica de Berlín, Nova York o Los Angeles, i les simfòniques de Boston, Chicago o Viena, entre d'altres.

Del violoncelista andorrà Lluís Claret, en sobra tota presentació. Actuacions en solitari tan emblemàtiques com la interpretació de la integral de les *Suites* de Bach que va poder escoltar-se en la primera temporada del Teatre Nacional de Catalunya, amb música de cambra com les memorables interpretacions al costat del Trio de Barcelona realitzades entre 1981 i 1993 i innombrables recreacions de partitures per a solista i orquestra avalen la figura d'un dels més grans violoncellistes dels últims temps i que a més du a terme una remarcable tasca pedagògica, principalment a Andorra i Barcelona. Claret, al costat de Mark Kaplan serà el solista del *Doble concert* de Brahms, i de la *Romança per a violoncel i orquestra* de Strauss. El públic del Palau, a més, podrà tornar a escoltar Lluís Claret el dia 28 de novembre, en un concert emmarcat en la temporada Concerts Simfònics al Palau i que estarà dedicat a la figura de Pau Casals, en commemoració del 25è aniversari de la seva mort. ● LL.T.

Música de cinema de la mà de Maurice Jarre

OBC. Dir.: Maurice Jarre. Música de cinema. Palau de la Música Catalana. 6 i 7 de novembre de 1998 (21 h i 19 h, respectivament).

L'OBC inicia el proper dia 6 de novembre la sèrie que sota el títol Música d'Espectacle inclou un total de quatre concerts. La primera de les figures invitades per dirigir l'orquestra ha esdevingut un punt de referència en la composició de bandes sonores, que l'han convertit en una celebritat mundialment reconeguda i aclamada. El nom del compositor i director francès Maurice Jarre resulta indivisiblement unit a generacions de cinèfils, aquells que en la dècada dels seixanta gaudien de les melodies de *Lawrence d'Arabia* (1962) o de *Doctor Zhivago* (1965), o que ja en els vuitanta i noranta han disfrutat de bandes sonores de films tan dispars com *A passage to India*, *Gorillas in the Mist*, *Fatal Attraction* o *Ghost*.

Aquest compositor i director d'orquestra francès nascut l'any 1924, autor de partitures netament melòdiques i sempre a la recerca d'un efectisme musical d'indubtable lirisme, va ser deixeble de Honneger, amb qui va estudiar composició al Conservatori de París. Els seus èxits, basats en la inspiració melòdica i la seva vàlua com a orquestrador, el van convertir en un gran compositor d'obres simfòniques també en el marc de la música d'avantguarda. Enginyositat en obres com la *Pasacaglia*, en la qual utilitza dos *tempi* diferents simultàniament, o la divisió orquestral simètrica en una obra com *Moviments en relleu*, esdevenen algunes de les seves partitures més representatives, que comparteixen catàleg amb aquelles bandes sonores que estan a la memòria de tots. ● LL.T.

La música d'Enric Casals

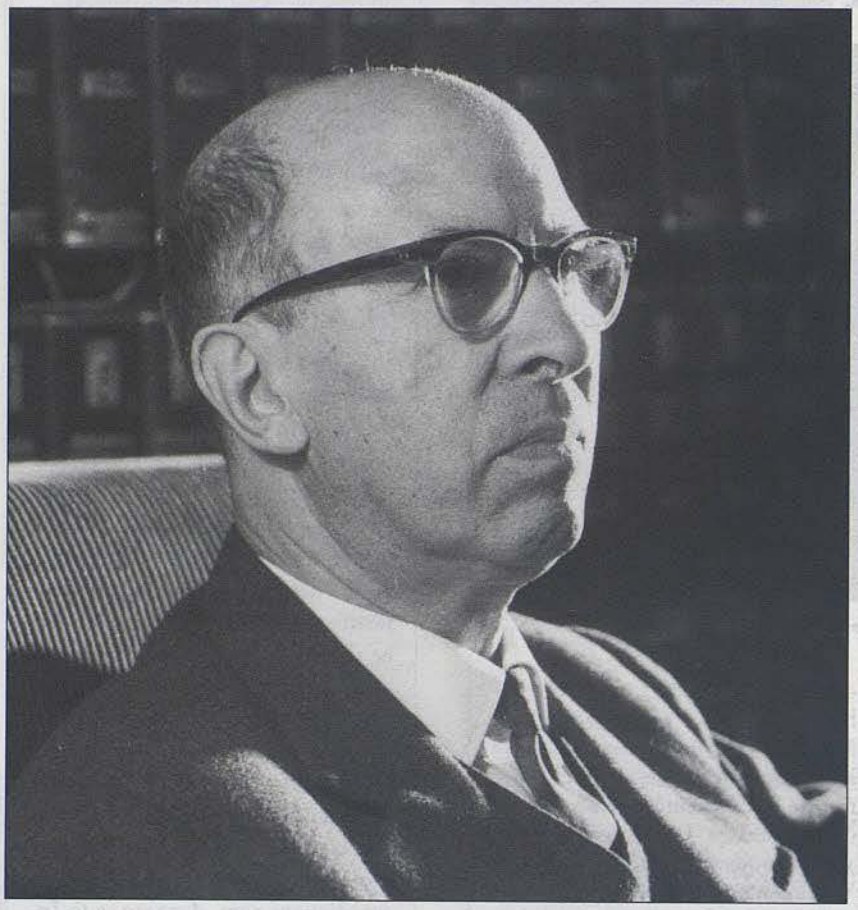

Enric Casals

Per F. TAVERNA-BECH

La música de Beethoven i Schumann i la d'Enric Casals constituiran el programa del concert commemoratiu del 25è aniversari de la mort de Pau Casals. Pot estranyar que no hi figuri cap obra d'aquest violoncel·lista únic i grandiós i autor, d'altra banda, de l'oratori *El Pessebre*. Amb tot, des de l'aspecte purament creatiu, cal reconèixer que Enric va deixar escrites una sèrie de partitures de considerable entitat compositiva, a les quals s'ha dedicat en pocs casos l'atenció que mereixen.

Serveixi aquesta nota per donar relleu a l'audició de la seva música simfònica, la qual, si més no, pot il·lustrar-nos sobre un capítol gairebé inèdit de la història particular de la música catalana, com és el de la música romàntica, o si es vol postromàntica. Certament, ell, juntament amb compositors com Joan Lamote de Grignon, Manén, Agustí Grau, Enric Morera, i d'altres nascuts al tombant del segle XIX i XX, poden constituir l'enllaç entre la generació podem dir coetània i tanmateix ja orientada vers els avantguardismes del segle XX (Mompou, Gerhard, Homs, etc) amb les llunyanes en el temps dels continuadors de l'escola montserratina.

Enric Casals ens sorprendrà amb una música de personalitat mediterrània en què les reminiscències d'un nacionalisme entès a la manera de Grieg es metamorfoseja en una música formalment ben travada (podem assenyalar aquí una positiva assimilació de l'estil de Brahms) en la qual l'arrel de catalanitat no és entesa com a nota purament exòtica i ornamental, sinó que juga el paper de veritable motor d'un discurs altament apassionat i lluminós.

Concerts Simfònics al Palau (Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana). Orquestra Simfònica del Vallès. Lluís Claret, violoncel. Dir.: Jordi Mora. L. Beethoven, Enric Casals, R. Schumann. Palau de la Música Catalana. 28 de novembre de 1998 (12 h).

Música XXI, el cicle de la contemporaneïtat de JJMM

Per F.T.-B.

La delegació barcelonina de JJMM organitza paral·lelament al seu cicle Joves i Clàssica una sèrie que, comptant amb la col·laboració de l'Associació Catalana de Compositors, és dedicat a la música contemporània. Va iniciar-se el proppassat dia 23 d'octubre i es clourà l'11 de desembre havent-se celebrat nou concerts (tots en divendres), vuit dels quals tindran lloc al nou auditori de l'SGAE (passeig de Colom, 6) i el darrer al Casal d'Associacions Juvenils (Ausiàs March, 60).

D'alguna manera, el cicle que s'anuncia amb el nom genèric de Música XXI recupera l'esperit d'una iniciativa que van desenvolupar en els anys setanta un grup de gent veritablement interessada en la música contemporània, que organitzava no solament concerts, sinó també reunions on es parlava de la nova música i fins i tot en algun cas havia atorgat encàrrecs per a la composició de noves obres.

La programació és força variada, tant en estils com en representants de les generacions de creadors que han aparegut durant aquesta centúria.

Programa previst per als mesos de novembre i desembre:

6 de novembre: Roger Raventós (guitarra). Obres de M. Castelnuovo-Tedesco, N. Koshkin, L. Brouwer, J. Rodrigo i R. Dyens.

13 de novembre: Jordi López (piano). Obres de L. Brouwer, J. Guinjoan, A. Sardà i X. Montsalvatge.

20 de novembre: Quartet de Corda Talia. Obres de X. Boliart, J. Soler i J. M. Ruera.

27 de novembre: Antoni Pola (saxòfon). Obres de G. Sclwesi, R. Noda, C. Prieto, C. Lauba i E.Rolin.

4 de desembre: Trio les 3 (2 sopranos i piano). Obres de A. Schönberg, E. Toldrà, J. Roda, K. Weil, F. Poulenc, C. Barros i Ch. de Jong.

11 de desembre: Quartet de Saxofons. Obres de K. Weil, P. Max Dubois, B. Carlosema, J. Casterede i J. Francaix.

ÒPERES

Salome
de Richard Strauss

Octubre 1998
Dies 11, 14 i 17
Palau de la Música

Anna Tomowa-Sintow, Robert Hale, Kenneth Riegel, Anja Silja, Claude Pia i altres.
Direcció musical: Peter Schneider/Frank Beermann

en versió concert

La Vierge
de Jules Massenet

Novembre 1998
Dies 15 i 18
Palau de la Música

Montserrat Caballé, Catherine Dubosc, Carme Hernàndez, Àngel Òdena i altres.
Direcció musical: José Collado

en versió concert

Parsifal
de Richard Wagner

Desembre 1998
Dies 27 i 30
Palau de la Música

Robert Smith, Eva Marton, Hans Sotin, Bernd Weikl, Robert Holzer i altres.
Direcció musical: Antoni Ros Marbà

en versió concert

Norma
de Vincenzo Bellini

Febrer 1999
Dies 9, 13, 16, 19, 20, 21, 23 i 24
Teatre Victòria

Sharon Sweet/Susan Neves , Verónica Villarroel, Gegam Grigorian i altres. Direccció musical: Stefano Ranzani. Direcció d'escena: Francisco Negrín. Coproducció: Gran Teatre del Liceu/ Grand Théâtre de Genève

amb sobretitulat

Alcina
de Georg Friedrich Haendel

Març 1999
Dies 10, 12, 14, 17, 19, i 21
Teatre Nacional de Catalunya

Luba Orgonasova, Vesselina Kasarova, Ewa Podles, María José Moreno, Thomas Randle i altres. Direcció musical: Rinaldo Alessandrini. Direcció d'escena: Herbert Wernicke. Producció: Deutsche Oper am Rhein (Düsseldorf)

amb sobretitulat

Linda di Chamounix
de Gaetano Donizetti

Abril 1999
Dies 7, 10, 13 i 18
Palau de la Música

Edita Gruberova, Carmen Oprisanu, Josep Bros, Carlos Álvarez, Enric Serra, Marcello Lippi, Itxaro Mentxaka i altres.
Direcció musical: Ondrej Lenard

en versió concert

Luisa Miller
de Giuseppe Verdi

Maig 1999
Dies 9 i 13
Palau de la Música

Kallen Esperian, Neil Shicoff, Elena Obraztsova, Askar Abdrasakov, Konstantin Gorny i altres.
Direcció musical: Frédéric Chaslin

en versió concert

Die Zauberflöte
La flauta màgica
de Wolfgang Amadeus Mozart

Juny 1999
Dies 11, 13, 15, 17, 18, 19, 20 i 22
Teatre Victòria

Ana María Martínez/Isabel Monar, Josep Bros/Claude Pia, Cyndia Sieden/Milagros Poblador, Wolfgang Rauch/Àngel Òdena, Harry Peeters, Steven Cole i altres. Direcció musical: Josep Pons. Direcció d'escena: Joan Font (Comediants). Nova producció: Gran Teatre del Liceu

amb sobretitulat

CONCERTS I RECITALS

Concert Final "Viñas"
Gener 1999 dia 24. Palau de la Música
Director d'orquestra: Javier Pérez Batista

Concert Orquestra Simfònica Liceu
Febrer 1999 dia 17. Palau de la Música
Director d'orquestra: Bertrand de Billy

Recital Bryn Terfel
Març 1999 dia 27. Palau de la Música
Bryn Terfel, bariton; Malcolm Martineau, piano

Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu

Concert Sánchez/Zajick
Abril 1999 dies 14 i 16. Palau de la Música
Ana María Sánchez, soprano; Dolora Zajick, mezzosoprano.
Director d'orquestra: Antonello Allemandi

Concert Gruberova/ Oprisanu/Bros/Álvarez
Abril 1999 dies 23 i 24. Palau de la Música
Edita Gruberova, soprano. Carmen Oprisanu, mezzosoprano. Josep Bros, tenor. Carlos Álvarez, bariton.
Director d'orquestra: Ondrej Lenard

Concert Shicoff/Kabatu
Abril 1999 dia 29. Auditori de Barcelona
Neil Shicoff, tenor; Isabelle Kabatu, soprano.
Director d'orquestra: Paolo Carignani

Recital Olga Borodina
Maig 1999 dia 15. Palau de la Música
Olga Borodina, mezzosoprano; Dmitri Yefimov, piano

Recital Sarah Walker
Maig 1999 dies 16, 18, 21 i 25.
Teatre Victòria
Sarah Walker, mezzosoprano; Roger Vignoles, piano

GRAN TEATRE DEL LICEU

Una ullada a la música de Schönberg

Per F.T.-B.

Per endavant ja aplaudim el contingut del programa amb el qual es presenta l'Orquestra de Picardie: una *Missa* poc coneguda de Haydn i dues obres de Schönberg, compositor que lentament i gairebé a mig segle de distància comença a ésser valorat i a despertar interès entre el gran públic. Davant el costum crònic d'insistir una vegada i una altra en unes quantes obres, un repertori com aquest representa, si més no, un globus d'oxigen amb el qual la nostra sensibilitat es renova i pren força...

Sense menystenir Haydn, sobre el qual, però, els lectors tenen nombroses referències, dedicarem la nostra atenció a Schönberg (1874-1951), compositor que amb la seva aportació del dodecafonisme va proporcionar als compositors de principi de segle una eina eficaç per trobar coherència al llenguatge sonor i uns punts de referència a l'hora de donar forma a les seves partitures.

En l'àmplia producció de Schönberg poden distingir-se quatre etapes evolutives. En la primera la seva música segueix de manera personal els cànons de Wagner i Brahms. Pel que fa a la segona, s'hi manifesta la voluntat de defugir la submissió a la tonalitat i dirigir-se vers l'alliberament absolut de tal lligam. D'aquesta època, que culmina amb el *Pierrot Lunaire*, n'és també un lúcid exemple la *Simfonia de cambra*. En la tercera codifica, desenvolupa i impulsa el dodecafonisme. Mentre que en la quarta i darrera etapa Schönberg intenta la síntesi entre el sistema dodecafònic i la vella tonalitat. Aquest període abasta pràcticament la totalitat de les obres escrites als EUA, on hagué de refugiar-se a causa d'ésser jueu, per no caure en mans dels nazis.

Arnold Schönberg

La *Simfonia de cambra op. 9*, va ésser escrita l'any 1906, consta d'un sol moviment, que, segons el mateix autor, "*mostra una articulació semblant a la d'una simfonia en diversos moviments. Tanmateix, les diferents parts estan entrelligades de tal manera que, en conjunt, produeix la impressió d'un extens primer temps de simfonia*". La disposició dels acords, ben allunyada de la concepció tonal, la tensió que es produeix en la successió de les inflexions temàtiques i l'accent intensament apassionat de l'obra manifesten un fons decididament postromàntic, i amb tot en aquestes característiques que hem esbossat ja trobem algunes de les bases de la música del nostre segle.

Kol Nidre, per a narrador, cor i orquestra, va ésser escrita l'any 1939, pertany ja al darrer període, en el qual Schönberg intenta la fusió de la tonalitat amb els preceptes dodecafònics. Obra testimonial, basada en temes hebreus en què es restableixen elements tant arcaics com tonals els quals són tractats amb procediments dodecafònics. La partitura és complexa i destaca pel constant caràcter melòdic del seu dilatat curs.

Palau 100 (Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana). Orchestre de Picardie i Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Solistes vocals. Dir.: Edmon Colomer. Schönberg i Haydn. Palau de la Música Catalana. 3 de desembre de 1998 (21 h).

catalunya música / revista musical catalana

CATALUNYA MUSICA / REVISTA MUSICAL CATALANA
C/ Sant Fancesc de Paula, 2 - 08003 Barcelona

Butlleta de domiciliació bancària

Senyors, els agrairé que amb càrrec al meu compte/llibreta atenguin els rebuts que els presentarà CONSORCI DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA, pel pagament de la meva subscripció a "CATALUNYA MÚSICA/REVISTA MUSICAL CATALANA"

Nº Entitat ☐☐☐☐ Nº Agència ☐☐☐☐ Dígit control ☐☐ Nº Compte ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

Titular _____ Banc/Caixa _____ Agència _____

Adreça agència _____ Població _____ Signatura

Cal omplir les dades correctament

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms _____ Professió _____

Carrer _____ Telèfon _____

Població _____ Dte. _____ Província _____

Desitjo subscriure'm a partir del número ☐ Faré efectiu l'import mitjançant

amb la quota anual de 4.200 ptes. ☐ ☐ taló bancari adjunt.

semestral de 2.350 ☐ ☐ domiciliació bancària. Per a subscripcions a l'estranger, consulteu el preu.

El 30è Festival de Jazz de Barcelona ret culte a la música afrocubana

per ALBERT SUÑÉ

El Festival Internacional de Jazz de Barcelona, que organitza Project, retrà culte enguany a la música afrocubana. Amb això no volem dir que els catorze concerts d'aquesta trentena edició es dediquin als ritmes esmentats. Però sí que n'hi haurà alguns que donaran cabuda a una de les expressions més calentes i engrescadores que s'emparenten amb el jazz.

No deixa de ser una bona idea. Altres anys la música afrocubana havia aparegut en algun concert. Però aquest 1998 s'ofereix en quantitats respectables. És per això que els amants d'aquest tipus de manifestacions estan d'enhorabona. Els concerts tindran lloc, com ja és habitual, al Palau de la Música i a Luz de Gas.

El Festival s'obrí el passat 22 d'octubre amb l'actuació de la Lincoln Center Jazz Orchestra & Wynton Marsalis, un dels millors trompetes de la història del jazz. Un home que sempre ha sentit un gran respecte pels clàssics. És per això que, a part de temes d'Ellington, J. J. Johnson, Monk i Mingus, el líder i director musical de la prestigiosa banda es capbussà en els treballs que gent com Juan Tizol, Machito, Tito Puente i Dizzy Gillespie, entre d'altres, han creat per fusionar el jazz amb els ritmes afrocubans.

Per al 3 d'aquest mes, a Luz de Gas, està prevista l'actuació de Charlie Hunter & Pound for Pound, un grup que lidera aquest brillantíssim guitarrista que, *pound for pound*, de mica en mica, pas a pas, ha anat conquerint un molt atractiu univers que engloba el *funky* i els ritmes afrocubans. Per a això compta, ultra la seva guitarra –que també pot fer sonar a la vegada com un baix–, amb un vibràfon –instrument un bon xic estrany en aquest tipus de formacions–, i amb les obligades percussions.

El dia 20, a Luz de Gas, hi ha l'oportunitat d'assistir a l'estrena d'una obra de Bebo Valdés, un dels pares de l'anomenat Latin-Jazz. Als seus 80 anys, Valdés demostra que es troba en un moment artístic força elevat. La seva *Suite*, inèdita fins ara, serà interpretada per Bebo i la Big Band Latina d'un dels millors saxo tenors que tenim a casa: Eladio Reinón. Valdés i Reinón ja han col·laborat plegats en més d'una ocasió.

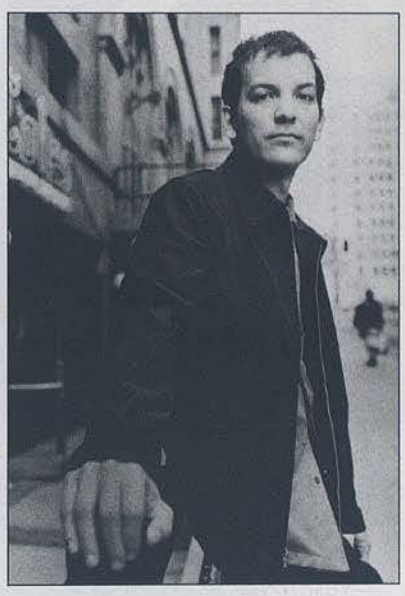

Chick Corea amb la seva banda Origin. A sota, Brad Mehldau

La música afrocubana tindrà la seva darrera aportació al Festival amb l'entrada en escena, el dia 26, al Palau, de Rubén González & Ibrahim Ferrer y su Conjunto. Es tracta d'una orquestra cubana al cent per cent. González va gravar fa poc el seu primer disc com a solista. Tenia ja 77 anys. Una recompensa als seus més de cinquanta anys de dedicació, des del seu piano, a donar a conèixer els autèntics sons cubans arreu del món. Els teloners d'aquesta sessió seran el pianista Albert Bover i el contrabaix Horacio Fumero.

La resta de les propostes del Festival són, així mateix, força engrescadores. I diversificades. A final d'octubre actuà el Ximo Tébar Grup, liderat pel magnífic guitarrista valencià. Per aquest mes tenim fusió jazzisticoflamenca amb New York Flamenco Reunion (dia 6, Luz de Gas), grup format per diversos músics estatals de gran volada; les experiències percussives de la banda del bateria Bill Bruford (dia 10, Luz de Gas); la nova banda de Chick Corea amb tres bufadors, lluny, doncs, de les Elektric i Akoustic Band dels darrers temps (dia 12, al Palau); i la celebració dels vint anys de l'Aula de Música Moderna i Jazz, amb la interpretació, a càrrec d'una *big band*, d'una selecció de temes de gent que hi ha col·laborat i hi col·labora (dia 13, Luz de Gas).

Però també hi seran dos grups que es fusionen en un i que oferiran un concert sota el títol Spetec (dia 18, Luz de Gas). Es tracta de Tiempo al Tiempo i David Xirgu Quartet. La seva proposta inclou el jazz contemporani, però també qualsevol altra manifestació; hi serà, així mateix, Steve Coleman i la seva banda (dia 19, Luz de Gas), un grup sense etiquetes, que fluctua des del *rhythm and blues* als sons *jungle*, passant pel *postfree*, i que lidera aquest magnífic saxofonista i flautista.

El líric i entusiasmador pianista Brad Mehldau oferirà un concert en solitari (dia 21, Luz de Gas). I es tancarà el Festival amb l'obligat homenatge a George Gershwin en el centenari del seu naixement. El durà a terme una banda sorgida del Taller de Músics, que dirigirà el violoncel·lista Paul Stouthamer (dia 28, Luz de Gas) i que interpretarà des d'àries de *Porgy and Bess* fins als estàndards més coneguts.

AUDITORIS DE CATALUNYA

Teatre Modern, del Prat del Llobregat

1.–*Nom*: Teatre Modern.
2.–*Adreça*: Plaça de la Vila, 5. El Prat de Llobregat 08820. Telèfon: 93.478.24.86. Fax: 93.478.57.94.
3.–*Any d'inauguració*: data del 1906 amb el nom de Sala Moderna. Mestre d'obres i agrimensor: Joaquim Brau. La construcció de la sala tal com és actualment és del 1929, amb Emili Gutiérrez, inspector de locals públics i cap de Bombers de l'Ajuntament de Barcelona, com a responsable tècnic. Inauguració: 1930.
4.–*Restauració*: realitzada del 1991 al 1994, va ser dirigida per l'arquitecte Fernando Domínguez, amb un cost de 44.000.000 ptes. (aproximadament). Es va inaugurar el 16 d'abril de 1994 amb un concert de la Banda Municipal del Prat, i un altre dia amb l'actuació de la Coral del Prat.
5.–*Propietat*: municipal.
6.–*Gestió*: Departament de Cultura de l'Ajuntament del Prat.
7.–*Aforament*: 404 localitats.
8.–*Capacitat d'ubicació d'intèrprets*: les mides de l'escenari són 8x8 m. Hi cap perfectament una orquestra de cambra i un cor. En cas de necessitat, les cadires de la sala són mòbils. S'hi fa sarsuela dos cops l'any.
9.–*Funcionalitat i/o polivalència*: s'hi fa música, teatre, dansa i conferències, i a vegades es lloga per fer-hi assemblees.
10.–*Temporades estables*: se'n fan des del 1988, però engloben teatre, dansa i música. Suposa de dos a tres espectacles al mes.
11.–*Pressupost*: entre 12 i 13 milions més el taquillatge.

Per MONTSERRAT PUIG

Maite Besora, tècnica del Departament de Cultura de l'Ajuntament del Prat de Llobregat, és una persona que estima el teatre i demostra una gran eficàcia en la seva feina des de l'Ajuntament del Prat, sota les ordres del seu cap, Rafael Milán. Tots dos i els seus companys estan treballant per dinamitzar la vida cultural d'aquesta localitat.

–Encara que el teatre es digui Modern, ja té uns quants anys. Ens en pot explicar els diversos usos?

–S'estrena el 1906 amb el nom de Sala Moderna, perquè va ser una sala de ball fins al 1920. Després va ser una església, i ja el 1930 es va convertir en Cinematògraf, gràcies a unes reformes (tal com indica la fitxa tècnica). L'estructura actual és del 1930. L'any 1948 es converteix en el Cine Moderno, fins que el 1985 es tanca. El 1991 s'inicien les obres, a càrrec de l'arquitecte municipal Fernando Domínguez, començant per la façana, que s'acaben el 1994 i ja tenim la Sala tal com és ara.

–Què tenen en compte en plantejar-se la programació?

FOTO: C. JUSCAFRESA

–Nosaltres podríem dir que comencem la temporada al setembre, perquè és la Festa Major, i l'acabem al juny. Més o menys fem dos o tres espectacles al mes.Tenim present la gent jove; així, per exemple, hi ha un cicle de Cinema Ecològic que s'està fent des del 1995 destinat als estudiants, que depèn de Medi Ambient. A més del Teatre Modern, disposem de dos espais més: el Centre de Cultura Contemporània i El Centre Jove, on un cop al mes es fan espectacles de cabaret, les actuacions de música pop *i rock, i el teatre d'un grup local, que és diu La Capsa.*

–I en l'apartat de música clàssica o culta, com va?

–Bé, hem de parlar de la Banda de l'Associació Musical del Prat, que és molt activa i té molts seguidors; cada mes de novembre organitza un festival de bandes i està ple. Hem portat alguna formació de corda, algunes corals i l'Orquestra de Cambra de l'Empordà, però ens costa atraure el públic. S'apunten amb més facilitat a veure el Lluís Llach, la música de cantautors coneguts. Hi ha, però, públic de sarsuela, i així, dos cops l'any en programem, hi convidem els mestres Damunt i Rigual, i l'única explicació és que els anys vint al Prat hi havia molta afició a la sarsuela.

Amb un teatre, el Modern, ben condicionat, l'equip de Cultura del Prat treballa per crear o satisfer les necessitats culturals i d'oci dels seus conciutadans tenint present com a peculiaritat la Banda de l'Associació Musical del Prat, l'especialitat de cabaret un cop al mes i les dues sarsueles anuals.

MARQUES D'EL CORTE INGLÉS: UN ESTIL PER A CADA HOME

TORNA A LA MODA

EMIDIO TUCCI

L'equilibri entre les matèries

més nobles, l'acurat miramen t,

el detall... Un estil inconfusible

que es reconeix en totes les

peces d'aquesta firma.

També en els complements:

sabates, cinturons...

i, és clar, en l'Aigua de Colònia.

El Corte Inglés

MEMBRE D'HONOR DE LA FUNDACIÓ ORFEÓ CATALÀ-PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Confort en Lana WOOLMARK

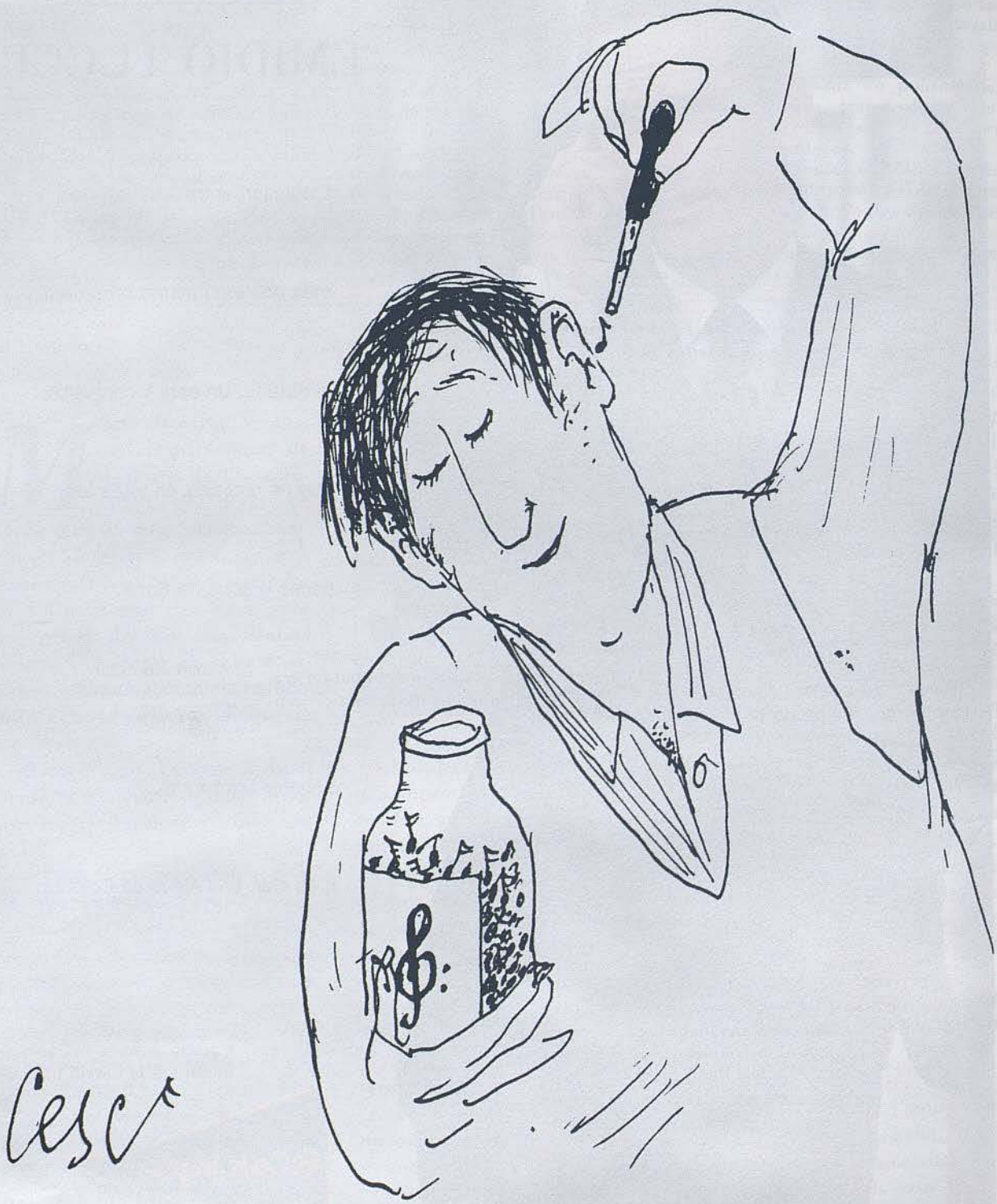

Quaranta anys d'Harmonia Mundi (1958-1998)

Allò que cal destacar en primer lloc d'aquesta exemplar productora discogràfica són els seus orígens, que responen a un generós imperatiu vocacional, més que no pas comercial, un fet que, en línies generals, ha conferit al seu extens catàleg una aurèola qualitativa particular i un prestigi inusual. En segon lloc, la seva condició de pionera i impulsora eficaç del gran moviment de renovació de la música antiga que a partir dels anys seixanta ha adquirit una força creixent i s'ha consolidat de manera definitiva en la vida musical de tot el món.

La trobada amb la figura mítica d'Alfred Deller –del qual acaba de reeditar la darrera producció amb el seu Deller Consort, *The Fairy Queen* de Purcell, enregistrada el 1972 (HMA 190125758)– fou decisiva per al redescobriment de la música del Renaixement anglès. De semblant manera, la música medieval, aleshores virtualment inèdita, arribà de la mà del Clemencic Consort amb una vitalitat irresistible, per més que les investigacions posteriors hagin superat les bases intuïtives en què sustentava les seves versions –l'edició d'aniversari ha reeditat els seus treballs sobre els trobadors (HMD 94396, del 1977) i també és recent la represa d'una altra producció del Clemencic Consort, del 1980, sobre aspectes més desimbolts i irreverents dels usos musicals medievals (*La fête de l'âne*, HMT 7901036).

Repassar minuciosament la història de les produccions i els descobriments –de repertori, intèrprets individuals i col·lectius– d'Harmonia Mundi al llarg d'aquests darrers quaranta anys depassa les nostres possibilitats d'espai.

Esmentarem només breument algunes de les personalitats i grups que, en paral·lel a la seva presència discogràfica a Harmonia Mundi, han ocupat llocs prominents en el rang universal de la seva especialitat. En el terreny de la monodia i la polifonia medieval, el singular Ensemble Organum de Marcel Perès, que desenvolupa un transcendental moviment de recerca i formació, i, darrerament, el quartet femení nord-americà Anonimous IV, d'una puresa excepcional, que acaba de publicar, amb el nom de *Lammas Ladymass*, una excepcional antologia de la polifonia anglesa dels segles XIII i XIV (HMU 977222). Amb el repertori barroc francès, majoritàriament, cal esmentar Les Arts Florissants de William Christie. Un altre de les reclamades figures de la casa, caracteritzada per l'ampliació progressiva dels seus interessos musicals, és Philippe Herreweghe, la labor del qual, concertística i discogràfica, amb els seus conjunts Collegium Vocale, La Chapelle Royale, Orchestre des Champs Elysées i Musique Oblique, abasta de la polifonia flamenca a la música contemporània, de Purcell i Bach al repertori coral-orquestral de Beethoven, Brahms, Mendelssohn i Berlioz. I, finalment, una altra personalitat emblemàtica que, a partir de la seva activitat de cantant, ha esdevingut un dels directors més vitals i comunicatius del moment en el terreny de la polifonia i l'òpera barroques, René Jacobs.

Per acabar, obviant moltes figures individuals per no fer la llista inacabable, destaquem, entre les produccions que depassen l'àmbit de la música antiga, la col·laboració regular amb Josep Pons i l'Orquestra de Cambra Teatre Lliure, que s'estén de celebrades versions de l'obra de Manuel de Falla a compositors catalans actuals.

Enhorabona, doncs, a Harmonia Mundi, per la celebració d'aquest aniversari, amb els millors auguris perquè continuï mantenint el mateix esperit, "ecològic" i idealista, que l'ha distingit al llarg d'aquests esplendorosos quaranta anys! ● **RRMC**

J. S. BACH:
Cantates BWV 8, 125, 138

York, Danz, Padmore, Kooy. Collegium Vocale. Philippe Herreweghe, director. Harmonia Mundi. HMC 901659

Potser en cap altre terreny com en el de les cantates d'església podem trobar un Bach més dens i profund; i també, segurament, el més difícil i esotèric, tant per als intèrprets com per als oients. L'aplicació d'una subtil metodologia sistemàtica per configurar un autèntic llenguatge musical capaç de traduir en sons, de manera tan eloqüent, fins i tot conceptes teològics, sense refusar un entranyable contingut humà, s'adiu amb la funcionalitat litúrgica d'aquest gènere, la destinació del qual no era, òbviament, la sala de concerts. Les tres cantates d'aquest CD són una reflexió sobre la mort i es podrien regir amb el lema "Mit Fried und Freud" (amb pau i joia), corresponent a l'encapçalament del text del coral inicial de la *Cantata BWV 125*, "*Mit Fried und Freud ich fahr dahin*". I és que el propòsit de les tres cantates de l'enregistrament –que il·lustren l'aspiració a una albada meravellosa (BWV 8), la serenitat del darrer adéu (BWV 125) i la vanitat de l'existència terrenal (BWV 138) no és pas de refermar la cara tràgica de la mort, sinó de mostrar l'esperança en la pau i la felicitat del destí futur.

Tampoc la versió de Philippe Herreweghe es recrea en els aspectes més humanament punyents i turmentats del misteri de la mort, sinó que aporta una interpretació del text bachià fonamentada sobretot en una minuciosa i actual lectura de les dades musicals inherents al llenguatge musical de l'època. El resultat –amb la indubtable solvència de tots els membres, vocals i instrumentals, del seu equip– és d'una remarcable transparència sonora d'una exemplar fluïdesa discursiva, però de cap manera híbrid o superficial.

Per la seva naixença a Flandes –al cor del continent europeu, des d'on irradiaren les polifonies del primer Renaixement– les versions bachianes de Herreweghe semblen configurar un punt equidistant entre densitat germànica i la imaginació llatina. Es tracta d'un Bach menys impulsiu que el de Harnoncourt, no tan sever i purità com el de Leonhardt –els dos il·lustres i reconeguts predecessors–, però sí de notable personalitat pròpia, un fet que cal agrair en els nostres temps de globalització. En tot cas, en el món discogràfic, som davant d'autèntiques versions de referència. ● **Agustí Montellà**

HÄNDEL:
Concerti Grossi, op. 6

The Academy of Ancient Music. Andrew Manze, director. Harmonia Mundi, HMU 907228 29

Els dotze *Concerti Grossi* de l'op. 6, de Händel, la integral dels quals aplega, en dos CD, l'enregistrament que comentem, constitueix un autèntic cicle unitari que culmina la tradició italiana del gènere iniciada pels Corelli i Geminiani i continuada per Vivaldi, entre molts d'altres. Una tradició que Händel assumí per situar-la de ple en l'òrbita estètica i temperamental d'Anglaterra, el país adoptiu del compositor.

En els dos segles i mig que ens separen de la seva composició, els *Concerti Grossi* de Händel mai no han dei-

xat d'interpretar-se a Londres, des de les audicions històriques del segle XVIII protagonitzades per la primitiva Academy of Ancient Music. Aquest fet confirma l'existència d'una llarga tradició interpretativa händeliana, una tradició no pas immobilista sinó evolutiva, que s'ha adaptat successivament a la sensibilitat i als descobriments musicològics i històrics de cada moment. En aquest sentit, la versió que ens ocupa, orientada cap a una exemplar concepció cambrística, respon a uns certs criteris actuals estandarditzats, tot partint de la base que es tracta d'una realització d'un nivell altament professional, de la qual participa evidentment la condició de violinista d'Andrew Manze, que assumeix col·legiadament la signatura de la interpretació. Si el balanç de les sonoritats i la precisió del fraseig propicien moments d'un refinat equilibri harmònic i tímbric, particularment en els moviments lents, els *tempi* vertiginosos i motòrics, en canvi, no sempre poden evitar una lleu sensació de mecanisme i sequedat.

En qualsevol cas, cal considerar aquest enregistrament realitzat el mes d'agost de 1997, al nivell d'una bona integral d'aquesta significativa sèrie händeliana, realitzada amb els criteris històrics més actuals. ● **A.M.**

Música catalana per a flauta i piano

Toldrà, Manén i Oltra: Bernat Castillejo, flauta. Adolf Pla, piano. La Mà de Guido.

La Mà de Guido manté de forma elogiable el seu intent de perpetuar en una col·lecció de CD, que ja és nombrosa, un aplec d'obra poc coneguda de compositors catalans, sovint mai no enregistrada abans. Esforç del qual forma part amb tots els honors l'enregistrament que ens ocupa.

La tria resultava arriscada atès com és d'insòlita la formació al·ludida –flauta i piano–, i per tant com és d'inusual l'atenció al seu repertori específic. I tanmateix el resultat que ofereix la versió de l'obra de Toldrà, de Joan Manén i de Manuel Oltra, és enormement gratificant. Estic segur que per a molts constituirà una sorpresa la descoberta d'un material de l'atractiu que forneix el que ens ocupa.

I en aquest sentit cal fer esment particularitzat de la part inicial i de la final del seu contingut. Els *Sis sonets* de Toldrà, compostos el 1922 i transcrits per a flauta i piano per Joaquim Zamacois, ens situen el Toldrà més autèntic, més fidel al seu tarannà creatiu genuí. El més líric i més mediterrani, també. El que traspua més les essències d'un noucentisme convençut i lluminós. Tot és transparència, serenor, alè poètic i finor. Toldrà quintaessenciat, el podríem catalogar, que Zamacois, en la seva versió va saber traslladar amb tota exactitud. A aquesta obra segueix la més que juvenil *Sardana*, composta l'any 1912, quan el compositor en tenia disset. Pura delícia d'ingenuïtat i, compte, intuïció.

Dues composcicions de Manuel Oltra –*Sonatina* i *Tres estacions*– fan que el CD recuperi l'alè i l'interès gràcies a l'elegància de la paleta creativa i a la precisió de l'ofici del músic valencià tan arrelat a casa nostra.

Sonatina data del 1950, quan Oltra tenia 28 anys d'edat. Obra molt sincera, molt espontània, la seva musicalitat remet a un món formal figuratiu, si se'm permet l'expressió, a una estètica amb capacitat fàcil de penetració, per la manca de pretensiositat, per l'ortodòxia de l'estructura i pel deler del compositor de ser fidel a si mateix.

Tres estacions, dividida en "Balada tardoral", "Pastoral d'hivern" i "Rondeauval", és ja una composició més elaborada i complexa en la seva morfologia. Escrita el 1989, mostra un compositor més ambiciós, més inserit en el seu moment, sense que, però, perdi mai el nord d'una personalitat marcada per un sentit molt exacte de l'elegància i del refinament musical. Perquè en Manuel Oltra, per damunt de la perfecció formal en què recolza el conjunt del seu opus, hi sura sempre l'aroma d'una sensibilitat poètica molt definida.

La interpretació d'Adolf Pla –piano–, i Bernat Castillejo –flauta– assoleix un nivell considerable de consistència i esdevé factor cabdal en el resultat excel·lent que assoleix aquesta producció. Treball pulcre, molt elaborat, molt rigorós, qualitats imprescindibles per transmetre un món de suggestions musicals d'aparença amable i fins senzilla i tanmateix, en molts casos, complexa, perquè sempre ha de transcendir una lectura que amaga una *alter* realitat molt rica. I en l'alta mesura en què això és assolit, el mèrit és important. ● **J.C.C.**

MANUEL BLANCAFORT: *Obres per a cant i piano*

Aida Vera, soprano, Efrem Garcia, piano. Columna Música.

De la figura de Manuel Blancafort hi ha un procés de recuperació molt oportú i necesssari, arran de la commemoració, encara propera, del centenari del seu naixement. En aquest context s'ha de situar l'esforç individualitzat que han dut a terme, sembla que a iniciativa pròpia, la soprano Aida Vera i el pianista Efrem Garcia. Esforç ambiciós, ja que en principi pretenia abastar tot l'opus vocal del compositor de la Garriga, cosa a la fi impossible per la dificultat d'aconseguir part del material que es troba dispers.

Tanmateix, el recull que presenta aquest disc és d'un interès notable pel seu caràcter gairebé antològic, ja que inclou obres que omplen un ventall que va des del 1924 al 1966. De fet, gairebé tot el periple creatiu del compositor.

Blancafort, com la major part dels liederistes catalans de la seva època, poua en el pòsit literari noucentista –Lòpez Picó, Marià Manent, Tomàs Garcés, Lòpez Picó, Joan Maria Guasch i també Rossend Llates, Tomàs Roig i Llop i Maragall i fins un text de José Antonio Primo de Rivera, i un de Ramon Cabanillas.

El mèrit de l'obra de Blancafort és que, mantenint un caràcter molt propi d'una generació i d'un corrent força perceptible –el postimpressionisme– i un caràcter netament català, alhora té una personalitat molt acusada que la individualitza. Hi ha encant, hi ha perfum de terra, hi ha malícia compositiva, hi ha guipades d'una gran intel·ligència compositiva i moments d'un lirisme contingut i alhora sensual.

En el treball dels intèrprets s'observa l'esforç digne per transmetre aquests valors. Tanmateix, els resultats no sempre són a l'alçària de les circumstàncies, entre altres raons perquè l'empresa era molt difícil i, per tant, els valors en joc resulten massa complexos per ser abastats en tota la seva riquesa. ● **J.C.C.**

Ara els nostres rius desemboquen al Palau Robert.

Els rius de Catalunya són molt més rics del que t'imagines. Són tot un món per descobrir. Amb el seu misteri. Amb la seva pròpia història. Amb la seva mitologia. Amb el seu passat. I també, amb molt de futur. I és que ara, a Catalunya, els rius tenen i ens donen vida. Redescobrim i conservem la seva màgia. Perquè els nostres rius són un patrimoni de tots. Ara, a Catalunya, els rius són vius. Viu-los al Palau Robert a partir del 6 d'octubre a l' Exposició **Les veus del riu.**

Generalitat de Catalunya

Ara és demà

Amb el patrocini de: Agbar

AIGÜES DE BARCELONA

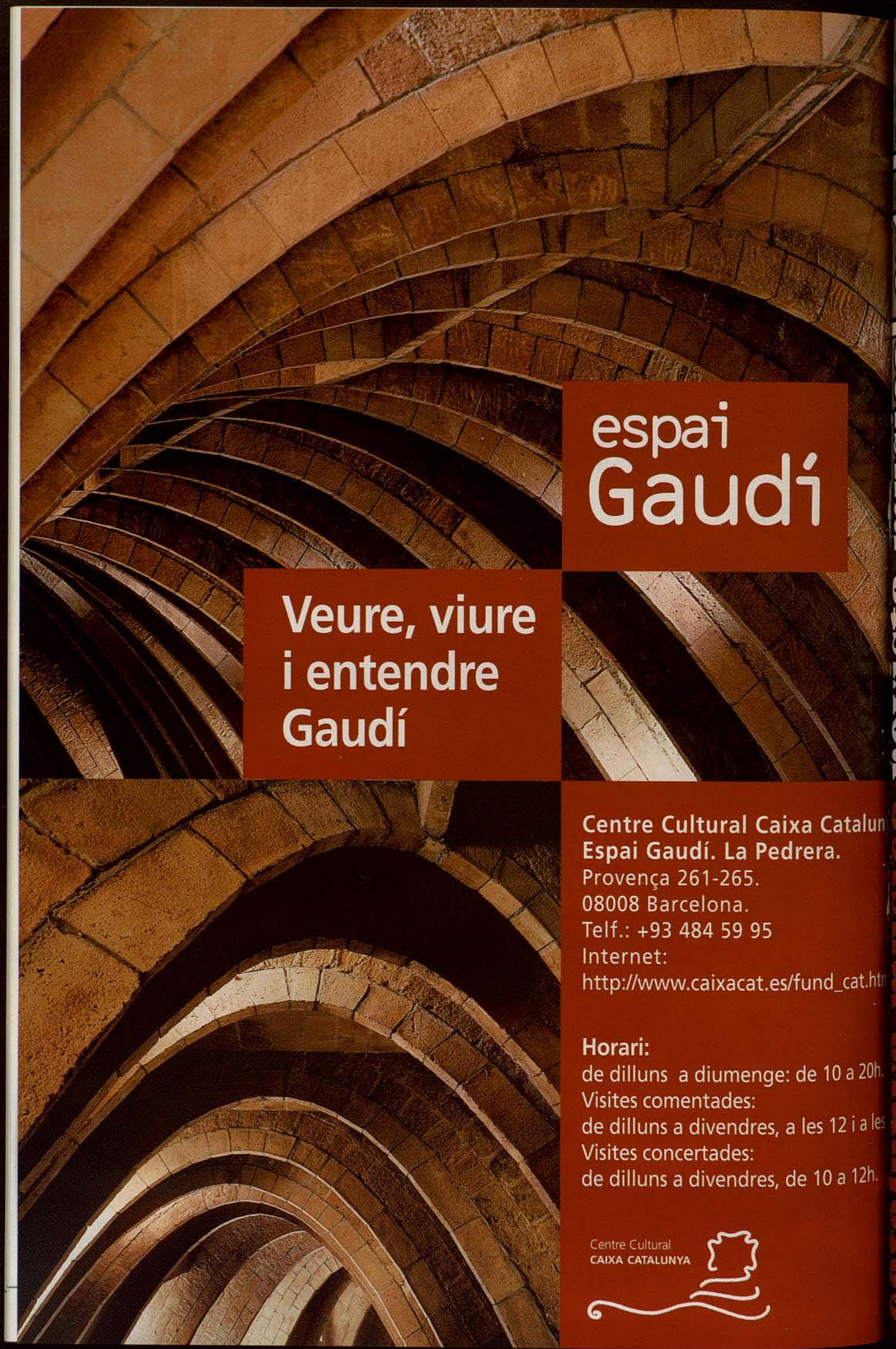

espai Gaudí

Veure, viure i entendre Gaudí

Centre Cultural Caixa Catalun
Espai Gaudí. La Pedrera.
Provença 261-265.
08008 Barcelona.
Telf.: +93 484 59 95
Internet:
http://www.caixacat.es/fund_cat.htr

Horari:
de dilluns a diumenge: de 10 a 20h.
Visites comentades:
de dilluns a divendres, a les 12 i a les
Visites concertades:
de dilluns a divendres, de 10 a 12h.

Centre Cultural
CAIXA CATALUNYA